

**Τ.Ε.Ι. ΠΑΤΡΑΣ
Σ.Δ.Ο. ΤΜΗΜΑ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ**

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΘΕΜΑ:

**ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΣΗ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΩΝ
ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ
ΩΣ ΚΙΝΗΤΡΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΗ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ,
ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟΝ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΟ ΝΟΜΟ
2601/1998.**

ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ : Ν. ΑΝΔΡΙΟΠΟΥΛΟΣ

**ΣΠΟΥΔΑΣΤΕΣ : ΣΙΑΦΑΚΑΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ
ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ**

ΠΑΤΡΑ 2001

ΑΡΙΘΜΟΣ	6018
ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ	

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1^ο	Σελίδα
1.1 Έννοια της Περιφερειακής Ανάπτυξης.....	1.
1.2 Μέσα Περιφερειακής Πολιτικής.....	4.
1.3 Η Περιφερειακή Πολιτική στην Ελλάδα.....	7.
I. Το πρόβλημα της Περιφερειακής πολιτικής στην Ελλάδα.....	7.
II. Καθυστερημένες δομές της ελληνικής οικονομίας.....	7.
1.4 Διαφορές σε περιφερειακό επίπεδο της ελληνικής οικονομίας.....	9.
1.4.α. Η Ελλάδα σε περιφερειακό επίπεδο.....	9.
1.4.β. Συνέπειες.....	10.
I. Πληθυσμιακός συγκεντρωτισμός.....	10.
II. Οικονομικός συγκεντρωτισμός.....	11.
III. Αδιέξοδο στην προσπάθεια οικονομικής ανάπτυξης.....	11.
1.5 Το ελληνικό πρόβλημα.....	12.
1.6. Καινοτομίες του νόμου.....	15.
1.7 Εκκρεμότητες του παλαιού νόμου 1892/90.....	19.
 ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2^ο	
Ο Αναπτυξιακός Νόμος 2601/98	
και η διερεύνηση του στα σημαντικότερα άρθρα του.....	21.-81.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3^ο

Τροποποιήσεις του νόμου 2601/98.-----82.-85.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4^ο

- 4.1 Καθορισμός των Γεωργοκτηνοτροφικών
& Αλιευτικών Επιχειρήσεων σύγχρονης τεχνολογίας,
που υπάγονται στις ενισχύσεις του Ν. 2601/98.-----86.
- 4.2 Καθορισμός των χωρών εφαρμογής των κινήτρων
και των περιοχών τους.....-----88.
- 4.3.Υπαγωγή επιχειρήσεων στον αναπτυξιακό νόμο.-----89.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5^ο

Φορολογικά Κίνητρα-----91.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6^ο

1998.----- 100.

1999.-----104.

2000.-----109.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ-----116.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1^ο

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ

ΜΕΣΩ ΤΟΥ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΟΥ ΝΟΜΟΥ (2601/98)

1.1. ΕΝΝΟΙΑ ΤΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

Για να γίνει αντιληπτή η έννοια της περιφερειακής ανάπτυξης θα πρέπει να τονίσουμε ότι με τον όρο *περιφέρεια* εννοείται μια ευρύτερη περιοχή της χώρας, που έχει γεωγραφική, οικονομική, κοινωνική και σε πολλές περιπτώσεις διοικητική ενότητα ή αυτοτέλεια. Στην συνηθισμένη περίπτωση στο χώρο της περιφέρειας υπάρχει ένα δίκτυο οικισμών, το κάθε ένα με την ενδοχώρα του, που αλληλοσυνδέονται και αλληλεξαρτώνται μεταξύ τους και αποτελούν ενιαίο σύστημα.

Με τον όρο *περιφερειακή ανάπτυξη* εννοούμε την προσπάθεια για την αντιμετώπιση του προβλήματος της ορθολογικής και συντονισμένης οργανώσεως όλων των στοιχείων και δραστηριοτήτων, που είναι μέσα στο χώρο της περιφέρειας και μπορούν να ελεγχθούν από τον άνθρωπο, ώστε να οδηγήσουν στη ευημερία του πληθυσμού της.

Αυτή η έννοια στο συγκεκριμένο σύγκραμα ταυτίζεται με την επισκόπηση της περιφερειακής πολιτικής της ελληνικής οικονομίας. Ο κλάδος αυτός της

επιστημονικής έρευνας αποτέλεσε στη χώρα μας αντικείμενο σοβαρής έρευνας τα τελευταία χρόνια.

Στην προσπάθεια της ανάπτυξης εξετάζονται σε βάθος όλα τα στοιχεία του χώρου και η πιθανή εξέλιξή τους, συσχετίζονται μεταξύ τους και σε συνέχεια μελετούνται οι επιδράσεις και οι εξαρτήσεις μεταξύ τους.

Με βάση τις παραπάνω προσπάθειες δημιουργείται ένα σχέδιο και πρόγραμμα ανάπτυξης με ρεαλιστικούς στόχους, βασισμένο:

α) Στις οικονομικές, κοινωνικές και οργανωτικές δυνατότητες που υπάρχουν.

β) Στις ανάγκες που υπάρχουν και θα υπάρξουν σε κάθε στοιχείο του χώρου που μπορεί να αναπτυχθεί. Ένα σωστό πρόγραμμα θα πρέπει να αντιμετωπίζει όσο είναι δυνατόν το μεγαλύτερο ποσοστό ή το σύνολο των αναγκών, να καλύπτει όλες τις δραστηριότητες που εξελίσσονται στο χώρο της περιφέρειας, να δίνει λύσεις και να καλύπτει τις κοινωνικές ομάδες.

Το σχέδιο και πρόγραμμα προβλέπει τα μέσα και τους τρόπους που θα βοηθήσουν τις Αρχές να εφαρμόσουν αναπτύξεις με βάση αντικειμενικά αναπτυξιακά κριτήρια.

Το πρόγραμμα εφαρμόζεται σε φάσεις και ανάλογα με τα οικονομικά δεδομένα, όπως αυτά αναμένεται να εξελιχθούν.

Βασικό στοιχείο είναι η συσχέτιση και αλληλεξάρτηση της περιφερειακής ανάπτυξης με τις υπόλοιπες περιφέρειες της χώρας. Αλλά αυτό σημαίνει ότι πρέπει να έχουμε ολοκληρωμένη γνώμη για την ανάπτυξη σε όλες τις περιφέρειες της χώρας. Ως συνέπεια της ανάγκης αυτής βγαίνει το συμπέρασμα ότι πρέπει να υπάρχει πριν απ' όλα ένα **εθνικό σχέδιο ανάπτυξης**, που να αντιμετωπίζει σε εθνική κλίμακα

τη λύση των προβλημάτων της κοινωνικής και οικονομικής ζωής με συντονισμένο και οργανωμένο τρόπο. Τότε η περιφερειακή ανάπτυξη εντάσσεται μέσα στα γενικά πλαίσια του εθνικού σχεδίου ανάπτυξης.

Μια και μιλάμε για ανάπτυξη έχει σημασία η εξέλιξη των πόλεων μέσα στην περιφέρεια, και η επίδραση των πόλεων στη γύρω αγροτική περιοχή. Σε μια σωστή λύση περιφερειακής ανάπτυξης οι δυνάμεις που θα δημιουργούν και προσελκύνουν λειτουργίες στις πόλεις πρέπει να είναι τέτοιες που να κρατούν το σωστό πληθυσμό στα χωριά και να εμποδίζουν την αστυφιλία. Και αυτό σημαίνει ότι τα έργα ανάπτυξης, που θα εκτελεσθούν, πρέπει να μοιράζονται στο χώρο με ορθολογικό τρόπο και με κριτήρια την απασχόληση του πληθυσμού και στα πιο μικρά και μακρινά χωριά.

Σε γενικές γραμμές η ανάπτυξη πρέπει να είναι τέτοια που να κρατά τον άνθρωπο σε ισορροπημένο περιβάλλον, εκεί που κατοικεί, και να τον βοηθάει να ικανοποιήσει τις κοινωνικές και πολιτιστικές απαιτήσεις και ανάγκες του.

Το περιεχόμενο της «Περιφερειακής Πολιτικής» καθορίζεται από δυο οπτικές γωνίες, την νομοθετική και την καθαρά διαδικαστική.

Η πρώτη (νομοθετική) προσδιορίζεται από τα μέτρα οικονομικής κυρίως φύσης, που παίρνουν κατά καιρούς οι εκάστοτε Κυβερνήσεις στα πλαίσια της πολιτικής ανάπτυξης των περιφερειών της Χώρας.

Η δεύτερη (διαδικαστική) αφορά την βελτίωση της διάρθρωσης και της υποδομής των λιγότερο αναπτυγμένων περιοχών της Χώρας.

1.2. ΜΕΣΑ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Η Περιφερειακή πολιτική έχει ως σκοπό την οικονομική ανάπτυξη στην περιφερειακή της διάσταση. Προκειμένου να αναπτυχθεί αυτός ο στόχος, απαιτείται να τεθεί σε λειτουργία ο λεγόμενος περιφερειακοπολιτικός μηχανισμός που καλύπτει ένα ευρύ φάσμα δραστηριοτήτων, από την κατάρτιση περιφερειακών αναπτυξιακών προγραμμάτων για επενδύσεις σε έργο υποδομής μέχρι την παροχή βοήθειας σε επίπεδο πληροφόρησης προς επιχειρήσεις και εργαζόμενους.

Περιορίζοντας την οπτική μας στη φάση αυτή της παροχής βοήθειας σε επίπεδο πληροφόρησης, θα διακρίνουμε την βοήθεια αυτή σε άμεση και έμμεση.

Η άμεση στοχεύει σε βραχύχρονο αποτέλεσμα και θεωρητικά τουλάχιστον παρουσιάζει περιορισμένο ενδιαφέρον.

Η έμμεση παροχή βοήθειας σε επίπεδο πληροφόρησης ενδιαφέρει περισσότερο από πλευράς σχεδιασμού και περιλαμβάνει:

- την πολιτική πληροφοριών προς τις επιχειρήσεις, ως προς την διαθεσιμότητα εργατικού δυναμικού, αχρησιμοποίητων βιομηχανικών κτιρίων σε διάφορες βιομηχανικές περιοχές κ.λ.π.
- την πολιτική αγορά εργασίας, που καλύπτει ένα ευρύτερο φάσμα παροχών βοήθειας για εκπαίδευση, μετεκπαίδευση και ειδική ανώτερη εκπαίδευση του εργατικού δυναμικού από κρατικούς φορείς,
- την πολιτική υποδομής: ο όρος είναι ευρύτερος και καλύπτει ολόκληρο το φάσμα της θεσμικής οικονομικής υποδομής μιας περιοχής. Μέσω της υποδομής αυτής, επηρεάζεται θετικά η ικανότητα ανταγωνισμού των

βιομηχανικών μονάδων και των επιχειρήσεων του τριτογενή τομέα της περιοχής ενώ παράλληλα αποτελεί κίνητρο έλξης και άλλων παρόμοιων μονάδων.

Για το λόγο αυτό και μόνο οι επενδύσεις σε έργα υποδομής είναι ένα από τα ισχυρότερα όπλα στα χέρια της όποιας Κυβέρνησης, στην άσκηση της Πολιτικής της Περιφερειακής Ανάπτυξης.

- την πολιτική της κρατικής διοίκησης: η πολιτική αυτή στοχεύει στην ενίσχυση ορισμένων περιοχών μέσα από την παροχή κατευθύνσεων και εντολών προς τους Ο.Τ.Α. και τη δημιουργία κρατικών εγκαταστάσεων, με αυτό το πλέγμα πραγματοποιείται η μεταφορά κρατικών πόρων στην συγκεκριμένη περιοχή που επιδιώκεται να ενισχυθεί, προκαλώντας έτσι πολλαπλασιαστικά αποτελέσματα στην όλη ανάπτυξη.

Στις άμεσες βοήθειες που δίνονται ως κίνητρα για την εγκατάσταση των επιχειρήσεων περιλαμβάνονται:

- Οι πιστώσεις: Η χορήγηση κρατικών πιστώσεων στις επιχειρήσεις για την εγκατάστασή τους σε ορισμένη περιοχή, προκειμένου αυτές να ξεπεράσουν τις αρχικές χρηματοδοτικές τους δυσκολίες.
- Η παροχή εγγυήσεων του Δημοσίου: για πιστώσεις που δίνονται από πιστωτικά ιδρύματα ή ιδιωτικές πηγές στις επιχειρήσεις, αποτελεί ένα άλλο μέτρο αναπτυξιακής πολιτικής.
- Η εξασφάλιση παροχών σε είδος: ένα άλλο επίσης γνωστό μέσο για την επίτευξη των στόχων της Πολιτικής Περιφερειακής Ανάπτυξης. Μ' αυτό εννοούμε τη διάθεση ή ενοικίαση από το κράτος γηπέδων και κτιρίων σε

ορισμένες περιοχές, ανακουφίζοντας την επένδυση παγίου κεφαλαίου. Οι βιομηχανικές «ζώνες» αποτελούν ένα σπουδαίο πόλο έλξης μικρομεσαίων κυρίως επιχειρήσεων σε μια περιοχή.

- Οι Φορολογικές απαλλαγές: είναι ένα ισχυρό κίνητρο της Πολιτικής Περιφερειακής Ανάπτυξης που στοχεύει στο να προσελκύει επιχειρήσεις να εγκατασταθούν στην προς ενίσχυση περιοχή.
- Οι τιμολογιακές εκπτώσεις: εκπτώσεις από περιοχές κρατικών ή δημοσίων φορέων όπως τον ΟΣΕ, ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ, ΔΕΗ, ΟΤΕ, κ.λ.π. που αποτελούν επίσης ισχυρό κίνητρο της Πολιτικής Περιφερειακής Ανάπτυξης.
- Η πολιτική της βιομηχανικής εγκατάστασης: κάτω από τον όρο αυτό νοείται το όλο πλέγμα μέτρων και ενεργειών των αρμοδίων φορέων που νομοθετικά ταξιθετούν, επηρεάζουν και έμμεσα καθορίζουν τον τόπο εγκατάστασης των επιχειρήσεων, αποβλέποντας στην επίτευξη ορισμένων περιφερειακοπολιτικών στόχων για την ανάπτυξη της συγκεκριμένης περιοχής.

Η οικονομική ενίσχυση της περιοχής μέσα από την διατήρηση ή και αύξηση του κοινωνικού προϊόντος και την αύξηση των θέσεων απασχόλησης στην περιοχή αποτελούν τους βασικούς στόχους της πολιτικής αυτής, απώτερος σκοπός της οποίας είναι η παρεμπόδιση των τάσεων συγκέντρωσης των οικονομικών δραστηριοτήτων σε ορισμένα κέντρα.

1.3. Η ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

I. Το πρόβλημα της Περιφερειακής πολιτικής στην Ελλάδα.

Η προσέγγιση στο πρόβλημα της Περιφερειακής Ανάπτυξης της Χώρας, διαισθητικά περνά μέσα από τρία βασικά επίπεδα αναφοράς.

1^ο. Την ταχύρυθμη ή απρογραμμάτιστη βιομηχανικά ανάπτυξη, η οποία οδήγησε στην υπεράριθμη συγκέντρωση πληθυσμού και δραστηριοτήτων στα αστικά κέντρα και ιδιαίτερα στους δύο βασικούς πόλους έλξης (Αθήνα και Θεσσαλονίκη), με παράλληλη κατάρρευση της ελληνικής επαρχίας.

2^ο. Την έλλειψη της βασικής υποδομής στην υπαίθρο χώρα (οικονομική - κοινωνική - διοικητική), η οποία λειτούργησε σαν τροχοπέδη στις όποιες πολιτικές τόνωσης και ενίσχυσης της ελληνικής επαρχίας, σε συνδυασμό με την αδυναμία εξεύρεσης ευκαιριών απασχόλησης για τον τοπικό πληθυσμό.

3^ο. Την πολιτική κινήτρων Περιφερειακής Ανάπτυξης που ακολουθήθηκε μέχρι σήμερα τουλάχιστον, μια πολιτική που θα χαρακτηριζόταν με τις πλέον συντηρητικές εκτιμήσεις σαν όχι ιδιαίτερα επιτυχής.

II. Καθυστερημένες δομές της ελληνικής οικονομίας.

Οι αντιφάσεις της αναπτυξιακής πορείας της ελληνικής οικονομίας που άρχισαν σταδιακά, να διαπιστώνονται μετά το 1975, οφείλονται σε εσωτερικούς παράγοντες, αλλά και σε διεθνείς συγκυρίες. Η ελληνική βιομηχανία, σε πείσμα των αρκετά εντυπωσιακών ρυθμών, στην προστιθέμενη αξία και στις εξαγωγές, δεν

κατόρθωσε σε καμία από τις αναπτυξιακές της φάσεις, να εξασφαλίσει τον ηγετικό ρόλο της οικονομίας.

Η χαμηλή παραγωγικότητα της ελληνικής βιομηχανίας, ως μειωμένη ανταγωνιστικότητα, άρχισε εντελώς πρόσφατα να θεωρείται ως πρωταρχικό πρόβλημα και εσφαλμένα να αντιμετωπίζεται βραχυχρόνια. Ενώ στην πραγματικότητα είναι το μακροχρόνιο αποτέλεσμα της υποτονικής δραστηριότητας της ελληνικής βιομηχανίας, των ανεπαρκών επενδύσεων της και της αδυναμίας της, όταν οι γενικότερες συνθήκες την εξανάγκασαν σε αύξηση του κόστους εργασίας της, να υποκαταστήσει τα παραδοσιακά της προϊόντα, με άλλα που να ενσωματώνουν περισσότερη και τελειότερη τεχνολογία. Πρόκειται δηλαδή για πρόβλημα, καθαρά διαρθρωτικό και όχι συγκυριακό που φυσικά δεν μπορεί να αναζητήσει λύσεις στις οποιεσδήποτε ουτοπιστικές προσπάθειες συμπίεσης των μισθών στα αντίστοιχα επίπεδα των αναπτυσσόμενων οικονομιών του τρίτου κόσμου.

1.4. ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΣΕ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟ ΕΠΙΠΕΔΟ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ.

1.4.α. Η Ελλάδα σε περιφερειακό επίπεδο.

Θα ήταν δύσκολο να εμφανιστεί ικανοποιητική η ανάπτυξη της Ελλάδας σε περιφερειακό επίπεδο, όταν η ανάπτυξη της σε εθνικό επίπεδο υπήρξε τόσο προβληματική.

Η οικονομική ανάπτυξη της Ελλάδας άρχισε αλλά και συνεχίστηκε με κακά χρησιμοποιήση και πολύ ανεπαρκή εκμετάλλευση του γεωργικού χώρου. Η συγκέντρωση της οικονομικής δραστηριότητας στην περιοχή της πρωτεύουσας που αναμφισβήτητα υπήρξε ο πρώτος πόλος ανάπτυξης, ήταν δικαιολογημένη ως ένα σημείο - έπαυσε όμως να είναι από τη στιγμή που δεν κατόρθωσε να εξασφαλίσει την διαδοχή του, δηλαδή την επικράτηση και άλλων αναπτυξιακών πόλων. Έτσι ολόκληρη η αναπτυξιακή προσπάθεια σε εθνικό επίπεδο πραγματοποιήθηκε με υπερβολικό και ανεπίτρεπτο περιορισμό των γεωγραφικών οριζόντων της Ελλάδας, όπως και με άρνηση εκμετάλλευσης των συγκριτικών πλεονεκτημάτων των υπόλοιπων περιοχών της.

Υποστηρίζουμε πως η περιοχή της πρωτεύουσας εξακολούθησε να προσελκύει συντελεστές παραγωγής από την υπόλοιπη χώρα, και εξακολούθησε να διευρύνεται οικονομικά σε σχέση με την «περιφέρεια» αφού ξεπέρασε το «κρίσιμο σημείο» ανάπτυξης. Μ' αυτόν τον τρόπο αποστέρησε από την περιφέρεια τα απαραίτητα μέσα με τα οποία θα ήταν κάποτε σε θέση να τη διαδεχθούν.

Όταν όμως το αρχικό κέντρο «ξηράσκει» χωρίς διαδόχους, η ροπή για παραγωγική επένδυση της οικονομίας σταδιακά περιορίζεται, εφόσον οι ευκαιρίες επένδυσης μειώνονται στο κέντρο, η οριακή απόδοση της επένδυσης πλησιάζει, εκεί ολόένα, περισσότερο στο μηδέν, ενώ η υπόλοιπη περιφέρεια-χώρα, δεν είναι έτοιμη να το υποκαταστήσει.

Η μοναδική λοιπόν λύση για το αρχικό κέντρο, όταν έχει ξεπεράσει το «αρχικό σημείο» της ανάπτυξης, είναι η διοχέτευση των συντελεστών της παραγωγής στον τριτογενή τομέα. Η ανάπτυξη όμως του τριτογενή τομέα, όταν είναι ανεξάρτητη

και προηγείται της ανάπτυξης του πρωτογενή και δευτερογενή, περιέχει αναγκαστικά και σε βαθμό αυξανόμενο, στοιχεία παρασιτισμού, ενθάρρυνσης της κερδοσκοπικής δραστηριότητας και της υπόγειας οικονομίας.

1.4.β. Συνέπειες.

1. Πληθυσμιακός συγκεντρωτισμός.

Οι έξι σημαντικές ελληνικές πόλεις (Αθήνα-Πειραιάς, Θεσσαλονίκη, Πάτρα, Βόλος, Ηράκλειο, Λάρισα, Καβάλα, Ιωάννινα) δεν είναι δυνατόν να συγκριθούν από την άποψη του πληθυσμού τους με την Αθήνα - Πειραιά.

Όλες οι περιφέρειες μείωσαν τη σχετική τους σημασία προς την περιοχή Αθηνών, εξέλιξη που σημαίνει βέβαια ένταση του βαθμού πληθυσμιακού συγκεντρωτισμού στην περιοχή της πρωτεύουσας.

Η περιοχή της πρωτεύουσας, ως ο πρώτος πόλος ανάπτυξης της χώρας, άρχισε αλλά και εξακολούθησε να αναπτύσσεται χωρίς διαδόχους. Η Θεσσαλονίκη βέβαια είναι ο δεύτερος σε σπουδαιότητα πόλος της οικονομίας, αλλά όχι πόλος του οποίου αυξάνει η ανταγωνιστική του θέση απέναντι στην περιοχή της πρωτεύουσας. Και ενώ ο πρώτος πόλος ανάπτυξης της χώρας διευρύνει συνέχεια, διαχρονικά, το ειδικό του βάρος έναντι της υπόλοιπης χώρας, ο δεύτερος πόλος παραμένει στάσιμος, από την άποψη αυτή.

II. Οικονομικός συγκεντρωτισμός.

Η περιοχή της πρωτεύουσας συγκεντρώνει το 30% της συνολικής απασχόλησης της χώρας, το 1991 το 44% της βιομηχανικής απασχόλησης, το 39.2% της απασχόλησης στο εμπόριο, το 49.3% της απασχόλησης στις υπηρεσίες και το 63% αυτής στις τράπεζες.

III. Αδιέξοδο στην προσπάθεια οικονομικής ανάπτυξης.

Ο κύριος λόγος της ανώμαλης οικονομικής ανάπτυξης της Ελλάδας σε εθνικό επίπεδο, οφείλεται στην ανεπαρκή και ανισόρροπη ανάπτυξη της βιομηχανίας, η οποία με τη σειρά της θα έπρεπε πρωταρχικά να αποδοθεί στον υπερβολικό περιορισμό των γεωγραφικών οριζόντων. Το αδιέξοδο στην προσπάθεια για συνέχιση της βιομηχανικής ανάπτυξης στην περιοχή της πρωτεύουσας, όπως και η ταυτόχρονη απουσία οποιασδήποτε προετοιμασίας για τη διαδοχή του αρχικού πόλου ανάπτυξης, δεν επέτρεψαν τη γενίκευση της οικονομικής απογείωσης στην Ελλάδα. Αποτέλεσμα της μη ικανοποιητικής αυτής ανάπτυξης είναι, η ανώμαλη διάρθρωση της απασχόλησης και της κατανομής του εισοδήματος, η διεύρυνση της σημασίας του τριτογενή που είναι αδικαιολόγητη, με βάση τις ανάγκες των άλλων τομέων παραγωγής, η υπερβολική κερδοσκοπία στα ακίνητα, το σχετικά υψηλό επίπεδο ανεργίας και υποαπασχόλησης σε πρίσμα της εξωτερικής μετανάστευσης και η αυξανόμενη εξάρτηση της Ελλάδας από την αλλοδαπή.

1.5. ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ.

Η συνύπαρξη προηγμένων και καθυστερημένων περιοχών, μέσα στα όρια ενός κράτους μπορεί να οφείλεται στην χαμηλή κινητικότητα του συντελεστή εργασίας, λόγους που σχετίζονται με τη θέση της κάθε περιοχής, κ.α.

Μετά το τέλος του Β' παγκοσμίου πολέμου εμφανίζεται ενδιαφέρον για την ανάπτυξη των υποανάπτυκτων περιοχών των διαφόρων οικονομιών. Το 1949 θεσπίστηκαν τα πρώτα φορολογικά μέτρα, που απέβλεπαν στην ενίσχυση της επαρχιακής βιομηχανίας (Α.Ν. 949) και λίγο αργότερα με το Ν.Δ. 2176/1952 «περί προστασίας της επαρχιακής βιομηχανίας» δόθηκαν πρόσφατα κίνητρα για την αποκέντρωση.

Ακολουθούν ο Ν. 3206/1955 «περί καθορισμού βιομηχανικών ζωνών σε διάφορες πόλεις και περιοχές της χώρας» και ο Ν. 3212/1955 «περί τροποποιήσεων και συμπληρώσεων των διατάξεων περί κέντρων προστασίας της επαρχιακής βιομηχανίας», ο οποίος έδινε τη δυνατότητα στις βιομηχανίες εκτός Αττικής, απαλλαγής από το φόρο εισοδήματος μέχρι 40% των καθαρών κερδών. Για τα νησιά το ποσό αυτό ήταν 80%. Ύστερα το 1960 η πρόθεση της πολιτικής περιφερειακής ανάπτυξης είναι η προσπάθεια σφαιρικής αντιμετώπισης του περιφερειακού προβλήματος. Έτσι το 1961-67 ιδρύθηκαν επτά υπηρεσίες περιφερειακής ανάπτυξης (ΥΠΙΑ) και χωρίστηκε η Ελλάδα σε επτά προγραμματικές περιφέρειες. Με τον Α.Ν. 147/1967 δίνονται στην βιομηχανική ανάπτυξη ισχυρά κίνητρα, αλλά περιορίζεται το ενδιαφέρον για το πρόβλημα της περιφερειακής ανάπτυξης. Με το Ν.Δ. 1078/71

τροποποιούνται τα φορολογικά κίνητρα του προηγούμενου και η Ελλάδα χωρίζεται σε τρεις περιοχές κινήτρων, δηλαδή:

- (Α) Περιφέρεια νομών Αττικής και Πειραιά εκτός από το Δήμο Λαυρεωτικής .
- (Β) Περιφέρεια πολεοδομικού συγκροτήματος Θεσσαλονίκης, νομών Βοιωτίας, Κορινθίας, επαρχίας Χαλκίδας και Δήμος Λαυρεωτικής και
- (Γ) λοιπές περιοχές της χώρας.

Με το Ν.Δ. 1080/71 αναπροσαρμόστηκαν οι μειώσεις φόρου κύκλου εργασιών υπέρ της επαρχιακής βιομηχανίας. Με το Ν.Δ. 1312/72 τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε ο Ν.Δ. 1078/71 που έδωσε τη δυνατότητα μετάταξης ορισμένων τμημάτων της Γ περιοχής κινήτρων, βιομηχανικής ανάπτυξης σε μία Δ περιοχή κινήτρων.

Ο Νόμος 289/1976 «περί παροχής κινήτρων δια την ανάπτυξη παραμεθόριων περιοχών και ρυθμίσεων συναφών θεμάτων», πρόσθεσε και Ε περιοχή κινήτρων περιφερειακής ανάπτυξης στην οποία συντάχθηκαν οι τρεις νομοί της Θράκης και οι νησιώτικοι νομοί Λέσβου, Χίου, Σάμου και Δωδεκανήσου.

Ο αναπτυξιακός νόμος 1262/82 για την παροχή κινήτρων ενίσχυσης της οικονομικής και περιφερειακής ανάπτυξης και καταργεί το νόμο 1116/81 «περί κινήτρων κατά περιφέρειες» που χρησιμοποιήθηκε για την εξυπηρέτηση τοπικών πολιτικών συμφερόντων. Πράγματι δεν υπήρχε περιφερειακό πρόγραμμα, κατάλογος προτεραιότητας κατά περιφέρειες, αξιολόγηση των δυνατοτήτων ανάπτυξης κάθε περιφέρειας, ή κάτι άλλο για να δικαιολογεί την σκανδαλώδη προτίμηση της Ηπείρου και όχι της Θράκης ή της Κρήτης ή και των νησιών του Ανατολικού Αιγαίου. Με το άρθρο 3 του Ν. 1262/82 ορίζονται τέσσερις πλατιές περιοχές εφαρμογής των

κινήτρων, ανάλογα με τα προβλήματα κάθε περιοχής. Τα κίνητρα έχουν χωριστεί σε τέσσερις κατηγορίες: επιχορήγηση, επιδότηση επιτοκίου, φορολογικές εκπτώσεις και τέλος αυξημένες αποσβέσεις.

Τέλος, πρόσφατα θεσπίστηκε ο νέος αναπτυξιακός νόμος 2601/98 «περί ενισχύσεων ιδιωτικών επενδύσεων για την οικονομική και περιφερειακή ανάπτυξη της χώρας», ο οποίος καταργεί το Νόμο 1262/82.

Για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος νόμου (2601/98), η Επικράτεια κατανέμεται σε τέσσερις περιοχές, ανάλογα με τα προβλήματα κάθε περιοχής. Τα κίνητρα έχουν χωριστεί σε τέσσερις κατηγορίες: επιχορήγηση, επιδότηση των τόκων, επιδότηση χρηματοδοτικής μίσθωσης και φορολογική απαλλαγή.

Με βάση τα αποτελέσματα μέχρι τώρα δεν μπορεί να υποστηριχθεί πως η περιφερειακή ανάπτυξη της Ελλάδας ήταν επιτυχής.

Ο κατά περιόδους συχνά πολυδάπανος περιφερειακός προγραμματισμός αρκείται στη διαπίστωση του φοβερού οικονομικού και διοικητικού συγκεντρωτισμού στην περιοχή της πρωτεύουσας, αλλά δεν τολμά να εισηγηθεί δραστική πολιτική για την αναστροφή των χρόνιων αυτών τάσεων. Στα διάφορα προγράμματα που ως τώρα καταρτίστηκαν, υπάρχει έντονο το στοιχείο πιστής πρόβλεψης των μελλοντικών τάσεων, όχι όμως και προσπάθειας μεταβολής του με συντονισμένες ενέργειες.

Τα μέτρα που κατά καιρούς αποφασίστηκαν και εφαρμόστηκαν είτε σε εθνικό, είτε σε περιφερειακό επίπεδο, ήταν μέτρα γενικά, όχι καλά μελετημένα και όχι επιλεκτικά και εξειδικευμένα. Έτσι, δεν αποσκοπούσαν στην ορθολογική

αντιμετώπιση και σταδιακή βελτίωση των διορθωτικών ανωμαλιών, αλλά αντίθετα στην προσωρινή αποσπασματική ή και σπασμωδική αντιμετώπιση των προβλημάτων. Ακόμα ήταν μέτρα που ξεκινούσαν από εκπτώσεις της στιγμής, δηλαδή στην προσπάθεια ικανοποίησης διαφόρων γεωγραφικών περιοχών που με τη βοήθεια του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων και με βάση κριτήρια, που θα επιδίωκαν οποιοδήποτε στόχο, εκτός από την περιφερειακή ανάπτυξη.

Στο κεφάλαιο που ακολουθεί θα προσπαθήσουμε να παρουσιάσουμε την εικόνα του Αναπτυξιακού Νόμου 2601/98 κάνοντας μια διερεύνηση πάνω στα σημαντικότερα άρθρα του.

1.6 ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΕΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ

Με τη δημοσίευση του νέου αναπτυξιακού νόμου 2601/98 στις 15/4/98 - άνοιξαν οι «πύλες» του υπουργείου Εθνικής Οικονομίας (ΥΠΕΘΟ) για την υποβολή των επενδυτικών προγραμμάτων εκατοντάδων ιδιωτικών επιχειρήσεων και φορέων της χώρας. Εκτός των άλλων η κυβέρνηση φάνηκε διατεθειμένη να καταβάλλει σε ετήσια βάση κονδύλια ύψους 20 δισ. δραχμών για επιχορηγήσεις των ειδικών καθεστώτων ενίσχυσης περιφερειών της χώρας καθώς επίσης και 10 δισ. δραχμές για τη στήριξη μεγάλων επιχειρήσεων σε κατάσταση κρίσης.

Ταυτοχρόνως η ηγεσία του υπουργείου Εθνικής Οικονομίας δήλωσε την πρόθεσή της να κατασκευάσει σημαντικό μέρος της υποδομής, επενδυτικών σχεδίων, που το καθένα θα ήταν άνω των 25 δισ. δραχμών.

* Σε ό,τι αφορά τον νέο αναπτυξιακό νόμο, όλοι πλέον είχαν κατανοήσει ότι η εποχή των μεγάλων επιχορηγήσεων είχε περάσει. Οι υφιστάμενες επιχειρήσεις αναζήτησαν κάποια κίνητρα στις φορολογικές απαλλαγές και στην επιδότηση επιτοκίου ενώ κυρίως οι νέες επιχειρήσεις και αυτές που προωθούσαν προγράμματα καινοτομίας θα λάμβαναν επιχορηγήσεις. Στο γενικό αυτό πλαίσιο το οικονομικό επιτελείο της κυβέρνησης έκανε κάποιες καινοτομίες, μία εκ των οποίων ήταν η καθιέρωση των ειδικών καθεστώτων ενίσχυσης περιφερειών της χώρας ή ορισμένων κατηγοριών επιχειρήσεων με την έκδοση προεδρικού διατάγματος.

Η δημιουργία των ειδικών καθεστώτων αφορούσε κάποιο συγκεκριμένο γεωγραφικό διαμέρισμα ή μια ομάδα επιχειρήσεων. Για να υπάρξει ωστόσο ένα τέτοιο καθεστώς, έπρεπε να προηγηθούν ορισμένα πράγματα. Πρώτον, έπρεπε να γίνει μελέτη σκοπιμότητας, η οποία θα πιστοποιούσε την ανάγκη αλλά και τη βιωσιμότητα του ειδικού καθεστώτος. Δεύτερον, τη σύμφωνη γνώμη των συναρμόδιων υπουργείων και τρίτον την υπογραφή του προεδρικού διατάγματος, ύστερα από την έγκριση του Συμβουλίου της Επικρατείας. Σε κάθε περίπτωση η ισχύς του ειδικού καθεστώτος δεν θα έπρεπε να υπερβαίνει το ένα έτος.

Τι επενδυτικά σχέδια μπορούσαν όμως να ενταχθούν στα «ειδικά καθεστώτα»; Ποιες επιχειρηματικές δραστηριότητες θα παρουσίαζαν μεγαλύτερο ενδιαφέρον για το οικονομικό επιτελείο της κυβέρνησης;

Απαντώντας στα παραπάνω ερωτήματα ο κ. Πλασκοβίτης (ο τότε γενικός γραμματέας Ανάπτυξης του ΥΠΕΘΟ) κατέγραψε ορισμένες δραστηριότητες μεταξύ των οποίων τη δημιουργία γκολφ, τη στήριξη μικρών μονάδων ναυπήγησης σκαφών αναψυχής, τη στήριξη κάποιων διαμερισμάτων που αντιμετώπιζαν προβλήματα

απασχόλησης. Η δημιουργία αντίστοιχων ειδικών καθεστώτων θα εξαρτιόταν βεβαίως από πολλά πράγματα και κυρίως από τη διάθεση για επενδύσεις. Ο κ. Πλασκοβίτης αναφερόμενος σε ένα από αυτά τα σχέδια, όπως της δημιουργίας γκολφ, δήλωσε ότι για να δημιουργηθεί ειδικό καθεστώς με αυτόν τον σκοπό έπρεπε να υπάρχουν κάποιες προϋποθέσεις: πρώτον, η περιοχή να διαθέτε υψηλής ποιότητας ξενοδοχειακές κλίνες· δεύτερον, να υπήρχε επάρκεια υδάτινων πόρων, αφού κάτι τέτοιο ήταν αναγκαίο για τις μεγάλες εκτάσεις γκαζόν και, τρίτον, να υπήρχε δυνατότητα κτήσης σημαντικών εκτάσεων της τάξεως των 2.000 στρεμμάτων.

Ταυτοχρόνως οι υποψήφιοι επενδυτές θα έπρεπε να γνωρίζουν ότι κάθε «ειδικό καθεστώς» δεν θα είχε μόνον ημερομηνία λήξεως αλλά και μια «επιχορήγηση - οροφή» στο πλαίσιο της οποίας θα έπρεπε να κινηθούν όλα τα επενδυτικά σχέδια που θα υποβάλλονταν. Έτσι, αν κάποιο «ειδικό καθεστώς» αποφασιζόταν να επιχορηγηθεί με 10 δισ. δραχμές και υποβάλλονταν συνολικά σχέδια ύψους 40 δισ. δραχμών, θα επιλέγονταν αυτά που θα λάμβαναν την καλύτερη βαθμολογία. Αυτοί που θα επιλέγονταν και θα λάμβαναν την επιχορήγηση θα αξιολογούνταν στο άμεσο επόμενο διάστημα για την αποτελεσματικότητα της επένδυσης.

* Μια δεύτερη καινοτομία που πραγματοποιεί ο νέος αναπτυξιακός νόμος ήταν η δυνατότητα επιχορήγησης των επιχειρηματικών σχεδίων για τη διάσωση και αναδιάρθρωση επιχειρήσεων σε κρίση. Οι ιθύνοντες του οικονομικού επιτελείου της κυβέρνησης οδηγήθηκαν σε αυτή την απόφαση έχοντας υπόψη ότι ήταν προτιμότερο το κράτος να επιχορηγεί μια εταιρεία που πάει για κλείσιμο παρά μια επιχείρηση που έχει ήδη χρεοκοπήσει, συμπεριφορά που χαρακτήριζε τον Οργανισμό Ανασυγκρότησης Επιχειρήσεων.

Ο νέος αναπτυξιακός νόμος θα έδινε τη δυνατότητα ενίσχυσης επιχειρήσεων σε κατάσταση κρίσης, είχε δηλώσει ο κ. Πλασκοβίτης και είχε προσθέσει ότι αυτό θα γινόταν με σεβασμό στην αρχή της μη νόθευσης του ανταγωνισμού. Πάντως για να εντασσόταν μια εταιρεία σε ένα αντίστοιχο καθεστώς, θα έπρεπε να τηρεί ορισμένες προϋποθέσεις:

α) Θα έπρεπε να απασχολεί τουλάχιστον 150 εργαζομένους ώστε το πιθανό της κλείσιμο θα δημιουργούσε σοβαρά προβλήματα στη συνοχή του κοινωνικού ιστού της περιοχής.

β) Να έχει κομβικό χαρακτήρα, πράγμα που σήμαινε ότι η διακοπή της λειτουργίας της θα έπληττε περιφερειακές και συνεργαζόμενες επιχειρήσεις.

Σύμφωνα με το σχέδιο των ιθυνόντων του ΥΠΕΘΟ, η υπό ενίσχυση εταιρεία δεν θα λάμβανε απλώς ένα κονδύλιο για να αντιμετωπίσει τα οικονομικά της προβλήματα. Αντιθέτως, η διοίκηση της επιχείρησης ήταν υποχρεωμένη να καταρτίσει επιχειρησιακό σχέδιο με ποσοτικούς στόχους. Η δε εκταμίευση των κονδυλίων από τον αναπτυξιακό νόμο θα γινόταν μετά την επίτευξη των συγκεκριμένων στόχων. Η ένταξη μιας επιχείρησης στον αναπτυξιακό νόμο, θα γινόταν μόνο ύστερα από συνεννόηση με τις πιστώτριες τράπεζες. Αυτό ήταν άκρως αναγκαίο. Εάν για παράδειγμα μια τράπεζα είχε την πρόθεση να προχωρήσει σε πλειστηριασμό παγίων στοιχείων της επιχείρησης, ο νόμος αυτός δεν θα στήριζε μια τέτοια εταιρεία».

* Η τρίτη σημαντική αλλαγή του νέου αναπτυξιακού νόμου ήταν η υιοθέτηση μιας διαφορετικής πολιτικής απέναντι στα μεγάλα επενδυτικά σχέδια. Εκείνα δηλαδή που ξεπερνούσαν τα 25 δισ. δραχμές και που σε κάθε περίπτωση απαιτούσαν την

επικύρωσή τους από τη Βουλή των Ελλήνων. Η νέα πολιτική της κυβέρνησης απέναντι σε αυτά τα επενδυτικά σχέδια ήταν αντί να δίνεται «ζεστό χρήμα» από τα ταμεία του αναπτυξιακού νόμου - όπως γινόταν παλαιότερα, πριν δηλαδή της δημοσίευσης του νέου αυτού αναπτυξιακού νόμου - να αναλαμβάνει το κράτος να φτιάξει ένα σημαντικό μέρος της υποδομής που είναι αναγκαία στην επένδυση. Έτσι το κράτος μπορούσε να φτιάξει ένα λιμάνι, μια προέκταση σιδηροδρομικής γραμμής, έναν βιολογικό καθαρισμό ή κάποια οδική αρτηρία που ήταν αναγκαία για τη λειτουργία της επένδυσης.

Σε ό,τι αφορά τις μεγάλες επενδύσεις, η κυβέρνηση έδινε ιδιαίτερο ενδιαφέρον, γιατί αν εξασφαλιζόταν μία τέτοια επένδυση κάθε χρόνο, θα είχε αίσια αποτελέσματα στην ελληνική οικονομία. Αξίζει βεβαίως να σημειωθεί ότι η τελευταία επένδυση μεγάλου μεγέθους ήταν αυτή που έγινε από την TVX ενώ σύμφωνα με πληροφορίες είχε εκδηλωθεί ενδιαφέρον από ευρωπαϊκό οίκο για την υλοποίηση μεγάλου επενδυτικού σχεδίου στον κλάδο της μεταποίησης και στην περιοχή της Βορείου Ελλάδος.

1.7 ΟΙ ΕΚΚΡΕΜΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΠΑΛΑΙΟΥ ΝΟΜΟΥ 1892/90

Επενδυτικά σχέδια συνολικού ύψους 79 δισ. δραχμών εκκρεμούσαν για εξέταση και έγκριση στο υπουργείο Εθνικής Οικονομίας. Τα σχέδια αυτά αποτελούσαν εκκρεμείς υποθέσεις του προηγούμενου αναπτυξιακού νόμου 1892/90 και όσα εξ αυτών εγκρίνονταν θα χρηματοδοτούνταν με τα υψηλότερα κίνητρα του

νόμου αυτού. Όπως είναι γνωστό, ο νέος αναπτυξιακός νόμος προσφέρει μικρότερα κίνητρα άμεσων επιδοτήσεων ενώ δίδει μεγαλύτερη σημασία στα φορολογικά κίνητρα και στις επιδοτήσεις επιτοκίων.

Σύμφωνα με πληροφορίες πάντως, πολλά από τα παραπάνω επενδυτικά σχέδια - 18 τον αριθμό - δεν πρόκειται να ενταχθούν στις ευνοϊκές διατάξεις του προηγούμενου αναπτυξιακού νόμου. Και τούτο διότι η υιοθέτησή τους θα απαιτούσε συνολική επιχορήγηση της τάξεως των 35 δισ. δραχμών. Αξίζει πάντως να σημειωθεί ότι η μεγάλη πλειοψηφία των σχεδίων αφορά επενδύσεις στη Βόρεια Ελλάδα - δώδεκα από τα 19 σχέδια - ενώ τα περισσότερα από αυτά έχουν έδρα τη Θράκη.

Στο κεφάλαιο που ακολουθεί θα προσπαθήσουμε να παρουσιάσουμε την εικόνα του Αναπτυξιακού Νόμου 2601/98 κάνοντας μια διερεύνηση πάνω στα σημαντικότερα άρθρα του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2^ο

Ο ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΟΣ ΝΟΜΟΣ

2601/1998

Δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 81/Α/15-4-98

«Περί Ενισχύσεων Ιδιωτικών Επενδύσεων για την Οικονομική &
Περιφερειακή Ανάπτυξη της Χώρας»

Άρθρο 1

1. Σκοπός του παρόντος νόμου: είναι η ανάπτυξη των ιδιωτικών επενδύσεων στην Ελλάδα και μέσω αυτών:

- Η συμβολή στην επίτευξη των στόχων της περιφερειακής ανάπτυξης.
- Η αύξηση των θέσεων απασχόλησης.
- Η αύξηση της ανταγωνιστικότητας των επιχειρήσεων.
- Η αναδιάρθρωση τομέων και κλάδων της παραγωγής.
- Η αξιοποίηση επιχειρηματικών ευκαιριών στον ελληνικό και τον ευρύτερο διεθνή χώρο.
- Η συμβολή στην προστασία του περιβάλλοντος και την εξοικονόμηση ενέργειας.

2. Είδη παρεχόμενων ενισχύσεων.

Για την πραγματοποίηση των υπαγόμενων στις διατάξεις του παρόντος νόμου επενδύσεων, προγραμμάτων και επιχειρηματικών σχεδίων, παρέχονται τα ακόλουθα είδη ενισχύσεων:

(α) **Επιχορήγηση** που συνίσταται στη δωρεάν παροχή από το Δημόσιο χρηματικού ποσού για την κάλυψη τμήματος της ενισχυμένης δαπάνης της επένδυσης ή του επιχειρηματικού σχεδίου.

(β) **Επιδότηση των τόκων** που συνίσταται στην κάλυψη από το Δημόσιο τμήματος των καταβαλλόμενων τόκων των μεσομακροπρόθεσμων δανείων τετραετούς τουλάχιστον διάρκειας, που λαμβάνονται για την υλοποίηση της ενισχυμένης δαπάνης της επένδυσης.

(γ) **Επιδότηση χρηματοδοτικής μίσθωσης** που συνίσταται στην κάλυψη από το Δημόσιο τμήματος των καταβαλλόμενων δόσεων χρηματοδοτικής μίσθωσης που συνάπτεται για την απόκτηση της χρήσης καινούργιου μηχανολογικού και λοιπού εξοπλισμού.

(δ) **Φορολογική απαλλαγή** ύψους μέχρι ενός ποσοστού ή του συνόλου της αξίας της πραγματοποιούμενης και ενισχυμένης δαπάνης της επένδυσης ή και της αξίας της χρηματοδοτικής μίσθωσης καινούργιου μηχανολογικού και λοιπού εξοπλισμού του οποίου αποκτάται η χρήση. Η ενίσχυση αυτή συνίσταται στην απαλλαγή από την καταβολή φόρου εισοδήματος μη διανεμόμενων κερδών της πρώτης δεκαετίας από την πραγματοποίηση της επένδυσης ή του προγράμματος, με το σχηματισμό ισόποσου αφορολόγητου αποθεματικού.

Τα παραπάνω ρυθμίζονται με ad hoc Προεδρικά Διατάγματα και Κοινές Υπουργικές Αποφάσεις.

Άρθρο 2

Διάκριση των επενδυτικών φορέων καθορισμός του είδους ενίσχυσής τους.

1. Για την εφαρμογή των ενισχύσεων του νόμου αυτού, οι φορείς (εταιρείες ή ατομικές επιχειρήσεις) της επενδυτικής δραστηριότητας του άρθρου 3, διακρίνονται σε νέους και παλαιούς.

Νέοι φορείς θεωρούνται οι νεοϊδρυόμενες εταιρικές ή ατομικές επιχειρήσεις, καθώς και εκείνες που υποβάλλουν αίτηση για εφαρμογή των ενισχύσεων του παρόντος πριν παρέλθει πενταετία από τη σύστασή τους ή την έναρξη επιτηδεύματος προκειμένου για ατομικές επιχειρήσεις. Εταιρείες που προήλθαν από μετατροπή άλλης εταιρείας ή ατομικής επιχείρησης ή από συγχώνευση εταιρειών ή και ατομικών επιχειρήσεων ή εκείνες που απορρόφησαν άλλη εταιρεία ή ατομική επιχείρηση ή κλάδο άλλης, καθώς και εκείνες που απορροφήθηκαν από άλλη εταιρεία, δεν νοούνται ως νέοι φορείς, εφόσον μία από τις πιο πάνω εταιρείες ή ατομικές επιχειρήσεις πριν από τη μετατροπή, τη συγχώνευση ή την απορρόφηση αποτελεί παλαιό φορέα.

Παρέχονται ειδικά κίνητρα, πέραν των ανωτέρω, για ιδιαίζόντως σημαντικές βιομηχανικές, μεταλλευτικές και τουριστικές επενδύσεις, ύψους άνω των είκοσι πέντε (25) δις. δρχ., που προέβλεπαν οι διατάξεις των παραγράφων 1, 2, 3, και 4 του άρθρου 3 και της παρ. 6 του άρθρου 4 του καταργηθέντος νόμου 4171/1961 "Περί λήψεως γενικών μέτρων για την υποβοήθηση των αναπτύξεων της οικονομίας της χώρας" (ΦΕΚ 93 Α'/1961), με σημαντικές επιπτώσεις στη διεθνή ανταγωνιστικότητα της χώρας και στην απασχόληση με τη δημιουργία 300 τουλάχιστον νέων θέσεων μόνιμης απασχόλησης.

Τα είδη ενισχύσεων παρέχονται εναλλακτικά σε δύο «πακέτα» κινήτρων ως εξής:

- α) Επιχορήγηση ή και επιδότηση τόκων ή και επιδότηση χρηματοδοτικής μίσθωσης
- β) Φορολογική απαλλαγή και επιδότηση τόκων αν ληφθεί επενδυτικό δάνειο.

Επίσης προβλέπονται:

- ειδικά καθεστώτα ενίσχυσης, στα πλαίσια ισόρροπης περιφερειακής ανάπτυξης, περιφερειών ή τμημάτων περιφερειών της χώρας ή ορισμένων κατηγοριών επιχειρήσεων, τα οποία περιλαμβάνουν εκτός των προαναφερομένων ειδών ενισχύσεων, πρόσθετα κίνητρα καθώς και ειδικά πρόσθετα κριτήρια επλεξιμότητας και υπαγωγής.
- πολυετή επιχειρηματικά σχέδια διάσωσης και αναδιάρθρωσης μεγάλων υφισταμένων μεταποιητικών ή μεταλλευτικών επιχειρήσεων που απασχολούν τουλάχιστον 150 άτομα, με σκοπό τον εκσυγχρονισμό, την εξυγίανση και ανάπτυξή τους, βάσει ολοκληρωμένων επιχειρηματικών προτάσεων.

Παλαιοί φορείς είναι εκείνοι που υποβάλλουν αίτηση για εφαρμογή των ενισχύσεων του παρόντος, μετά την πάροδο πενταετίας από τη σύστασή τους ή την έναρξη επιτηδεύματος προκειμένου για ατομικές επιχειρήσεις.

2.α. Για τις επενδύσεις ή και προγράμματα χρηματοδοτικής μίσθωσης εξοπλισμού των νέων φορέων, παρέχονται όλα τα είδη ενισχύσεων, εναλλακτικά ως εξής:

- Επιχορήγηση και επιδότηση τόκων ή και επιδότηση χρηματοδοτικής μίσθωσης.
- Φορολογική απαλλαγή και επιδότηση τόκων.

2.β. Για τις επενδύσεις ή και προγράμματα χρηματοδοτικής μίσθωσης καινούργιου μηχανολογικού και λοιπού εξοπλισμού των παλαιών φορέων, παρέχονται μόνο οι ενισχύσεις της φορολογικής απαλλαγής και της επιδότησης των τόκων.

3. Τα οριζόμενα στην προηγούμενη παράγραφο 2 δεν έχουν εφαρμογή προκειμένου:

- στα πολυετή (2-5 έτη) επιχειρηματικά σχέδια των παλαιών φορέων παρέχεται μόνο επιχορήγηση,
- στα επιχειρηματικά σχέδια διάσωσης και αναδιάρθρωσης, εφόσον υποβάλλονται από παλαιούς φορείς, παρέχονται όλα τα είδη ενισχύσεων πλην της ενίσχυσης της φορολογικής απαλλαγής και κάθε άλλης ενίσχυσης φορολογικού χαρακτήρα.
- στις ιδιαζόντως σημαντικές (άνω των 25 δις. δρχ.) επενδύσεις παρέχονται εναλλακτικά όλα τα είδη ενισχύσεων,

- στις επενδύσεις εκσυγχρονισμού ολοκληρωμένης μορφής, ξενοδοχειακών μονάδων και τουριστικών οργανωμένων κατασκηνώσεων παρέχονται εναλλακτικά όλα τα είδη ενισχύσεων εφόσον πραγματοποιούνται από παλαιούς φορείς,
- στις επενδύσεις ίδρυσης δημόσιας χρήσεως σταθμών αυτοκινήτων παρέχεται μόνο επιχορήγηση ανά δημιουργούμενη νόμιμη θέση στάθμευσης είτε πραγματοποιούνται από νέους είτε από παλαιούς φορείς,
- στις επενδυτικές δαπάνες που αφορούν στη διαδικασία πιστοποίησης προϊόντων και διασφάλισης της ποιότητας, στην ευελιξία της παραγωγικής διαδικασίας, στην προσαρμογή φιλικής τεχνολογίας στην παραγωγική διαδικασία, στην παραγωγή καινοτομικών προϊόντων και εισαγωγής καινοτομιών στην παραγωγική διαδικασία, στην οικολογική αποσυναρμολόγηση προϊόντων συσκευασίας, παρέχεται μόνο επιχορήγηση είτε πραγματοποιείται από νέους είτε από παλαιούς φορείς,
- στις επενδύσεις που πραγματοποιούνται από επιχειρήσεις των ΟΤΑ ή Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης ή Συνεταιρισμών παρέχονται εναλλακτικά όλα τα είδη ενισχύσεων ανεξάρτητα αν πραγματοποιούνται από παλαιούς ή νέους φορείς,
- στις επενδύσεις που μπορούν να πραγματοποιηθούν στην Αλβανία παρέχεται μόνο η ενίσχυση της επιχορήγησης ανεξάρτητα αν πραγματοποιούνται από παλαιούς ή νέους φορείς,
- στις επενδύσεις τεχνικών εταιριών νέων ή παλαιών φορέων παρέχεται μόνο η ενίσχυση της επιχορήγησης,

- στις επενδύσεις εμπορικών επιχειρήσεων παρέχονται μόνο τα κίνητρα του δεύτερου «πακέτου» ανεξάρτητα αν πραγματοποιούνται από παλαιούς ή νέους φορείς.

Άρθρο 3

Υπαγόμενες επιχειρηματικές δραστηριότητες.

1. Στο καθεστώς των ενισχύσεων του νόμου αυτού υπάγονται οι ακόλουθες κατηγορίες επιχειρηματικών δραστηριοτήτων για τις επενδυτικές και λουπές δαπάνες τους, όπως αυτές προσδιορίζονται για καθεμία κατηγορία δραστηριότητας:

α. Οι μεταποιητικές επιχειρήσεις που ασκούν τις δραστηριότητες οι οποίες περιλαμβάνονται στο άρθρο 15 του παρόντος νόμου.

β. Επιχειρήσεις που παράγουν ενέργεια, σε μορφή θερμού νερού, ατμού ή παράγουν στερεά καύσιμα από βιομάζα, επιχειρήσεις συμπαραγωγής ηλεκτρισμού και θερμότητας ή επιχειρήσεις παραγωγής ηλεκτρισμού από ήπιες μορφές ενέργειας και ειδικότερα την αιολική, την ηλιακή, την υδροηλεκτρική, τη γεωθερμική και τη βιομάζα. Επιχειρήσεις παραγωγής βιομάζας από φυτά, με σκοπό τη χρήση της ως πρώτης ύλης για την παραγωγή ενέργειας.

γ. Επιχειρήσεις (εργαστήρια) εφαρμοσμένης βιομηχανικής, ενεργειακής, μεταλλευτικής, γεωργικής, κτηνοτροφικής, δασικής και ιχθυοκαλλιεργητικής έρευνας. Επίσης, επιχειρήσεις ανάπτυξης τεχνολογιών και βιομηχανικών σχεδίων.

δ. Επιχειρήσεις παροχής υπηρεσιών εξαιρετικά προηγμένης τεχνολογίας, εφόσον οι επιχειρήσεις αυτές ανήκουν στους τομείς πληροφορικής, τουρισμού, έρευνας, καθώς και τεχνολογικής υποστήριξης βιοτεχνικών και βιομηχανικών δραστηριοτήτων.

ε. Επιχειρήσεις ανάπτυξης λογισμικού.

Με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Ανάπτυξης ορίζονται οι προδιαγραφές που πρέπει να πληρούν οι επιχειρήσεις αυτές (όπως αποκλειστικότητα αντικειμένου, ελάχιστος απαιτούμενος αριθμός επιστημονικού προσωπικού, ελάχιστος απαιτούμενος εξοπλισμός), καθώς και στοιχεία που πρέπει να συνοδεύουν την οικονομοτεχνική μελέτη (όπως συμβάσεις και συνεργασίες, τυχόν ήδη πραγματοποιηθείσες εργασίες) που υποβάλλουν για την υπαγωγή των επενδύσεων, προγραμμάτων ή επιχειρηματικών σχεδίων τους, στις διατάξεις του παρόντος.

στ. Επιχειρήσεις (εργαστήρια) παροχής υπηρεσιών ποιότητας.

ζ. Μεταλλευτικές επιχειρήσεις.

η. Επιχειρήσεις εξόρυξης, επεξεργασίας και εν γένει αξιοποίησης βιομηχανικών ορυκτών. Επιχειρήσεις λατόμευσης μαρμάρων υπό την προϋπόθεση ότι διαθέτουν εξοπλισμό κοπής και επεξεργασίας.

θ. Οι γεωργικές επιχειρήσεις θερμοκηπιακού τύπου, οι κτηνοτροφικές επιχειρήσεις σταβλισμένου ή ημισταβλισμένου τύπου, οι επιχειρήσεις επεξεργασίας αναποφλοιώτου ρυζιού, οι γεωργικές επιχειρήσεις νέων καλλιεργειών (αντικατάσταση παλαιών), οι γεωργικές επιχειρήσεις βιολογικής γεωργίας και οι

αλιευτικές επιχειρήσεις (υδατοκαλλιέργειες), σύγχρονης τεχνολογίας, όπως καθορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Γεωργίας.

ι. Αγροτικοί ή αγροτοβιομηχανικοί συνεταιρισμοί, καθώς και ομάδες παραγωγών ή ενώσεις ομάδων παραγωγών, οι οποίες έχουν συσταθεί σύμφωνα με τις διατάξεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης που πραγματοποιούν επενδύσεις σε μηχανικά μέσα σποράς, καλλιέργειας και συγκομιδής αγροτικών προϊόντων

κ. Επιχειρήσεις που, για ίδιο λογαριασμό ή για λογαριασμό τρίτων, τυποποιούν, συσκευάζουν ή και συντηρούν γεωργικά ή κτηνοτροφικά προϊόντα ή προϊόντα αλιείας και ιχθυοτροφίας.

λ. Επιχειρήσεις Ο.Τ.Α. ή νομαρχιακής αυτοδιοίκησης ή συνεταιρισμοί που πραγματοποιούν επενδύσεις για την ανέγερση και εκμετάλλευση βιοτεχνικών κέντρων και κτιρίων στις ειδικές βιοτεχνικές και βιομηχανικές ζώνες που καθορίζονται στο πλαίσιο του πολεοδομικού και χωροταξικού σχεδιασμού, καθώς και χώρων κοινωνικών και πολιτιστικών λειτουργιών, κεντρικών αγορών και σφαγείων. Επίσης επενδύσεις των ως άνω φορέων για τη μετασκευή και διαμόρφωση παλαιών βιομηχανοστασίων και λοιπών εγκαταστάσεων ομοίως για χώρους κοινωνικών και πολιτιστικών λειτουργιών, κεντρικών αγορών και σφαγείων.

μ. Επιχειρήσεις εκμετάλλευσης δημοσίας χρήσεως σταθμών αυτοκινήτων χωρητικότητας τουλάχιστον ογδόντα (80) θέσεων, μόνο για την ίδρυση των σταθμών αυτών.

ν. Επιχειρήσεις υγρών καυσίμων και υγραερίων, εφόσον πραγματοποιούν επενδύσεις για τη δημιουργία εγκαταστάσεων αποθήκευσης ή για την προμήθεια εξοπλισμού μεταφοράς υγρών καυσίμων και υγραερίων σε νησιά.

ξ. Επιχειρήσεις εκμετάλλευσης μέσω μεταφοράς ανθρώπων και εμπορευμάτων σε απομονωμένες, δυσπρόσιτες και απομακρυσμένες από τον κεντρικό κορμό της χώρας περιοχές, που ορίζονται με απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Εμπορικής Ναυτιλίας.

ο. Κέντρα κοινής επιχειρηματικής δράσης που μπορούν να ιδρύονται από τρεις (3) τουλάχιστον επιχειρήσεις του μεταποιητικού τομέα που απασχολούν η καθεμία μέχρι 120 εργαζόμενους και από μία τουλάχιστον εμπορική επιχείρηση ή επιχείρηση του τομέα μεταφορών ή λοιπών υπηρεσιών. Στα κέντρα αυτά μπορούν να συμμετέχουν Α.Ε.Ι. ή ερευνητικά κέντρα.

Σκοπός των κέντρων αυτών, που μπορούν να λειτουργούν και με τη μορφή εταιρείας μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, είναι η παροχή προς τους συμμετέχοντες επιχειρηματικούς φορείς όλων των δυνατών υπηρεσιών επιχειρηματικής υποστήριξης, όπως είναι η δημιουργία τράπεζας πληροφοριών, η εκπόνηση μελετών οργάνωσης, μάρκετινγκ και διεύρυνσης της αγοράς για τα προϊόντα των συμμετεχόντων φορέων, ο συντονισμός ενεργειών για κοινές προμήθειες υλικών, για συμμετοχή σε κρατικές προμήθειες, καθώς και εξασφάλιση πιστοποιητικών ποιότητας. Επίσης, η ανάληψη συλλογικής επιχειρηματικής δράσης για πραγματοποίηση κοινών εκθέσεων προϊόντων, κοινών προμηθειών υλικών, κοινής συμμετοχής σε κρατικές προμήθειες και δημιουργία δικτύων διανομής στο εσωτερικό ή το εξωτερικό για πρόσβαση σε νέες αγορές.

π. Εταιρείες Διεθνούς Εμπορίου που ιδρύονται ή λειτουργούν ως ανώνυμες εταιρείες υπό την προϋπόθεση ότι αποκλειστικός σκοπός τους είναι η διενέργεια οικονομικών-εμπορικών δραστηριοτήτων διεθνούς εμπορίου και το μετοχικό τους

κεφάλαιο ανέρχεται στο ποσό των τριακοσίων (300) εκατ. δρχ. τουλάχιστον, ολοσχερώς καταβεβλημένο.

Με απόφαση του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας καθορίζονται οι λεπτομέρειες πλήρωσης των ως άνω προϋποθέσεων, καθώς και οι λοιπές λεπτομέρειες για την υπαγωγή επενδύσεων των εταιρειών αυτών στα κίνητρα του παρόντος νόμου, ιδίως όσον αφορά το σκοπό τους, τον αριθμό και το είδος μετόχων κ.α.

ρ. Εμπορικές επιχειρήσεις με αντικείμενο εργασιών την αγορά και πώληση υλικών αγαθών.

σ. Κέντρα αποθεραπείας και αποκατάστασης, όπως αυτά καθορίζονται με το άρθρο 10 του ν. 2072/1992 και επιχειρήσεις με αντικείμενο την παροχή στέγης αυτόνομης διαβίωσης, σε άτομα με ειδικές ανάγκες, σύμφωνα με το άρθρο 30 του ίδιου νόμου.

τ. Τουριστικές επιχειρήσεις.

Στην κατηγορία αυτή περιλαμβάνονται οι ακόλουθες τουριστικές δραστηριότητες:

- Ίδρυσης ή επέκτασης ξενοδοχειακών μονάδων τουλάχιστον Β' τάξης.
- Εκσυγχρονισμού ολοκληρωμένης μορφής λειτουργουσών ξενοδοχειακών μονάδων τουλάχιστον Γ' τάξης.
- Εκσυγχρονισμού ολοκληρωμένης μορφής λειτουργουσών ξενοδοχειακών μονάδων κατώτερων της Γ' τάξης σε κτίρια που χαρακτηρίζονται διατηρητέα ή παραδοσιακά, εφόσον με τον εκσυγχρονισμό τους αναβαθμίζονται τουλάχιστον σε Γ' τάξης.

- Μετατροπής παραδοσιακών ή διατηρητέων κτιρίων σε ξενοδοχειακές μονάδες τουλάχιστον Γ' τάξης.
- Εκσυγχρονισμό ολοκληρωμένης μορφής λειτουργουσών τουριστικών οργανωμένων κατασκηνώσεων (campings) τουλάχιστον Γ' τάξης.
- Ίδρυσης, επέκτασης, εκσυγχρονισμού συνεδριακών κέντρων.
- Ίδρυσης, επέκτασης, εκσυγχρονισμού χιονοδρομικών κέντρων.
- Ίδρυσης, επέκτασης, εκσυγχρονισμού αξιοποίησης ιαματικών πηγών.
- Ίδρυσης, επέκτασης, εκσυγχρονισμού λιμένων σκαφών αναψυχής (μαρίνες).
- Ίδρυσης, επέκτασης, εκσυγχρονισμού γηπέδων γκολφ.
- Ίδρυσης, επέκτασης, εκσυγχρονισμού κέντρων θαλασσοθεραπείας.
- Ίδρυσης, επέκτασης, εκσυγχρονισμού κέντρων τουρισμού υγείας.
- Ίδρυσης, επέκτασης εκσυγχρονισμού κέντρων προπονητικού-αθλητικού τουρισμού που δημιουργούνται μόνο από εταιρείες που λειτουργούν και εκμεταλλεύονται ξενοδοχειακές μονάδες ή από εταιρείες των οποίων εταίροι είναι μόνο εταιρείες που λειτουργούν και εκμεταλλεύονται ξενοδοχειακές μονάδες.

υ. Ιερές μονές για την ανέγερση και εκσυγχρονισμό ξενώνων ή για τη μετατροπή κτιρίων τους σε ξενώνες, καθώς και για την ανέγερση, επέκταση, εκσυγχρονισμό ή μετατροπή κτιρίων τους σε χώρους κοινωνικών και πολιτιστικών λειτουργιών.

φ. Τεχνικές εταιρείες μόνο για τον εκσυγχρονισμό τους, μέσω αντικατάστασης των μηχανημάτων τους και του λοιπού εξοπλισμού τους, πλην των μεταφορικών μέσων υλικών και προσωπικού.

2. Επίσης υπάγονται στην ενίσχυση της επιχορήγησης του νόμου αυτού οι ακόλουθες επιχειρηματικές δραστηριότητες, που ασκούνται στην αλλοδαπή, από νομικά πρόσωπα, για τις επενδυτικές και λοιπές δαπάνες τους, όπως αυτές προσδιορίζονται για καθεμία δραστηριότητα:

α. Μεταποιητικές επιχειρήσεις όλων των κλάδων, μόνο για ίδρυση παραγωγικών μονάδων. Με αποφάσεις του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας, μπορεί να εξαιρούνται της ενίσχυσης ορισμένοι κλάδοι ή υποκλάδοι της μεταποίησης.

β. Οι γεωργικές επιχειρήσεις θερμοκηπιακού τύπου, οι κτηνοτροφικές επιχειρήσεις σταβλισμένου ή ημισταβλισμένου τύπου και οι αλιευτικές επιχειρήσεις (υδατοκαλλιέργειες) σύγχρονης τεχνολογίας.

3. Δεν μπορούν να υπαχθούν στις ενισχύσεις του παρόντος νόμου:

α. Η αγορά επιβατικών αυτοκινήτων μέχρι έξι (6) θέσεων.

β. Με την επιφύλαξη της υποπερίπτωσης (iv) της περίπτωσης (ο) της παρ. 1 του παρόντος άρθρου, η αγορά επίπλων και σκευών γραφείου.

γ. Η αγορά οικοπέδων, γηπέδων και αγροτεμαχίων. Επίσης, σε περιπτώσεις αγοράς κτιριακών εγκαταστάσεων δεν μπορεί να ενισχυθεί το τμήμα της αξίας τους που αφορά στην αξία του οικοπέδου επί του οποίου αυτές έχουν ανεγερθεί.

δ. Η ανέγερση ή η επέκταση κτιριακών εγκαταστάσεων σε οικοπέδο που δεν ανήκει στο φορέα της επένδυσης. Κατ' εξαίρεση μπορούν να ενισχυθούν:

i. Η ανέγερση κτιριακών εγκαταστάσεων επί οικοπέδου που δεν ανήκει στο φορέα της επένδυσης, εφόσον έχει παραχωρηθεί προς τούτο η χρήση του για χρονικό διάστημα τουλάχιστον δεκαπέντε (15) ετών από το Δημόσιο, τον Ελληνικό

Οργανισμό Τουρισμού, τις ΒΙ.ΠΕ. Ε.Τ.Β.Α., συμπεριλαμβανομένων και αυτών που έχουν καθεστώς ελεύθερης ζώνης, λοιπές ΒΙ.ΠΕ., Β.Ε.ΠΕ. και ΒΙΟ.ΠΑ., οργανισμούς τοπικής ή νομαρχιακής αυτοδιοίκησης, καθώς και από τεχνολογικά πάρκα προκειμένου για ανέγερση ή επέκταση κτιρίων εντός τεχνολογικών πάρκων.

ii. Η πραγματοποίηση επενδύσεων: θερμοκηπίων, χιονοδρομικών κέντρων, παραγωγής ηλεκτρισμού από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και γηπέδων γκολφ, επί οικοπέδου του οποίου η χρήση έχει παραχωρηθεί προς τούτο στο φορέα της επένδυσης για χρονικό διάστημα τουλάχιστον είκοσι (20) ετών.

iii. Η πραγματοποίηση επενδύσεων υδατοκαλλιεργειών σε αιγιαλό.

ε. Ο εκσυγχρονισμός ολοκληρωμένης μορφής ξενοδοχειακών μονάδων τουλάχιστον Γ' τάξης, πριν παρέλθει επταετία από την έναρξη λειτουργίας της μονάδας ή από την ημερομηνία έκδοσης της απόφασης ολοκλήρωσης επένδυσης εκσυγχρονισμού της μονάδας, που έχει υπαχθεί στις διατάξεις του παρόντος ή των νόμων 1892/1990 και 1262/1982. Κατ' εξαίρεση, για τις ξενοδοχειακές μονάδες για τις οποίες έχει εγκριθεί επένδυση εκσυγχρονισμού τους πριν τις 31.8.1994 και οι οποίες υποβάλλουν αίτηση υπαγωγής, στις διατάξεις του παρόντος, επένδυσης ή/και προγράμματος χρηματοδοτικής μίσθωσης εξοπλισμού για ολοκληρωμένης μορφής εκσυγχρονισμό τους, πριν παρέλθουν επτά (7) έτη από την ολοκλήρωση του εγκριθέντα αυτού εκσυγχρονισμού τους, ο αιτούμενος εκσυγχρονισμός ολοκληρωμένης μορφής μπορεί να ενισχυθεί εφόσον αφορά σε άλλα, πλην των εκσυγχρονισθέντων, τμήματα της παραγωγικής μονάδας. Σε περίπτωση που στον αιτούμενο εκσυγχρονισμό ολοκληρωμένης μορφής περιλαμβάνονται και επενδυτικά έργα που αναφέρονται στον εκσυγχρονισμό τμημάτων της ξενοδοχειακής μονάδας,

που είχαν εκσυγχρονισθεί εντός της τελευταίας επταετίας και είχαν υπαχθεί στα κίνητρα επιχορήγησης και επιδότησης μέσω επένδυσης εγκριθείσας πριν τις 31.8.1994, οι δαπάνες για τα έργα αυτά μπορεί να ενισχυθούν, εφόσον η σκοπιμότητα πραγματοποίησής τους κρίνεται πλήρως αιτιολογημένη, μετά από γνώμη της αρμόδιας Γνωμοδοτικής Επιτροπής.

στ. Ο εκσυγχρονισμός ολοκληρωμένης μορφής τουριστικών οργανωμένων κατασκηνώσεων (campings) τουλάχιστον Γ' τάξης, πριν παρέλθει επταετία από την έναρξη λειτουργίας της μονάδας ή από την ημερομηνία έκδοσης της απόφασης ολοκλήρωσης επένδυσης εκσυγχρονισμού της μονάδας, που έχει υπαχθεί στις διατάξεις του παρόντος ή του ν. 1262/1982. Κατ' εξαίρεση για τα κατασκηνωτικά κέντρα (campings) για τα οποία έχει υπαχθεί επένδυση εκσυγχρονισμού τους στις διατάξεις του ν.1262/1982, για τα οποία υποβάλλεται για υπαγωγή, στις διατάξεις του παρόντος, επένδυση ή/και πρόγραμμα χρηματοδοτικής μίσθωσης εξοπλισμού για ολοκληρωμένης μορφής εκσυγχρονισμό τους πριν παρέλθει επταετία από την ολοκλήρωση του εγκριθέντα αυτού εκσυγχρονισμού τους, ο αιτούμενος εκσυγχρονισμός ολοκληρωμένης μορφής μπορεί να ενισχυθεί εφόσον αφορά σε άλλα, πλην των εκσυγχρονισθέντων, τμήματα του κατασκηνωτικού κέντρου ή και στα εκσυγχρονισθέντα, εφόσον η σκοπιμότητα πραγματοποίησης περαιτέρω έργων εκσυγχρονισμού τους κρίνεται πλήρως αιτιολογημένη, μετά από γνώμη της αρμόδιας Γνωμοδοτικής Επιτροπής.

ζ. Η ανέγερση, η επέκταση και ο εκσυγχρονισμός αυτοεξυπηρετούμενων καταλυμάτων, ενοικιαζόμενων δωματίων και ενοικιαζόμενων επιπλωμένων διαμερισμάτων ανεξάρτητα από την τάξη.

η. Η εισφορά στο εταιρικό κεφάλαιο του φορέα της επένδυσης της αξίας μηχανημάτων και λοιπών πάγιων στοιχείων.

4. Οι διατάξεις του παρόντος δεν εφαρμόζονται για επενδύσεις δημόσιων επιχειρήσεων και οργανισμών. Η εξαίρεση δεν αφορά τις θυγατρικές τους εταιρείες, καθώς και τις εταιρείες των Ο.Τ.Α. και της νομαρχιακής αυτοδιοίκησης.

5. Οι διατάξεις του παρόντος δεν έχουν εφαρμογή σε επιχειρήσεις που λειτουργούν με τη μορφή της κοινωνίας, της εταιρείας του αστικού δικαίου ή της κοινοπραξίας.

6. Οι διατάξεις του παρόντος έχουν εφαρμογή μόνο για τις επιχειρήσεις που τηρούν βιβλία Β' ή Γ' κατηγορίας του Κ.Β.Σ.

Οι επιχειρήσεις της αλλοδαπής, της παρ. 2 του παρόντος άρθρου, πρέπει να τηρούν βιβλία αντίστοιχα των κατηγοριών Β' και Γ' του Ελληνικού Κ.Β.Σ. για να είναι δυνατή γι' αυτές η εφαρμογή της ενίσχυσης της επιχορήγησης.

7. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Ανάπτυξης, που δεν μπορεί να τροποποιείται πριν την παρέλευση διετίας από την έκδοσή της, μπορεί να αφαιρούνται κατηγορίες επιχειρηματικών δραστηριοτήτων από το παράρτημα του παρόντος ή και να επαναπροστίθενται σε αυτό, λαμβανομένων υπόψη των συνθηκών της εσωτερικής και εξωτερικής αγοράς και της συμβολής τους στην εκάστοτε αναπτυξιακή πολιτική.

Με την ίδια απόφαση μπορεί να αφαιρούνται ή να προστίθενται και υποκατηγορίες των δραστηριοτήτων αυτών.

Οι ενισχυμένες δαπάνες των επενδυτικών σχεδίων όλων των τομέων δραστηριότητας περιγράφονται αναλυτικά κατά κατηγορία επιχειρήσεων στο άρθρο 3 του Ν. 2601/98.

Άρθρο 4

Διαίρεση της Επικράτειας.

Λοιπές περιοχές εφαρμογής των ενισχύσεων.

Για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος νόμου, η Επικράτεια κατανέμεται σε τέσσερις (4) περιοχές ως εξής:

ΠΕΡΙΟΧΗ Α: Περιλαμβάνει τους Νομούς Αττικής και Θεσσαλονίκης, πλην των τμημάτων του που εντάσσονται στις λοιπές περιοχές.

ΠΕΡΙΟΧΗ Β: Περιλαμβάνει τη ΒΙ.ΠΕ ΕΤΒΑ, την Επαρχία Λαγκαδά και το τμήμα δυτικά του ποταμού Αξιού του Ν. Θεσ/νίκης, την επαρχία Τροιζηνιάς του Ν. Αττικής, καθώς και τις περιφέρειες, τους νομούς ή τα τμήματα νομών της Επικράτειας που δεν εντάσσονται στις περιοχές Δ, Γ και Α.

ΠΕΡΙΟΧΗ Γ: Περιλαμβάνει περιφέρειες ή νομούς της Επικράτειας, που εμφανίζουν έντονα προβλήματα ανεργίας ή και μείωσης του ενεργού πληθυσμού, πλην των Νομών Αττικής και Θεσσαλονίκης και των νομών ή τμημάτων τους που περιλαμβάνονται στη Δ' Περιοχή. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας, Ανάπτυξης και Εργασίας, που εκδίδεται κάθε δύο έτη και δεν μπορεί να τροποποιηθεί μέσα στο χρονικό αυτό διάστημα, προσδιορίζονται περιφέρειες ή νομοί της χώρας, όπου:

α. Ο μέσος όρος της ανεργίας, βάσει των εκάστοτε διαθέσιμων στατιστικών στοιχείων της Ε.Σ.Υ.Ε., για το χρονικό διάστημα της προηγούμενης τετραετίας, υπερβαίνει κατά μία τουλάχιστον ποσοστιαία μονάδα το μέσο όρο της ανεργίας σε όλη τη χώρα για την περίοδο αυτή.

β. Εμφανίζει μείωση ο ενεργός πληθυσμός της χώρας.

Η περιοχή αυτή περιλαμβάνει και τη Ζώνη Λαυρεωτικής του Νομού Αττικής, όπως αυτή καθορίστηκε με την 37349/5.11.1991 κοινή απόφαση (ΦΕΚ 950 Β') των Υπουργών Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, Εθνικής Οικονομίας και Εσωτερικών.

ΠΕΡΙΟΧΗ Δ: Περιλαμβάνει τους Νομούς Ξάνθης, Ροδόπης και Έβρου, τις ΒΙ.ΠΕ, ΕΤΒΑ της Περιφέρειας Ηπείρου, τα νησιά της Ελληνικής Επικράτειας με πληθυσμό μέχρι 3.100 κατοίκους, τα νησιά της Περιφέρειας Βορείου Αιγαίου, τη νήσο Θάσο, το Νομό Δωδεκανήσου (πλην της πόλης της Ρόδου) και την παραμεθόρια ζώνη του ηπειρωτικού τμήματος της χώρας σε απόσταση 20 χλμ. από τα σύνορα.

Άρθρο 5

Καθορισμός παρεχόμενων ενισχύσεων.

1. Με την επιφύλαξη της παρ. 3 πιο κάτω, της παρ. 2 του άρθρου 6, καθώς και της περίπτωσης (στ) της παρ. 10 του άρθρου 6, οι ενισχύσεις που παρέχονται στους νέους φορείς, εναλλακτικά, είναι:

α. Επιχορήγηση των ενισχυμένων δαπανών και επιδότηση των τόκων των μεσομακροπρόθεσμων επενδυτικών δανείων, καθώς και επιδότηση χρηματοδοτικής μίσθωσης κατά περίπτωση, ως εξής:

Περιοχή	Ποσοστό επιχορήγησης επί της ενισχυμένης δαπάνης	Ποσοστό επιδότησης των τόκων των επενδυτικών δανείων της ενισχυμένης επένδυσης	Ποσοστό της επιδότησης της χρηματοδοτικής μίσθωσης υπολογιζόμενο επί της αξίας κτήσης από την εταιρεία χρηματοδοτικής μίσθωσης του ενισχυμένου εξοπλισμού
Δ'	40%	40%	40%
Γ'	30%	30%	30%
Β'	15%	15%	15%

Για την περιοχή Α' και με την επιφύλαξη της παρ. 3 του παρόντος άρθρου, δεν παρέχεται στους νέους φορείς επιχορήγηση, επιδότηση τόκων και επιδότηση χρηματοδοτικής μίσθωσης.

β. Επιδότηση των τόκων των μεσομακροπρόθεσμων επενδυτικών δανείων και φορολογική απαλλαγή επί της αξίας των ενισχυμένων δαπανών και της αξίας του καινούργιου μηχανολογικού και λοιπού εξοπλισμού του οποίου αποκτάται η χρήση με χρηματοδοτική μίσθωση, από την έναρξη ισχύος του παρόντος, ως εξής:

Περιοχή	Ποσοστό επιδότησης τόκων των επενδυτικών δανείων της ενισχυμένης επένδυσης	% φορολογικής απαλλαγής επί της αξίας της ενισχυμένης επένδυσης
Δ'	40%	100%
Γ'	30%	70%
Β'	15%	40%

Για την περιοχή Α' και με την επιφύλαξη της παρ. 3 του παρόντος άρθρου, δεν παρέχεται στους νέους φορείς επιδότηση τόκων και φορολογική απαλλαγή.

2. Ενισχύσεις που, με την επιφύλαξη της παρ. 3 πιο κάτω, παρέχονται στους παλαιούς φορείς:

Στους παλαιούς φορείς παρέχονται οι ενισχύσεις της επιδότησης των τόκων των μεσομακροπρόθεσμων τετραετούς τουλάχιστον διάρκειας επενδυτικών δανείων και φορολογική απαλλαγή επί της αξίας των ενισχυμένων δαπανών που πραγματοποιούνται από την έναρξη ισχύος του παρόντος ή και επί του συνολικού μισθώματος της χρηματοδοτικής μίσθωσης εξοπλισμού, του οποίου η χρήση αποκτάται από την έναρξη ισχύος του παρόντος, ως εξής:

Περιοχή	Ποσοστό επιδότησης των τόκων των επενδυτικών δανείων της ενισχυμένης επένδυσης	Ποσοστό φορολογικής απαλλαγής (αφορολόγητο αποθεματικό) επί της αξίας της ενισχυμένης επένδυσης ή και επί του συνολικού μισθώματος της χρηματοδοτικής μίσθωσης εξοπλισμού
Δ'	40%	100%
Γ'	30%	70%
Β'	15%	40%

Για την περιοχή Α' και με την επιφύλαξη της παρ. 3 του παρόντος άρθρου, δεν παρέχεται στους παλαιούς φορείς επιδότηση τόκων και φορολογική απαλλαγή.

3. Εξαιρέσεις από τους γενικούς κανόνες παροχής των ενισχύσεων των προηγούμενων παραγράφων 1 και 2.

Κατά παρέκκλιση των οριζόμενων στις προηγούμενες παραγράφους 1 και 2:

α. Για ίδρυση ή επέκταση ξενοδοχειακών μονάδων παρέχονται σε όλες τις περιοχές, πλην της περιοχής Α', τα ακόλουθα ποσοστά ενισχύσεων:

Περιοχή	Ποσοστά επιχορήγησης	Ποσοστά επιδότησης τόκων	Ποσοστά επιδότησης χρηματοδοτικής μίσθωσης
Δ'	25%	25%	25%
Γ'	15%	15%	15%
Β'	-	-	-

ή εναλλακτικά:

Περιοχή	Ποσοστό φορολογικής απαλλαγής (αφορολόγητο αποθεματικό)	Ποσοστά επιδότησης τόκων
Δ'	60%	25%
Γ'	40%	15%
Β'	-	-

β. Για εκσυγχρονισμό ολοκληρωμένης μορφής ξενοδοχειακών μονάδων και τουριστικών οργανωμένων κατασκηνώσεων (campings) παρέχονται, σε όλες τις περιοχές περιλαμβανομένης και της Α', ενιαία ποσοστά ενίσχυσης ως εξής:

- (i) Επιχορήγηση 25%
- (ii) Επιδότηση τόκων 25%
- (iii) Επιδότηση χρηματοδοτικής μίσθωσης 25%

ή εναλλακτικά:

- (i) Φορολογική απαλλαγή 60%
- (ii) Επιδότηση τόκων 25%.

γ. Για μετατροπή παραδοσιακών ή διατηρητέων κτιρίων σε ξενοδοχειακές μονάδες παρέχονται, σε όλες τις περιοχές περιλαμβανομένης και της Α', ενιαία ποσοστά ενίσχυσης ως εξής:

- (i) Επιχορήγηση 40%
- (ii) Επιδότηση τόκων 40%
- (iii) Επιδότηση χρηματοδοτικής μίσθωσης 40%

ή εναλλακτικά:

- (i) Φορολογική απαλλαγή 100%
- (ii) Επιδότηση τόκων 40%.

δ. 1) Για συνεδριακά κέντρα, χιονοδρομικά κέντρα, αξιοποίηση ιαματικών πηγών, λιμένες σκαφών αναψυχής (μαρίνες), κέντρα θαλασσοθεραπείας, κέντρα τουρισμού υγείας και κέντρα προπονητικού-αθλητικού τουρισμού, παρέχονται σε όλες τις περιοχές, περιλαμβανομένης και της Α', ενιαία ποσοστά ενίσχυσης ως εξής:

- (i) Επιχορήγηση 35%
- (ii) Επιδότηση τόκων 35%
- (iii) Επιδότηση χρηματοδοτικής μίσθωσης 35%

ή εναλλακτικά:

- (i) Φορολογική απαλλαγή 70%
- (ii) Επιδότηση τόκων 35%.

2) Ειδικά, προκειμένου για αυτοτελή συνεδριακά κέντρα τα οποία δημιουργούνται εκτός ξενοδοχειακών εγκαταστάσεων, καθώς και για γήπεδα γκολφ, παρέχονται, σε όλες τις περιοχές περιλαμβανομένης και της Α', ενιαία ποσοστά ενίσχυσης ως εξής:

- (i) Επιχορήγηση 40%
- (ii) Επιδότηση τόκων 40%
- (iii) Επιδότηση χρηματοδοτικής μίσθωσης 40%

ή εναλλακτικά:

- (i) Φορολογική απαλλαγή 100%
- (ii) Επιδότηση τόκων 40%.

ε. 1) Για επενδύσεις ή/και προγράμματα χρηματοδοτικής μίσθωσης εξοπλισμού:

- (i) Μεταποιητικών επιχειρήσεων για την παραγωγή προϊόντων εξαιρετικά προηγμένης τεχνολογίας ή νέων προϊόντων .
- (ii) Επιχειρήσεων (εργαστηρίων) εφαρμοσμένης βιομηχανικής ενεργειακής, μεταλλευτικής, γεωργικής, δασικής, κτηνοτροφικής, ιχθυοκαλλιεργητικής έρευνας και επιχειρήσεων τεχνολογιών και βιομηχανικών σχεδίων.
- (iii) Επιχειρήσεων παροχής υπηρεσιών εξαιρετικά προηγμένης τεχνολογίας.
- (iv) Επιχειρήσεων ανάπτυξης λογισμικού.

Επίσης για επενδύσεις ή/και προγράμματα χρηματοδοτικής μίσθωσης εξοπλισμού:

- (v) Στην προστασία του περιβάλλοντος, στον περιορισμό της

ρύπανσης του εδάφους, του υπεδάφους, των υδάτων και της ατμόσφαιρας, στην αποκατάσταση του φυσικού περιβάλλοντος και στην ανακύκλωση του ύδατος, εφόσον οι επενδύσεις ή τα προγράμματα αυτά πραγματοποιούνται από τις μεταποιητικές επιχειρήσεις, τις επιχειρήσεις παραγωγής ενέργειας και παραγωγής ηλεκτρισμού, τις μεταλλευτικές επιχειρήσεις, τις επιχειρήσεις βιομηχανικών ορυκτών και τις επιχειρήσεις λατόμευσης μαρμάρων από τις γεωργικές, κτηνοτροφικές και αλιευτικές επιχειρήσεις, από τις επιχειρήσεις Ο.Τ.Α. ή Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, από τις επιχειρήσεις υγρών καυσίμων και υγραερίων και από τις τουριστικές επιχειρήσεις.

(vi) Στην αξιοποίηση ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, στην υποκατάσταση υγρών καυσίμων ή ηλεκτρικής ενέργειας με αέρια καύσιμα, επεξεργασμένα απορριπτόμενα υλικά από εγχώριες βιομηχανίες, στην ανάκτηση απορριπτόμενης θερμότητας και στην εξοικονόμηση ενέργειας, εφόσον οι επενδύσεις ή και τα προγράμματα αυτά πραγματοποιούνται από τις μεταποιητικές επιχειρήσεις, τις επιχειρήσεις παραγωγής ενέργειας σε μορφή θερμού νερού, ατμού ή παραγωγής στερεών καυσίμων από βιομάζα, τις γεωργικές, κτηνοτροφικές και αλιευτικές επιχειρήσεις σύγχρονης τεχνολογίας, τις μεταλλευτικές επιχειρήσεις, τις επιχειρήσεις εξόρυξης, επεξεργασίας και εν γένει αξιοποίησης βιομηχανικών ορυκτών, τις επιχειρήσεις που για ίδιο λογαριασμό ή για λογαριασμό τρίτων τυποποιούν, συσκευάζουν ή και συντηρούν προϊόντα του πρωτογενή τομέα, τις εταιρείες διεθνούς εμπορίου και τις τουριστικές επιχειρήσεις, καθώς και τις επιχειρήσεις του Ο.Τ.Α. ή της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης ή συνεταιρισμού.

(vii) Στην ίδρυση, επέκταση και εκσυγχρονισμό εργαστηρίων εφαρμοσμένης βιομηχανικής ή ενεργειακής ή μεταλλευτικής ή γεωργικής ή κτηνοτροφικής ή

ιχθυοκαλλιεργητικής έρευνας, εφόσον οι επενδύσεις ή και τα προγράμματα αυτά πραγματοποιούνται από τις μεταποιητικές επιχειρήσεις, από τις επιχειρήσεις παραγωγής ενέργειας και παραγωγής ηλεκτρισμού, από τις επιχειρήσεις βιομηχανικών ορυκτών και επιχειρήσεις λατόμευσης, από τις μεταλλευτικές επιχειρήσεις και από τις γεωργικές, δασικές, κτηνοτροφικές και αλιευτικές επιχειρήσεις σύγχρονης τεχνολογίας.

Παρέχονται τα ακόλουθα ποσοστά ενισχύσεων:

Περιοχή	Ποσοστά επιχορήγησης	Ποσοστά επιδότησης τόκων	Ποσοστά επιδότησης χρηματοδοτικής μισθώσης
Δ'	40%	40%	40%
Γ'	40%	40%	40%
Β'	30%	30%	30%
Α'	25%	25%	25%

ή εναλλακτικά:

Περιοχή	Ποσοστά φορολογικής απαλλαγής (αφορολόγητο αποθεματικό)	Ποσοστά επιδότησης τόκων
Δ'	100%	40%
Γ'	100%	40%
Β'	70%	30%
Α'	60%	25%

2) Για επενδύσεις ή/και προγράμματα χρηματοδοτικής μίσθωσης εξοπλισμού για παραγωγή ηλεκτρισμού από ήπιες μορφές ενέργειας και ειδικότερα από την αιολική, την ηλιακή, την υδροηλεκτρική και τη γεωθερμική, που πραγματοποιούνται είτε από τις επιχειρήσεις παραγωγής ενέργειας, είτε από τις μεταποιητικές επιχειρήσεις, τις γεωργικές και αλιευτικές επιχειρήσεις σύγχρονης τεχνολογίας, τις μεταλλευτικές επιχειρήσεις εξόρυξης, επεξεργασίας και εν γένει αξιοποίησης βιομηχανικών ορυκτών, τις επιχειρήσεις που για ίδιο λογαριασμό τρίτων τυποποιούν, συσκευάζουν ή και συντηρούν προϊόντα του πρωτογενή τομέα, τις εταιρείες διεθνούς εμπορίου και τις τουριστικές επιχειρήσεις, καθώς και τις επιχειρήσεις των Ο.Τ.Α. ή της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης ή συνεταιρισμούς, καθώς επίσης και για επενδύσεις ή και προγράμματα συμπαραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας και θερμότητας που πραγματοποιούνται από τις πιο πάνω επιχειρήσεις, παρέχονται σε όλες τις περιοχές περιλαμβανομένης και της Α', ενιαία ποσοστά ως εξής:

(i) Επιχορήγηση 40%

(ii) Επιδότηση τόκων 40%

(iii) Επιδότηση χρηματοδοτικής μίσθωσης 40%

ή εναλλακτικά:

(i) Φορολογική απαλλαγή 100%

(ii) Επιδότηση τόκων 40%.

στ. Για τις επενδύσεις και λοιπές δαπάνες των υπαγόμενων μεταποιητικών επιχειρήσεων που αφορούν σε μελέτες, εξοπλισμό, εγκατάσταση και λειτουργία των

αναγκαίων υποδομών και διαδικασιών, καθώς και στα έξοδα πιστοποίησης των προϊόντων και των διαδικασιών διασφάλισης της ποιότητας, σε μετατροπή των μεταποιητικών των βιομηχανικών μονάδων ώστε να γίνουν πιο ευέλικτες, σε εισαγωγή και προσαρμογή περιβαλλοντικά φιλικής τεχνολογίας στην παραγωγική διαδικασία, σε ίδρυση ή επέκταση βιομηχανικών ή βιοτεχνικών μονάδων για την οικολογική αποσυναρμολόγηση προϊόντων που έχουν αναλωθεί στην Ελλάδα, καθώς και σε επενδύσεις παραγωγής καινοτομικών προϊόντων, εισαγωγής καινοτομιών στην παραγωγική διαδικασία, κατασκευής του πρωτότυπου εφεύρεσης στα τέλη που καταβάλλονται για τη διεθνή κατοχύρωση της εφεύρεσης από φυσικά ή νομικά πρόσωπα και στα τέλη για την ετήσια ανανέωση της διεθνούς κατοχύρωσης της εφεύρεσης για μια πενταετία, παρέχεται μόνο η ενίσχυση της επιχορήγησης σε ενιαίο ποσοστό 40% για όλες τις περιοχές, περιλαμβανομένης και της Α', ανεξάρτητα εάν οι επενδύσεις και λοιπές αυτές δαπάνες γίνονται από νέους ή παλαιούς φορείς.

ζ. Για τις επενδύσεις των επιχειρήσεων παροχής υπηρεσιών ποιότητας, παρέχεται μόνο η ενίσχυση της επιχορήγησης σε ενιαίο ποσοστό 40% για όλες τις περιοχές, περιλαμβανομένης και της Α', ανεξάρτητα εάν αυτές γίνονται από νέους ή παλαιούς φορείς.

η. Για τις επενδύσεις των δημόσιας χρήσης στάθμών αυτοκινήτων, παρέχεται μόνο η ενίσχυση της επιχορήγησης που ορίζεται ενιαία στο ποσό των 600.000 δρχ. ανά νόμιμη θέση στάθμευσης, για όλες τις περιοχές, περιλαμβανομένης και της Α', ανεξάρτητα αν αυτές γίνονται από νέους ή παλαιούς φορείς.

Το ποσό αυτό της επιχορήγησης μπορεί να αναπροσαρμόζεται με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων.

θ. Για επενδύσεις ή/και προγράμματα χρηματοδοτικής μίσθωσης εξοπλισμού των κέντρων κοινής επιχειρηματικής δράσης και των εταιρειών διεθνούς εμπορίου, παρέχονται τα ακόλουθα ποσοστά ενισχύσεων:

Περιοχή	Ποσοστά επιχορήγησης	Ποσοστά επιδότησης τόκων	Ποσοστά επιδότησης χρηματοδοτικής μίσθωσης
Όλες οι Περιοχές της χώρας	30%	30%	30%
Αλλοδαπή	25%	25%	25%

ι. Για επενδύσεις των εμπορικών επιχειρήσεων, παρέχεται μόνο η ενίσχυση της φορολογικής απαλλαγής ως εξής:

Περιοχή	Ποσοστά φορολογικής απαλλαγής (αφορολόγητο αποθεματικό)
Όλες οι περιοχές της χώρας	50%

κ. Για τις επενδύσεις των επιχειρήσεων εκμετάλλευσης μέσων μεταφοράς ανθρώπων και εμπορευμάτων σε απομακρυσμένες περιοχές, ανεξάρτητα εάν αυτές γίνονται από

νέους ή παλαιούς φορείς, παρέχονται μόνο οι ενισχύσεις της επιχορήγησης και επιδότησης των τόκων σε ενιαίο ποσοστό 25%.

λ. Για τις επενδύσεις ή/και προγράμματα χρηματοδοτικής μίσθωσης εξοπλισμού των επιχειρήσεων εξόρυξης, επεξεργασίας και εν γένει αξιοποίησης βιομηχανικών ορυκτών, των επιχειρήσεων λατόμευσης μαρμάρων, και των μεταλλευτικών επιχειρήσεων της περίπτωσης, παρέχονται σε όλες τις περιοχές, πλην της Α', ενιαία ποσοστά ενίσχυσης ως εξής:

(i) Επιχορήγηση 30%

(ii) Επιδότηση τόκων 30%

(iii) Επιδότηση χρηματοδοτικής μίσθωσης 30%

ή εναλλακτικά:

(i) Φορολογική απαλλαγή 70%

(ii) Επιδότηση τόκων 30%.

μ. Για τις επενδύσεις και λοιπές δαπάνες υλοποίησης των ολοκληρωμένων πολυετών επιχειρηματικών σχεδίων: των μεταποιητικών βιομηχανικών και των μεταλλευτικών επιχειρήσεων, καθώς και των επιχειρήσεων ανάπτυξης λογισμικού, που γίνονται από παλαιούς μόνο φορείς, παρέχεται μόνο η ενίσχυση της επιχορήγησης, σε ενιαίο ποσοστό 35% για όλες τις περιοχές, περιλαμβανομένης και της Α', καθώς και 25% στην αλλοδαπή.

ν. Για τις επενδύσεις και λοιπές δαπάνες υλοποίησης των ολοκληρωμένων πολυετών επιχειρηματικών σχεδίων διάσωσης και αναδιάρθρωσης των βιομηχανικών και μεταλλευτικών επιχειρήσεων που βρίσκονται σε ιδιαίτερα δυσμενή πορεία και γίνονται από παλαιούς μόνο φορείς, παρέχονται οι ενισχύσεις της επιχορήγησης και επιδότησης τόκων ή/και επιδότησης χρηματοδοτικής πίστωσης για όλες τις περιοχές, περιλαμβανομένης και της περιοχής Α', σε ποσοστά που καθορίζονται με την κοινή υπουργική απόφαση της παρ. 2 του άρθρου 10, καθώς και άλλες ενισχύσεις, πλην ενισχύσεων φορολογικού χαρακτήρα, των οποίων το είδος και η έκταση καθορίζονται με την ίδια επίσης κοινή απόφαση, το δε συγκεκριμένο ύψος τους καθορίζεται με την κατά περίπτωση απόφαση υπαγωγής του επιχειρηματικού σχεδίου διάσωσης και αναδιάρθρωσης.

ξ. Για τις ιδιαίτερα σημαντικές για την εθνική οικονομία επενδύσεις ή/και προγράμματα χρηματοδοτικής μίσθωσης εξοπλισμού μεταποιητικών βιομηχανικών και τουριστικών επιχειρήσεων, ύψους άνω των είκοσι πέντε (25) δις. δρχ. του άρθρου 10, που γίνονται είτε από νέους είτε από παλαιούς φορείς, τα παρεχόμενα ποσοστά επιχορήγησης, επιδότησης τόκων, φορολογικών απαλλαγών και επιδότησης χρηματοδοτικής μίσθωσης καθορίζονται για κάθε επένδυση ή πρόγραμμα με την εκάστοτε εκδιδόμενη κοινή υπουργική απόφαση της παρ. 3 του άρθρου 10.

ο. Για τις επενδύσεις ή/και προγράμματα χρηματοδοτικής μίσθωσης εξοπλισμού των επιχειρήσεων που εντάσσονται στα ειδικά καθεστώτα ενισχύσεων της παρ. 1 του άρθρου 10, το είδος και τα ποσοστά των παρεχόμενων ενισχύσεων καθορίζονται με

το εκάστοτε εκδιδόμενο προεδρικό διάταγμα θέσπισης του ειδικού καθεστώτος ενίσχυσης.

π. Για τις επενδύσεις ίδρυσης των μεταποιητικών, γεωργικών, κτηνοτροφικών και αλιευτικών μονάδων που γίνονται στην αλλοδαπή, ανεξάρτητα εάν αυτές γίνονται από νέους ή παλαιούς φορείς, παρέχεται μόνο η ενίσχυση της επιχορήγησης σε ποσοστό 30%.

ρ. Για τις επενδύσεις ή/και προγράμματα χρηματοδοτικής μίσθωσης εξοπλισμού, που πραγματοποιούνται είτε από παλαιούς είτε από νέους φορείς στη ΒΙ.ΠΕ. Ε.Τ.Β.Α. στην επαρχία Λαγκαδά και το τμήμα δυτικά του ποταμού Αξιού του Νομού Θεσσαλονίκης, παρέχεται μόνο η ενίσχυση της φορολογικής απαλλαγής ή και επιδότησης τόκων σε ποσοστό 40% και 15% αντίστοιχα. Οι ρυθμίσεις της περίπτωσης αυτής δεν εφαρμόζονται προκειμένου για τις συγκεκριμένες κατηγορίες επιχειρήσεων ή επενδύσεων ή/και προγραμμάτων χρηματοδοτικής μίσθωσης για τις οποίες, βάσει των λοιπών διατάξεων της παρούσας παραγράφου παρέχονται διαφορετικού είδους ή ύψους ενισχύσεις.

σ. Για τις επενδύσεις ή/και προγράμματα χρηματοδοτικής μίσθωσης εξοπλισμού ιερών μονών, παρέχονται μόνο οι ενισχύσεις της επιχορήγησης και επιδότησης τόκων ή/και επιδότηση χρηματοδοτικής μίσθωσης εξοπλισμού, για όλες τις περιοχές της Επαρχίας, πλην της Α', σε ενιαίο ποσοστό 30%.

τ. Για τις επενδύσεις τεχνικών εταιρειών που πραγματοποιούνται είτε από νέους είτε από παλαιούς φορείς, παρέχεται μόνον η ενίσχυση της επιχορήγησης, για όλες τις περιοχές της Επικράτειας, περιλαμβανομένης και της Α', σε ενιαίο ποσοστό 10%.

υ. Για τις επενδύσεις ή και προγράμματα χρηματοδοτικής μίσθωσης εξοπλισμού των μεταποιητικών επιχειρήσεων που πραγματοποιούνται στους Νομούς Ξάνθης, Ροδόπης, Έβρου, Καβάλας και Δράμας, παρέχονται πέντε (5) επιπλέον ποσοστιαίες μονάδες επιχορήγησης και επιδότησης τόκων ή/και επιδότησης χρηματοδοτικής μίσθωσης εξοπλισμού.

Η ρύθμιση της περίπτωσης αυτής ισχύει για τις επενδύσεις ή/και προγράμματα χρηματοδοτικής μίσθωσης εξοπλισμού που θα υποβληθούν για υπαγωγή στις διατάξεις του παρόντος νόμου μέχρι τη 15η Σεπτεμβρίου 1999.

φ. Για τις επενδύσεις μεταποιητικών επιχειρήσεων που είναι εγκατεστημένες στο Νομό Αττικής και μετεγκαθίστανται σε ΒΙΟ.ΠΑ. του ίδιου νομού, παρέχεται μόνο η ενίσχυση της φορολογικής απαλλαγής ή/και επιδότησης τόκων σε ποσοστό 40% και 15% αντίστοιχα.

Άρθρο 6

Προϋποθέσεις, περιορισμοί και όροι για τη χορήγηση των ενισχύσεων.

1. Οι επενδύσεις ή/και τα προγράμματα χρηματοδοτικής μίσθωσης εξοπλισμού ή επιχειρηματικού σχεδίου για να υπαχθούν στις ενισχύσεις του παρόντος πρέπει να υπερβαίνουν ένα ελάχιστο ποσό.

Το κατά περίπτωση ελάχιστο ύψος καθορίζεται σύμφωνα με το είδος των επιχειρήσεων, οι οποίες πρόκειται να ιδρυθούν (παρ. 1. αρθ. 6. Του παρόντος νόμου).

2. Περιορισμός στο ποσό της παρεχόμενης επιχορήγησης και επιδότησης χρηματοδοτικής μίσθωσης.

(α) Οι παρεχόμενες ενισχύσεις της επιχορήγησης και της επιδότησης της χρηματοδοτικής μίσθωσης δεν μπορεί να υπερβούν το όριο των δεκαπέντε εκατομμυρίων (15.000.000) δρχ. για κάθε νέα θέση μόνιμης και πλήρους απασχόλησης που δημιουργείται από την επένδυση ή/και το πρόγραμμα απόκτησης εξοπλισμού με χρηματοδοτική μίσθωση μέσα στην πρώτη πενταετία από την ολοκλήρωση και πιστοποίηση έναρξης της παραγωγικής λειτουργίας της.

(β) Με την επιφύλαξη της επόμενης περίπτωσης (γ), ο περιορισμός των δεκαπέντε εκατομμυρίων (15.000.000) δρχ. για κάθε νέα μόνιμη θέση απασχόλησης δεν έχει εφαρμογή για:

I. Επενδύσεις ή/και προγράμματα χρηματοδοτικής μίσθωσης εξοπλισμού για ολοκληρωμένης μορφής εκσυγχρονισμό ξενοδοχειακών μονάδων ή κατασκηνωτικών κέντρων (campings).

II. Επενδύσεις ή/και προγράμματα χρηματοδοτικής μίσθωσης εξοπλισμού αποκλειστικά για προστασία του περιβάλλοντος, περιορισμό της ρύπανσης των υδάτων, του εδάφους και της ατμόσφαιρας, αποκατάσταση του φυσικού περιβάλλοντος και ανακύκλωση του ύδατος.

III. Επενδύσεις ή/και προγράμματα χρηματοδοτικής μίσθωσης εξοπλισμού για αξιοποίηση ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, συμπαραγωγής ηλεκτρισμού και θερμότητας, υποκατάστασης υγρών καυσίμων ή ηλεκτρικής ενέργειας με αέρια καύσιμα, επεξεργασμένα απορριπτόμενα υλικά από εγχώριες βιομηχανίες, ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, ανάκτηση απορριπτόμενης θερμότητας, εξοικονόμηση ενέργειας.

IV. Επενδύσεις για δημόσιας χρήσης σταθμούς αυτοκινήτων.

V. Επενδύσεις επιχειρήσεων υγρών καυσίμων και υγραερίων για εγκαταστάσεις αποθήκευσης ή για εξοπλισμό μεταφοράς ή διακίνησης υγρών καυσίμων και υγραερίων σε νησιά.

VI. Επενδύσεις ή/και προγράμματα χρηματοδοτικής μίσθωσης εξοπλισμού άνω των είκοσι πέντε δις. (25.000.000.000) δρχ. του άρθρου 10.

VII. Επιχειρηματικά σχέδια διάσωσης και αναδιάρθρωσης βιομηχανικών επιχειρήσεων.

VIII. Επενδύσεις ή/και προγράμματα χρηματοδοτικής μίσθωσης εξοπλισμού των επιχειρήσεων που εντάσσονται στα ειδικά καθεστάτα ενισχύσεων της παρ. 1 του άρθρου 10, εφόσον το κατά περίπτωση εκδιδόμενο για αυτά προεδρικό διάταγμα τυχόν προβλέπει μη εφαρμογή του περιορισμού αυτού.

IX. Επιχειρηματικά σχέδια μεταποιητικών και μεταλλευτικών επιχειρήσεων, καθώς και επιχειρήσεων ανάπτυξης λογισμικού.

X. Επενδύσεις ή/και προγράμματα χρηματοδοτικής μίσθωσης εξοπλισμού των ιερών μονών, της περίπτωσης (υ), των επιχειρήσεων των Ο.Τ.Α. ή νομαρχιακής αυτοδιοίκησης, καθώς και των συνεταιρισμών της περίπτωσης (λ), της παρ. 1 του άρθρου 3.

XI. Επενδύσεις των τεχνικών εταιριών της περίπτωσης (φ) της παρ. 1 του άρθρου 3.

(γ) Οι παρεχόμενες σε κάθε φορέα ενισχύσεις της επιχορήγησης και της επιδότησης χρηματοδοτικής μίσθωσης για επενδύσεις ή/και προγράμματα χρηματοδοτικής μίσθωσης εξοπλισμού της προηγούμενης περίπτωσης (β) δεν μπορούν να υπερβούν για μία πενταετία το όριο των πέντε (5) δισεκατομμυρίων δρχ. για παραγωγικές επενδύσεις που αφορούν την ίδια παραγωγική διαδικασία. Για τον προσδιορισμό του ορίου αυτού λαμβάνονται υπόψη αθροιστικά όλες οι επενδύσεις ή / και προγράμματα χρηματοδοτικής μίσθωσης εξοπλισμού που υποβάλλονται από τον ίδιο φορέα για υπαγωγή του στις διατάξεις του παρόντος μέσα σε διάστημα πέντε (5) ετών από την ολοκλήρωση και έναρξη παραγωγικής λειτουργίας της πρώτης επένδυσης ή/και προγράμματος χρηματοδοτικής μίσθωσης της προηγούμενης παρ. (β) που έχει υπαχθεί στις διατάξεις του παρόντος.

3. Οι επιχειρηματικοί φορείς που εντάσσουν επενδύσεις ή/και προγράμματα χρηματοδοτικής μίσθωσης εξοπλισμού ή επιχειρηματικά τους σχέδια στο καθεστώς ενίσχυσης της επιχορήγησης και επιδότησης τόκων ή της επιδότησης χρηματοδοτικής μίσθωσης, ύψους άνω των εξήντα εκατομμυρίων (60.000.000) δρχ., υποχρεούνται το αργότερο μέχρι την εκταμίευση της πρώτης δόσης της ενίσχυσης, να λειτουργούν με τη μορφή εταιρείας. Ιερές μονές για την πραγματοποίηση των επενδύσεων ή/και των προγραμμάτων τους σύμφωνα με την περίπτωση (υ) της παρ. 1 του άρθρου 3, δεν υποχρεούνται σε σύσταση εταιρείας ανεξαρτήτως του ύψους της επένδυσης ή/και του προγράμματος.

Με αποφάσεις του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας, μπορεί να αναπροσαρμόζεται το ύψος πέρα από το οποίο ο φορέας υποχρεούται να λειτουργεί με εταιρική μορφή.

4. Ίδια συμμετοχή του επενδυτή στις επενδύσεις που εντάσσονται στο καθεστώς ενίσχυσης της επιχορήγησης και επιδότησης τόκων.

Το ποσοστό της ίδιας συμμετοχής του επενδυτή στις επενδύσεις που εντάσσονται στο καθεστώς ενίσχυσης της επιχορήγησης και επιδότησης τόκων δεν μπορεί να είναι κατώτερο του 40% των ενισχυμένων δαπανών ανεξαρτήτως είδους επένδυσης και περιοχής πραγματοποίησής της.

Το ποσοστό της ίδιας συμμετοχής στην επένδυση που έχει εγκριθεί αρχικά με την απόφαση υπαγωγής δεν είναι δυνατό να μειωθεί κατά τη διάρκεια υλοποίησης της επένδυσης.

Ως ίδια συμμετοχή του επενδυτή νοείται για μεν τις νεοϊδρυόμενες εταιρίες το καταβλημένο κεφάλαιό τους για δε τις υφιστάμενες το ποσό της αύξησης του εταιρικού κεφαλαίου τους που προκύπτει από νέες σε μετρητά εισφορές των εταίρων ή κατά περίπτωση τα φορολογηθέντα αποθεματικά εκτός του τακτικού χωρίς να απαιτείται αύξηση του μετοχικού ή εταιρικού κεφαλαίου (λαμβάνεται πάντα υπόψη η οικονομική ευρωστία της επιχείρησης) και υπό τον όρο ότι τα αποθεματικά αυτά δεν θα μπορούν να διανεμηθούν πριν την παρέλευση δεκαετίας από την ολοκλήρωση της επένδυσης.

Η αξία του οικοπέδου εντός του οποίου πραγματοποιείται η επένδυση δεν αποτελεί τμήμα της ίδιας συμμετοχής.

5. Υποχρεωτική εγκατάσταση εντός ΒΙ.ΠΕ. Ε.Τ.Β.Α., λοιπές ΒΙ.ΠΕ., Β.Ε.ΠΕ., ΒΙΟ.ΠΑ., ΒΙ.ΠΑ. των ιδρυόμενων βιομηχανικών μεταποιητικών μονάδων.

6. Αναμόρφωση ενισχυμένου κόστους επένδυσης ή/και προγράμματος χρηματοδοτικής μίσθωσης εξοπλισμού ή επιχειρηματικού σχεδίου που εντάσσεται στις ενισχύσεις επιχορήγησης και επιδότησης τόκων, καθώς και της επιδότησης χρηματοδοτικής μίσθωσης.

Αναμόρφωση του ενισχυμένου κόστους που έχει εγκριθεί, μπορεί να γίνει μετά από αίτηση του επενδυτή και εφόσον έχει υλοποιηθεί το 50% της επένδυσης ή/και του προγράμματος χρηματοδοτικής μίσθωσης εξοπλισμού. Για τον καθορισμό του ποσού της αναμόρφωσης του κόστους της επένδυσης ή του προγράμματος, λαμβάνονται υπόψη οι ανατιμήσεις και διαφοροποιήσεις που τυχόν προέκυψαν στα επί μέρους στοιχεία κόστους της επένδυσης ή του προγράμματος κατά τη διάρκεια της υλοποίησής τους. Δεν είναι δυνατή η έγκριση αναμόρφωσης κόστους σε ποσοστό μεγαλύτερο του 15% του κόστους της επένδυσης που έχει εγκριθεί ή μεγαλύτερο του 25% του κόστους που έχει εγκριθεί προκειμένου για τα επιχειρηματικά σχέδια.

Για την εφαρμογή της παραγράφου αυτής απαιτείται αιτιολογημένη εισήγηση της αρμόδιας υπηρεσίας προς τη Γνωμοδοτική Επιτροπή.

7. Παράταση της προθεσμίας ολοκλήρωσης επένδυσης ή/και προγράμματος χρηματοδοτικής μίσθωσης εξοπλισμού που εντάσσεται στις ενισχύσεις της επιχορήγησης και επιδότησης τόκων, καθώς και της επιδότησης χρηματοδοτικής μίσθωσης.

Η προβλεπόμενη στην απόφαση υπαγωγής προθεσμία ολοκλήρωσης της επένδυσης ή/και του προγράμματος χρηματοδοτικής μίσθωσης εξοπλισμού, μπορεί να παρατείνεται για δύο (2) έτη κατ' ανώτατο όριο, υπό την προϋπόθεση ότι η υποβολή του αιτήματος γίνεται το αργότερο εντός αποκλειστικής προθεσμίας έξι (6) μηνών από τη λήξη της προθεσμίας ολοκλήρωσης που καθορίστηκε αρχικά στην απόφαση υπαγωγής και υπό την προϋπόθεση ότι μέχρι την υποβολή του σχετικού αιτήματος έχει πραγματοποιηθεί το πενήντα τοις εκατό (50%) του εγκριθέντος έργου.

Κατ' εξαίρεση, σε περιπτώσεις διακοπής ή καθυστέρησης των εργασιών για λόγους ανωτέρας βίας που αποδεικνύεται επαρκώς, η προθεσμία ολοκλήρωσης της επένδυσης μπορεί να παρατείνεται για επιπλέον χρονικό διάστημα ίσο με εκείνο της διακοπής ή της καθυστέρησης. Στις περιπτώσεις που η ανωτέρα βία ανακύπτει κατά τη διάρκεια της προθεσμίας ολοκλήρωσης που καθορίστηκε αρχικά με την απόφαση υπαγωγής, το σχετικό αίτημα πρέπει να υποβληθεί μόνο εντός της προθεσμίας ολοκλήρωσης που καθορίστηκε αρχικά στην απόφαση υπαγωγής χωρίς την προϋπόθεση πραγματοποίησης του 50% του εγκριθέντος έργου.

8. Έναρξη των επενδύσεων ή/και των προγραμμάτων χρηματοδοτικής μίσθωσης εξοπλισμού και επιχειρηματικών σχεδίων, που εντάσσονται στις ενισχύσεις της επιχορήγησης και επιδότησης των τόκων, καθώς και της επιδότησης χρηματοδοτικής μίσθωσης.

(α) Η έναρξη των επενδύσεων ή/και των προγραμμάτων χρηματοδοτικής μίσθωσης εξοπλισμού ή επιχειρηματικών σχεδίων του παρόντος, μπορεί να γίνεται μετά την υποβολή στην αρμόδια υπηρεσία της αίτησης υπαγωγής στις διατάξεις του παρόντος και των απαιτούμενων δικαιολογητικών. Επενδυτικά έργα, συμβάσεις

χρηματοδοτικής μίσθωσης εξοπλισμού και λοιπές εργασίες που πραγματοποιήθηκαν πριν από την ημερομηνία υποβολής της αίτησης υπαγωγής, δεν συνυπολογίζονται στο ενισχυμένο κόστος ούτε στην ίδια συμμετοχή του επενδυτή, ανεξαρτήτως αν έχουν εξοφληθεί ή όχι μέχρι την ημερομηνία αυτή.

(β) Η έναρξη πραγματοποίησης της επένδυσης, του προγράμματος χρηματοδοτικής μίσθωσης ή του επιχειρηματικού σχεδίου, πριν τη δημοσίευση της απόφασης υπαγωγής στις διατάξεις του νόμου αυτού, γίνεται με αποκλειστική ευθύνη του επενδυτή και δεν δεσμεύει την κρίση της Γνωμοδοτικής Επιτροπής ούτε την απόφαση της Διοίκησης σχετικά με την υπαγωγή ή μη αυτών στις διατάξεις του παρόντος.

(γ) Επιχορηγούμενες επενδυτικές δαπάνες που προ-ηγούνται της ημερομηνίας υποβολής της αίτησης υπαγωγής δεν συνυπολογίζονται στο επιχορηγούμενο κόστος ούτε στην ίδια συμμετοχή του επενδυτή.

9. Προϋποθέσεις, περιορισμοί και όροι για το επενδυτικό δάνειο.

(α) Στις περιπτώσεις που στο προτεινόμενο για ενίσχυση επενδυτικό ή επιχειρηματικό σχέδιο προβλέπεται και η χρησιμοποίηση δανείου, αυτό πρέπει:

- (i) να είναι μεσομακροπρόθεσμο, τετραετούς τουλάχιστον διάρκειας,
- (ii) να έχει τη μορφή τραπεζικού δανείου ή ομολογιακού δανείου εκδιδόμενου σε δημόσια ή μη εγγραφή ή δανείου από άλλους χρηματοδοτικούς οργανισμούς, αποκλειόμενης της μορφής αλληλόχρεου λογαριασμού,
- (iii) να λαμβάνεται για την πραγματοποίηση του επενδυτικού ή επιχειρηματικού σχεδίου, όπως αυτό θα προκύπτει ρητά από τη σχετική δανειακή σύμβαση και

(iv) να έχει εγκριθεί από τη χρηματοδοτούσα τράπεζα ή το χρηματοδοτικό οργανισμό, κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης υπαγωγής στις ενισχύσεις του παρόντος.

Το επενδυτικό δάνειο μπορεί να λαμβάνεται και σε συνάλλαγμα.

(β) Σε περίπτωση που το πραγματοποιηθέν ύψος επένδυσης ή επιχειρηματικού σχεδίου είναι μεγαλύτερο από το ενισχυμένο, το πρόσθετο δάνειο που τυχόν χρησιμοποιήθηκε για την υλοποίηση του επιπλέον αυτού ύψους, παρότι δεν παρέχεται γι' αυτό επιδότηση τόκων πρέπει επίσης να πληροί τις προϋποθέσεις της προηγούμενης περίπτωσης (α).

(γ) Ειδικά, προκειμένου για τα επιχειρηματικά σχέδια, το επενδυτικό δάνειο, όπως αυτό καθορίζεται στην παρούσα παράγραφο, αφορά μόνο στο τμήμα του σχεδίου που αναφέρεται σε επενδύσεις πάγιων στοιχείων. Για το υπόλοιπο τμήμα του σχεδίου που αναφέρεται σε λειτουργικές και συναφείς δαπάνες ή έξοδα, δεν έχουν εφαρμογή τα περί επενδυτικού δανείου οριζόμενα στην παρούσα παράγραφο, το οποίο τμήμα υλοποιείται με την πληρωμή απλώς από την επιχείρηση των εν λόγω δαπανών και εξόδων, καθώς και με την καταβολή της επιχορήγησης.

10. Προϋποθέσεις, περιορισμοί και όροι της επιδότησης τόκων.

(α) Η επιδότηση των τόκων του επενδυτικού δανείου παρέχεται για χρονικό διάστημα έξι (6) ετών από την πρώτη ανάληψη δόσης του δανείου.

(β) Σε περίπτωση κεφαλαιοποίησης τόκων της περιόδου χάριτος του επενδυτικού δανείου, η επιδότηση των τόκων καταβάλλεται απευθείας στη δανειοδοτούσα τράπεζα για μείωση του δανείου που προήλθε από την κεφαλαιοποίηση αυτή.

(γ) Για τον υπολογισμό του επενδυτικού δανείου για το οποίο παρέχεται επιδότηση τόκων, δεν λαμβάνονται υπόψη οι τυχόν μη ενισχυμένες βάσει του παρόντος δαπάνες της επένδυσης.

(δ) Η επιδότηση των τόκων επενδυτικών δανείων που έχουν ληφθεί σε συνάλλαγμα, γίνεται σε δραχμές. Για τον υπολογισμό της επιδότησης των τόκων στις περιπτώσεις αυτές λαμβάνεται υπόψη η ισοτιμία που ίσχυε κατά το χρόνο δραχμοποίησης του δανείου, ενώ σε περίπτωση τμηματικών δραχμοποιήσεων του λαμβάνεται υπόψη ο μέσος όρος των ισοτιμιών που ίσχυαν κατά τις τμηματικές δραχμοποιήσεις του.

(ε) Η επιδότηση των τόκων παρέχεται υπό την προϋπόθεση ότι οι τόκοι ή το επιτόκιο δεν επιδοτούνται από άλλη πηγή. Το αυτό ισχύει προκειμένου για επενδυτικά δάνεια βιοτεχνικών ή γεωργικών επιχειρήσεων που επιδοτούνται με χρέωση του κοινού λογαριασμού του ν. 128/1975 βάσει των οικείων υπουργικών αποφάσεων.

(στ) Η επιδότηση των τόκων στις περιπτώσεις υπαγωγής επενδύσεων στην ενίσχυση της επιχορήγησης και επιδότησης τόκων καταβάλλεται εφόσον έχουν εκδοθεί η απόφαση ολοκλήρωσης της επένδυσης και η απόφαση πιστοποίησης της έναρξης της παραγωγικής λειτουργίας της και τηρούνται οι όροι της απόφασης υπαγωγής.

(ζ) Το ποσό της επιδότησης τόκων που εισπράττει η επιχείρηση μειώνει το ποσό των χρεωστικών τόκων, που αφαιρούνται από τα ακαθάριστα έσοδα της επιχείρησης για να υπολογισθούν τα καθαρά κέρδη που φορολογούνται.

(η) Ειδικά για την εφαρμογή της ενίσχυσης της επιδότησης τόκων, στις περιπτώσεις ένταξης επένδυσης στο καθεστώς ενίσχυσης της φορολογικής

απαλλαγής και επιδότησης τόκων, πέραν των παραπάνω προϋποθέσεων, το επιδοτούμενο επενδυτικό δάνειο δεν μπορεί να υπερβαίνει το 70% του συνολικού κόστους των ενισχυμένων από τον παρόντα νόμο δαπανών της ενταχθείσας επένδυσης. Σε περίπτωση που το τελικό κόστος της πραγματοποιηθείσας επένδυσης είναι μεγαλύτερο τουλάχιστον κατά 15% του ενταχθέντος, το επιδοτούμενο επενδυτικό δάνειο δεν μπορεί να υπερβαίνει το 70% του προσαυξημένου κατά 15% ύψους της ενταχθείσας επένδυσης, υπό την προϋπόθεση επίσης ότι το συνολικό επενδυτικό δάνειο που ελήφθη για την πραγματοποιηθείσα επένδυση δεν ξεπερνά το 70% αυτού.

Άρθρο 7

Κριτήρια υπαγωγής στο καθεστώς των ενισχύσεων της επιχορήγησης και επιδότησης τόκων και της επιδότησης χρηματοδοτικής μίσθωσης.

Όλα τα προτεινόμενα επενδυτικά σχέδια αξιολογούνται και βαθμολογούνται με βάση ομάδες κριτηρίων όπως:

α) κριτήρια εκτίμησης της βιωσιμότητας που εφαρμόζονται για όλα τα επενδυτικά σχέδια σε όλους τους τομείς και αφορούν:

- στα χαρακτηριστικά του φορέα,
- στις προοπτικές κερδοφορίας, της επιχείρησης,
- στην πληρότητα του επιχειρηματικού σχεδιασμού της επένδυσης

β) κοινά κριτήρια προτεραιότητας υπαγωγής των βιώσιμων επενδύσεων όλων των τομέων οικονομικής δραστηριότητας και αφορούν:

- στην αύξηση της απασχόλησης
- στον βαθμό κάλυψης της ίδιας συμμετοχής στην επένδυση αλλά και στο κεφάλαιο κίνησης
- στον δυναμισμό και επιτυχία σε προγενέστερες και υφιστάμενες δραστηριότητες της επιχείρησης ή των εταιρών της
- στην πραγματοποίηση της επένδυσης στις περιοχές της επικράτειας με την μεγαλύτερη ενίσχυση
- στον αριθμό και τη σημασία προηγούμενων επιχορηγηθέντων επενδυτικών σχεδίων της επιχείρησης

γ) πρόσθετα κριτήρια προτεραιότητας υπαγωγής των βιώσιμων επενδύσεων των μεταποιητικών, μεταλλευτικών και εξορυκτικών επιχειρήσεων και αφορούν μεταξύ άλλων:

- στην προοπτική δυναμικής ανάπτυξης του κλάδου
- στο χαρακτηρισμό των προϊόντων που πρόκειται να παραχθούν ως νέων, ως προϊόντων εξαιρετικά προηγμένης τεχνολογίας
- στην ανταγωνιστικότητα των προϊόντων σε διεθνές επίπεδο
- στην εξοικονόμηση, εκμετάλλευση ήπιων μορφών ενέργειας, στην προστασία περιβάλλοντος και στη μείωση της ρύπανσης.

Επίσης θεσπίζονται ανάλογα πρόσθετα κριτήρια προτεραιότητας υπαγωγής των βιώσιμων επενδύσεων του πρωτογενή τομέα, του τουριστικού τομέα και του τομέα παροχής υπηρεσιών.

Τα κριτήρια επιλογής διαφοροποιούνται αν πρόκειται για επενδυτικά σχέδια που υποβάλλονται στη Γενική Γραμματεία Ανάπτυξης ή που υπάγονται στο καθεστώς της φορολογικής απαλλαγής.

Άρθρο 8

Αρμοδιότητες και διαδικασίες εφαρμογής των ενισχύσεων.

1. Οι αιτήσεις υπαγωγής επενδύσεων ή και προγραμμάτων χρηματοδοτικής μίσθωσης εξοπλισμού υποβάλλονται από 1 Ιανουαρίου έως και 15 Σεπτεμβρίου εκάστου έτους.

Στο Ελληνικό Κέντρο Επενδύσεων (ΕΛ.Κ.Ε) υποβάλλονται για έκθεση σκοπιμότητας, οι επενδύσεις ή προγράμματα ύψους άνω των 3 δις. δρχ. καθώς και οι επενδύσεις ή επιχειρηματικά σχέδια 1 δις. δρχ. και άνω, εφόσον το 50% τουλάχιστο της ίδιας συμμετοχής προέρχεται από κεφάλαια εξωτερικού.

Τα υπόλοιπα επενδυτικά σχέδια υποβάλλονται για αξιολόγηση και υπαγωγή στις παρακάτω υπηρεσίες:

α) Στην Κεντρική Υπηρεσία του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας οι επενδύσεις ή τα προγράμματα i) ύψους άνω του 1,2 δις. δρχ. που πραγματοποιούνται στα όρια της Περιφέρειας Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης (το όριο του 1,2 δις.

δρχ. γίνεται 700 εκατ. δρχ. όταν πρόκειται για επιδότηση τόκων δανείου επενδυτικού σχεδίου που υπάγεται στο δεύτερο «πακέτο» κινήτρων)

ii) ύψους άνω των 700 εκατ. δρχ. που πραγματοποιούνται στην υπόλοιπη Επικράτεια

iii) ανεξαρτήτως ύψους επενδυτικών σχεδίων, των συνεδριακών κέντρων, κέντρων θαλασσοθεραπείας, κέντρων τουρισμού υγείας, χιονοδρομικών κέντρων, κέντρων προπονητικού-αθλητικού τουρισμού, λιμένων σκαφών αναψυχής, γηπέδων γκολφ, επιχειρήσεων αξιοποίησης ιαματικών πηγών, κέντρων κοινής επιχειρηματικής δράσης, εταιριών διεθνούς εμπορίου, επιχειρήσεων παραγωγής ηλεκτρισμού από ήπιες μορφές ενέργειας, επιχειρήσεων εκμετάλλευσης μέσων μεταφοράς ανθρώπων και εμπορευμάτων, επιχειρηματικών σχεδίων διάσωσης και αναδιάρθρωσης.

β) Στις Υπηρεσίες Ιδιωτικών Επενδύσεων των Περιφερειών οι επενδύσεις ή τα προγράμματα i) ύψους μέχρι 700 εκατ. δρχ. που πραγματοποιούνται μέσα στα όρια κάθε περιφέρειας, ii) ύψους μέχρι 1,2 δις. δρχ. που πραγματοποιούνται μέσα στα όρια της περιφέρειας Αν. Μακεδονίας και Θράκης (το όριο του 1,2 δις δρχ. γίνεται 700 εκατ. δρχ. όταν πρόκειται για επιδότηση τόκων δανείων επενδυτικού σχεδίου που υπάγεται στο δεύτερο «πακέτο» κινήτρων).

γ) Στο Γραφείο Περιφερειακής Ανάπτυξης Δωδεκανήσου της Περιφέρειας Νοτίου Αιγαίου οι επενδύσεις ή προγράμματα ύψους μέχρι 700 εκατ. δρχ.

δ) Στον Ε.Ο.Μ.Μ.Ε.Χ. οι επενδύσεις ή προγράμματα χρηματοδοτικής μίσθωσης εξοπλισμού βιοτεχνίας ύψους μέχρι 200 εκατ. δρχ. που πραγματοποιούνται μέσα στα όρια της Περιφέρειας Αττικής.

Τα επενδυτικά προγράμματα των επιχειρήσεων που επιλέγουν να κάνουν αποκλειστική χρήση των φορολογικών απαλλαγών χωρίς τη χρήση τραπεζικού δανείου, υποβάλλουν στο Υπουργείο Οικονομικών ορισμένα στοιχεία για τις

πραγματοποιούμενες σε κάθε διαχειριστική χρήση νέες παραγωγικές επενδύσεις. Το σχετικό ειδικό έντυπο συμπληρώνεται από τις επιχειρήσεις και υποβάλλεται στον αρμόδιο Οικονομικό Έφορο μαζί με τη σχετική δήλωση φορολογίας εισοδήματος κάθε οικονομικού έτους.

Μετά την υποβολή των σχετικών αιτήσεων και του αργότερου μέχρι του τέλους της διαχειριστικής χρήσης εντός της οποίας υποβλήθηκαν αυτές οι Δ.Ο.Υ. υποχρεούνται όπως προβούν σε έλεγχο των πραγματοποιηθεισών επενδύσεων που έχουν καταχωρηθεί στα βιβλία της επιχείρησης, προκειμένου να διαπιστωθεί αν για τις δαπάνες αυτές συντρέχουν οι προϋποθέσεις για την αναγνώρισή τους ως επιλέξιμες επιχορηγούμενες επενδύσεις.

Η διαδικασία εξέτασης και υπαγωγής κάθε αίτησης για υπαγωγή επένδυσης ή προγράμματος στις διατάξεις του Ν.2601/98 ολοκληρώνεται από την αρμόδια υπηρεσία υπαγωγής το αργότερο εντός τριών μηνών από την ημερομηνία υποβολής της αίτησης (υπό την προϋπόθεση της πληρότητας του υποβαλλομένου φακέλου με όλα τα απαιτούμενα δικαιολογητικά και της κατάρτισης της οικονομοτεχνικής μελέτης σύμφωνα με τα υποδείγματα), η δε απόφαση υπαγωγής εκδίδεται το αργότερο εντός των τριάντα εργασίμων ημερών από την γνωμοδότηση της επιτροπής.

Ειδικά για την επιδότηση τόκων δανείων που υπάγονται στο καθεστώς της φορολογικής απαλλαγής η έκδοση της σχετικής πράξης ένταξης πραγματοποιείται από το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας ή τον αρμόδιο Γενικό Γραμματέα Περιφέρειας αντίστοιχα, εντός δύο μηνών από την υποβολή της αίτησης. Οι αιτήσεις υποβάλλονται καθ' όλη τη διάρκεια του έτους.

ε) Στη Γενική Γραμματεία Βιομηχανίας του Υπουργείου Ανάπτυξης, μετά από δημόσια προκήρυξη, υποβάλλονται τον Ιανουάριο εκάστου έτους: ι) οι αιτήσεις

υπαγωγής των ολοκληρωμένων πολυετών επιχειρηματικών σχεδίων παλαιών φορέων βιομηχανικών επιχειρήσεων, επιχειρήσεων ανάπτυξης λογισμικού και μεταλλευτικών επιχειρήσεων ύψους μέχρι 3 δις. δρχ. ii) οι αιτήσεις υπαγωγής που αφορούν σε δαπάνες μελετών, αγορές καινούργιου σύγχρονου εξοπλισμού, έξοδα πιστοποίησης των προϊόντων και των διαδικασιών διασφάλισης της ποιότητας, σε δαπάνες μετατροπής μεταποιητικών βιομηχανικών μονάδων ώστε να γίνουν πιο ευέλικτες, επενδύσεων παραγωγής καινοτομικών προϊόντων και εισαγωγής καινοτομιών στην παραγωγική διαδικασία καθώς και μονάδων για την οικολογική αποσυναρμολόγηση προϊόντων συσκευασίας.

Οι διαδικασίες εξέτασης και υπαγωγής των επενδυτικών σχεδίων που υποβάλλονται στο Υπουργείο Ανάπτυξης ολοκληρώνονται το αργότερο μέχρι την 31^η Ιουλίου εκάστου έτους.

2. Πραγματοποίηση έγκρισης επενδυτικών σχεδίων.

Κάθε επένδυση ή πρόγραμμα χρηματοδοτικής μίσθωσης εξοπλισμού εξετάζεται ως προς τη βιωσιμότητά της και αν κριθεί βιώσιμη προχωρεί στην βαθμολόγηση της. Εφόσον συγκεντρώσει ποσοστό βαθμών πάνω από το κοινό ελάχιστο ποσοστό και το διαθέσιμο για το συγκεκριμένο έτος ποσό για τις επιχορηγήσεις και επιδοτήσεις χρηματοδοτικής μίσθωσης επαρκεί, εγκρίνεται για υπαγωγή.

Σε περίπτωση που μετά την προαναφερόμενη διαδικασία παραμείνει αδιάθετο κονδύλι, οι υπόλοιπες επενδύσεις ή προγράμματα κατατάσσονται σε ενιαίο πίνακα σύμφωνα με το ποσοστό του συνόλου των βαθμών που συγκέντρωσαν, με πρόταξη

εκείνων που συγκέντρωσαν το μεγαλύτερο ποσοστό. Στη συνέχεια υπάγονται κατά σειρά προτεραιότητας μέχρι την κάλυψη του αδιάθετου υπολοίπου του κονδυλίου.

Κάθε αίτηση υπαγωγής που υποβάλλεται, ελέγχεται από την αρμόδια υπηρεσία ως προς την πληρότητα των απαιτούμενων δικαιολογητικών και στοιχείων καθώς και τις οικονομοτεχνικής μελέτης. Σε περίπτωση ελλείψεων στα υποβαλλόμενα δικαιολογητικά, οι οποίες καθιστούν αδύνατη την αξιολόγηση της υποβληθείσας πρότασης, αυτή θεωρείται ως μηδέποτε υποβληθείσα και τίθεται στο αρχείο.

3. Έναρξη των επενδύσεων.

Η έναρξη των επενδύσεων ή και των προγραμμάτων χρηματοδοτικής μίσθωσης μπορεί να πραγματοποιηθεί αμέσως μετά την υποβολή στην αρμόδια υπηρεσία της αίτησης υπαγωγής και των απαιτούμενων δικαιολογητικών με αποκλειστική ευθύνη του επενδυτή και δεν δεσμεύει την κρίση της Γνωμοδοτικής Επιτροπής ούτε την απόφαση της Διοίκησης.

Ο επενδυτής πρέπει να γνωρίζει όμως ότι επιλέξιμες επενδυτικές δαπάνες που προηγούνται της ημερομηνίας υποβολής της αίτησης υπαγωγής (εξαίρεση γίνεται για τις αιτήσεις που θα υποβληθούν κατά τους τρεις πρώτους μήνες μετά την δημοσίευση του νόμου) δεν συνυπολογίζονται στο επιχορηγούμενο κόστος ούτε στην ίδια συμμετοχή του.

Άρθρο 9**Περί καταβολής των ενισχύσεων.**

Η καταβολή του ποσού της επιχορήγησης από το Δημόσιο πραγματοποιείται σε δόσεις ανάλογα με την πρόοδο των εργασιών της επένδυσης και μετά από πιστοποίηση των αρμόδιων οργάνων ελέγχου, εφόσον έχει διαπιστωθεί ότι ο επενδυτής συμμορφώθηκε με τους όρους και τις προϋποθέσεις της απόφασης υπαγωγής.

Η επιχορήγηση καταβάλλεται απευθείας στον επενδυτή και δεν επιτρέπεται η εκχώρησή της σε τρίτους. Κατ' εξαίρεση, είναι δυνατή η εκχώρηση της επιχορήγησης σε τράπεζες για την παροχή βραχυπρόθεσμου δανεισμού ισόποσου της εκχωρούμενης επιχορήγησης, που χρησιμοποιείται για την υλοποίηση της επένδυσης. Σε αυτές τις περιπτώσεις η καταβολή της επιχορήγησης γίνεται απευθείας στην τράπεζα με την οποία έχει υπογραφεί η σύμβαση εκχώρησης, εφόσον κάθε φορά έχει αναληφθεί ισόποσο τουλάχιστον της καταβαλλόμενης επιχορήγησης τμήμα του βραχυπρόθεσμου αυτού δανείου.

Η έναρξη εκταμίευσης της επιχορήγησης του Δημοσίου για την επένδυση γίνεται αφού προηγουμένως, με βάση την έκθεση των κατά την παρ. 2 του άρθρου 8 οργάνων ελέγχου, έχει αποδεδειγμένα καταβληθεί και δαπανηθεί για την πραγματοποίηση της επένδυσης η ίδια συμμετοχή του επενδυτή σε ποσοστό 50% και το 25% της τυχόν συμμετοχής της χρηματοδοτούσα τράπεζας

Η επιχορήγηση καταβάλλεται σε τρεις (3) φάσεις ως εξής:

- τμήμα της, ίσο με το 60% καταβάλλεται κατά τη διάρκεια υλοποίησης της επένδυσης σε δύο δόσεις που καθορίζονται με την εγκριτική απόφαση και με τρόπο ώστε να δαπανηθεί παράλληλα το υπόλοιπο της ίδιας συμμετοχής και του δανείου.
- τμήμα της, ίσο με το 20% καταβάλλεται μετά την πιστοποίηση ολοκλήρωσης της επένδυσης και έκδοσης της σχετικής απόφασης ολοκλήρωσής της. Σε περίπτωση που η επένδυση συνδυάζεται και με πρόγραμμα χρηματοδοτικής μίσθωσης εξοπλισμού, το τμήμα αυτό της επιχορήγησης καταβάλλεται μετά την πιστοποίηση και την εγκατάσταση του μισθωμένου εξοπλισμού.
- το υπόλοιπο 20% καταβάλλεται μετά την πιστοποίηση έναρξης της παραγωγικής λειτουργίας της επένδυσης και έκδοσης της σχετικής απόφασης έναρξης της παραγωγικής της λειτουργίας.

Το ποσό της επιχορήγησης για τα επιχειρηματικά σχέδια που υποβάλλονται στη Γενική Γραμματεία Βιομηχανίας, καταβάλλεται με βάση τις ετήσιες δαπάνες που προβλέπει ο χρηματοδοτικός πίνακας του επιχειρηματικού σχεδίου. Το 80% της επιχορήγησης καταβάλλεται κατά τη διάρκεια υλοποίησης του επιχειρηματικού σχεδίου και το 20% μετά την έκδοση της σχετικής απόφασης ολοκλήρωσης. Οι όροι τμηματικής καταβολής της επιχορήγησης καθορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Ανάπτυξης. Η διαδικασία καταβολής της επιχορήγησης και τα αναγκαία δικαιολογητικά ορίζονται με απόφαση του Υπουργού Ανάπτυξης.

Το ποσό της επιχορήγησης για τις επενδυτικές προτάσεις που προαναφέρθηκαν αρμοδιότητας υπαγωγής του Υπουργείου Ανάπτυξης, καταβάλλεται σε δύο ισόποσες δόσεις:

Η πρώτη δόση καταβάλλεται εφόσον το αρμόδιο όργανο ελέγχου πιστοποιήσει ότι ο επενδυτής συμμορφώθηκε με τις προϋποθέσεις της απόφασης υπαγωγής και έχει δαπανήσει για να πραγματοποιηθεί η επένδυση το 60% της ίδιας συμμετοχής και το 60% του τυχόν επενδυτικού δανείου.

Η δεύτερη δόση καταβάλλεται εφόσον το αρμόδιο όργανο ελέγχου πιστοποιήσει ότι η επένδυση ολοκληρώθηκε και έγινε η έναρξη της παραγωγικής της λειτουργίας.

Η διαδικασία καταβολής της επιχορήγησης και τα αναγκαία δικαιολογητικά ορίζονται με απόφαση του Υπουργού Ανάπτυξης.

Η επιδότηση χρηματοδοτικής μίσθωσης καταβάλλεται εφόσον ο μισθωμένος εξοπλισμός έχει εγκατασταθεί στη μονάδα και έχει γίνει έναρξη της παραγωγικής λειτουργίας του.

Στις περιπτώσεις δε που η απόκτηση της χρήσης του εξοπλισμού με χρηματοδοτική μίσθωση συνδυάζεται και με επένδυση που υπάγεται στην ενίσχυση της επιχορήγησης και επιδότησης τόκων, η επιδότηση χρηματοδοτικής μίσθωσης καταβάλλεται υπό την προϋπόθεση ότι έχει γίνει και έναρξη της παραγωγικής λειτουργίας της επένδυσης.

Η επιδότηση καταβάλλεται μετά την εκάστοτε πληρωμή των δόσεων του μισθώματος από την επιχείρηση σε δόσεις καθεμία εκ των οποίων υπολογίζεται επί του τμήματος της αξίας κτίσεως του εξοπλισμού, το οποίο εμπεριέχεται στην εκάστοτε καταβαλλόμενη δόση του μισθώματος. Σε περίπτωση που η σύμβαση της

χρηματοδοτικής μίσθωσης προβλέπει καταβολή των δόσεων του μισθώματος σε διαστήματα μικρότερα του τριμήνου, η καταβολή της επιδότησης γίνεται ανά τρίμηνο.

Τα ποσά των δόσεων της επιδότησης χρηματοδοτικής μίσθωσης που εισπράττει η επιχείρηση μειώνουν το ποσό των δαπανών χρηματοδοτικής μίσθωσης, που αφαιρούνται από τα ακαθάριστα έσοδα της επιχείρησης για να υπολογισθούν τα καθαρά κέρδη που φορολογούνται. Ο σχετικός όρος πρέπει να περιλαμβάνεται στις οικείες αποφάσεις υπαγωγής.

Άρθρο 10

Ειδικά καθεστώτα

1. Ειδικά καθεστώτα ενίσχυσης

Με προεδρικά διατάγματα, που εκδίδονται με πρόταση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Ανάπτυξης, καθώς και του κατά περίπτωση συναρμόδιου υπουργού και στα πλαίσια ισόρροπης περιφερειακής ανάπτυξης, είναι δυνατόν να θεσπίζονται ειδικά καθεστώτα ενίσχυσης περιφερειών της χώρας ή τμημάτων τους ή ορισμένων κατηγοριών επιχειρήσεων ή επενδύσεων του άρθρου 3, ιδιάζουσας σημασίας για την οικονομική ανάπτυξη της χώρας.

2. Επιχειρηματικά σχέδια διάσωσης και αναδιάρθρωσης.

Μεταποιητικές ή μεταλλευτικές επιχειρήσεις μόνο παλαιών φορέων που απασχολούν τουλάχιστον 150 άτομα και βρίσκονται σε ιδιαίτερα δυσμενή πορεία

μπορούν να υποβάλλουν ένα ολοκληρωμένο πολυετές (2-3 έτη) επιχειρηματικό σχέδιο διάσωσης και αναδιάρθρωσης, που θα περιλαμβάνει τον τεχνολογικό, διοικητικό, οργανωτικό και επιχειρησιακό εκσυγχρονισμό, την εξυγίανση και ανάπτυξή τους και ενδεχομένως τις απαραίτητες ενέργειες κατάρτισης των εργαζομένων.

3. Με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Ανάπτυξης, καθώς και των κατά περίπτωση συναρμόδιων υπουργών, υπάγονται στις διατάξεις του παρόντος νόμου βιομηχανικές, μεταλλευτικές και τουριστικές επενδύσεις ή/και προγράμματα χρηματοδοτικής μίσθωσης εξοπλισμού, ύψους τουλάχιστον είκοσι πέντε (25) δισεκατομμυρίων δραχμών με σημαντική επίπτωση στη διεθνή ανταγωνιστικότητα της χώρας και στην απασχόληση με τη δημιουργία τουλάχιστον τριακοσίων (300) θέσεων μόνιμης απασχόλησης, εκ των οποίων ένας αριθμός δύναται να δημιουργείται σε δορυφορικές επιχειρήσεις σαν άμεσο αποτέλεσμα της προτεινόμενης επένδυσης.

Άρθρο 11

Υποχρεώσεις ενισχυμένων επιχειρήσεων. Κυρώσεις.

Άρθρο 12

1. Από την ισχύ του παρόντος νόμου, οι οφειλόμενοι στα πιστωτικά ιδρύματα σε καθυστέρηση τόκοι ανατοκίζονται, εφόσον τούτο συμφωνηθεί, από την πρώτη ημέρα της καθυστέρησης.
2. Υφιστάμενες συμφωνίες περί ανατοκισμού για συμβάσεις που έχουν καταρτισθεί πριν από την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού εξακολουθούν να ισχύουν. Εάν δεν υπάρχει τέτοια συμφωνία, γίνεται αυτοδίκαια ανατοκισμός ανά εξάμηνο κατ' ελάχιστο όριο.
3. Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου εφαρμόζονται και στις οφειλές για καθυστερούμενους τόκους από συμβάσεις δανείων και πιστώσεων που έχουν καταγγελθεί ή οι εξ αυτών λογαριασμοί έχουν κλείσει από την έναρξη της ισχύος του ν. 1083/1980 μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος νόμου.
4. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν επηρεάζουν όσα κρίθηκαν τελεσιδίκως ή ρυθμίστηκαν με συμβιβασμό ή αναγνώριση χρέους ή άλλη συμφωνία μεταξύ πιστωτικών ιδρυμάτων και οφειλετών, αναφορικά με συμβάσεις δανείων ή πιστώσεων, μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος νόμου.
5. Συμβάσεις δανείων ή πιστώσεων σε συνάλλαγμα σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα που δεν κατοικούν ή δεν έχουν την έδρα τους στην Ελλάδα ή συμβάσεις με αντικείμενο παράγωγα χρηματοοικονομικά προϊόντα, όπως και συμβάσεις δανείων ή

πιστώσεων μεταξύ πιστωτικών ή χρηματοδοτικών ιδρυμάτων, επιτρέπεται να περιλαμβάνουν συμφωνίες περί ανατοκισμού χωρίς κανένα χρονικό ή άλλο περιορισμό ή να παραπέμπουν σε σχετικούς όρους πρότυπων συμβάσεων. Η ρύθμιση αυτή μπορεί, με πράξεις του Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος, να επεκτείνεται και σε άλλες ειδικής φύσεως χρηματοοικονομικές συναλλαγές.

6. Η διάταξη της παρ. 6 του άρθρου 8 του ν. 1083/1980 (ΦΕΚ 252 Α') καταργείται.

7. Η ισχύς των διατάξεων των προηγούμενων παραγράφων αρχίζει από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός εκείνων που αφορούν τις συμβάσεις της καταναλωτικής πίστης (κάρτες), για τις οποίες η ισχύς τους αρχίζει μετά εξάμηνο από τη δημοσίευση αυτού.

Άρθρο 13

Θέματα φορολογίας εισοδήματος και άλλες διατάξεις.

Άρθρο 14

1. Μεταβατικές διατάξεις.

2. Διατήρηση ισχύος κανονιστικών αποφάσεων.

Άρθρο 15

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΜΕΤΑΠΟΙΗΤΙΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΣΤΑΚΟΔ 1991 -

ΕΘΝΙΚΗ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

15	Βιομηχανία τροφίμων και ποτών
16	Παραγωγή προϊόντων καπνού
17	Παραγωγή κλωστοϋφαντουργικών υλών
18	Κατασκευή ειδών ένδυσης - κατεργασία και βαφή γουναρικών
19	Κατεργασία και δέψη δέρματος - κατασκευή ειδών ταξιδιού (αποσκευών), τσαντών, ειδών σελοποιίας και υποδημάτων
20	Βιομηχανία ξύλου και κατασκευή προϊόντων από ξύλο και φελλό, εκτός από τα έπιπλα - κατασκευή ειδών καλαθοποιίας και σπαρτοπλεκτικής
21	Παραγωγή χαρτοπολτού, χαρτιού και προϊόντων από χαρτί
22	Εκδόσεις, εκτυπώσεις και αναπαραγωγή προεγγεγραμμένων μέσων εγγραφής ήχου και εικόνας και μέσων πληροφορικής
23	Παραγωγή οπτάνθρακα (κωκ), προϊόντων διύλισης πετρελαίου και πυρηνικών καυσίμων
24	Παραγωγή χημικών ουσιών και προϊόντων
25	Κατασκευή προϊόντων από ελαστικό (καουτσούκ) και πλαστικές ύλες
26	Κατασκευή άλλων προϊόντων από μη μεταλλικά ορυκτά
27	Παραγωγή βασικών μετάλλων
28	Κατασκευή μεταλλικών προϊόντων, με εξαίρεση τα μηχανήματα και τα είδη εξοπλισμού
29	Κατασκευή μηχανημάτων και ειδών εξοπλισμού μ.α.κ.

30	Κατασκευή μηχανών γραφείου και ηλεκτρονικών υπολογιστών
31	Κατασκευή ηλεκτρικών μηχανών και συσκευών μ.α.κ.
33	Κατασκευή ιατρικών οργάνων, οργάνων ακριβείας και οπτικών οργάνων κατασκευή ρολογιών κάθε είδους
34	Κατασκευή αυτοκινήτων οχημάτων - κατασκευή ρυμουλκούμενων και ημιρυμουλκούμενων οχημάτων
35	Κατασκευή λοιπού εξοπλισμού μεταφορών
36	Κατασκευή επίπλων - λοιπές βιομηχανίες μ.α.κ.
37	Ανακύκλωση
40	Παραγωγή ηλεκτρικού ρεύματος, φυσικού αερίου και ατμού

Άρθρο 16

1. "Οι αμιγείς πιστωτικοί συνεταιρισμοί, που λαμβάνουν άδεια λειτουργίας από την Τράπεζα της Ελλάδος ως πιστωτικά ιδρύματα, δύνανται να χρησιμοποιούν στην επωνυμία τους τον όρο "Συνεταιριστική Τράπεζα".

2. "Ο Συνεταιρισμός που λαμβάνει άδεια λειτουργίας ως πιστωτικό ίδρυμα συναλλάσσεται με τα μέλη του, άλλα πιστωτικά ιδρύματα, καθώς και το Ελληνικό Δημόσιο. Κατόπιν έγκρισης της Τράπεζας της Ελλάδος και υπό τους ειδικότερους όρους και προϋποθέσεις που τυχόν θέτει, μπορεί ο συνεταιρισμός να συναλλάσσεται

και με μη μέλη του όταν: i) στη συναλλαγή οποιασδήποτε φύσεως συμμετέχει και μέλος του και ii) πρόκειται για δευτερεύουσες τραπεζικές εργασίες διαμεσολαβητικού χαρακτήρα."

3. "Η εφαρμογή των διατάξεων του ν. δ/τος 17/7-13/8/23 επεκτείνεται αυτόματα σε όλα τα, κατά την έννοια του παρόντος νόμου πιστωτικά ιδρύματα, αφότου δοθεί η άδεια της Τράπεζας της Ελλάδος για τη λειτουργία τους."

4. Οι διατάξεις των άρθρων 6-16 του ν. 1676/1986 (ΦΕΚ 204 Α'), όπως ισχύουν, εφαρμόζονται ανάλογα και για τα πιστωτικά ιδρύματα που λειτουργούν με τη μορφή πιστωτικών συνεταιρισμών του ν. 1667/1986 (ΦΕΚ 196 Α') και έχουν λάβει άδεια λειτουργίας, κατά τα οριζόμενα στα άρθρα 5-9 του ν. 2076/1992 (ΦΕΚ 130 Α'), από τον κατά περίπτωση χρόνο έναρξης της λειτουργίας τους.

Άρθρο 17

Οι προβλεπόμενες στην παράγραφο 4 του άρθρου 7 του ν. 2557/1997 (ΦΕΚ 271 Α') επιχορηγήσεις προς τους δήμους και τις κοινότητες, καθώς και στα νομικά πρόσωπα αυτών, για την πολιτιστική τους δραστηριότητα, υπάγονται στη διαδικασία που ορίζει το άρθρο 13 παρ. 1 έως 7 και 9 του ν. 2539/1997. Στη διαδικασία του προηγούμενου εδαφίου δεν υπάγονται επιχορηγήσεις που αφορούν μνημεία.

Άρθρο 18**Συναλλαγματική ισοτιμία διαμόρφωσης φορολογητέας αξίας.**

1. Όταν τα στοιχεία διαμόρφωσης της φορολογητέας αξίας για την επιβολή του Ειδικού Φόρου Κατανάλωσης (Ε.Φ.Κ.) και του Εφάπαξ Πρόσθετου Ειδικού Τέλους (Ε.Π.Ε.Τ.) των επιβατικών και φορτηγών αυτοκινήτων, καθώς και των μοτοσυκλετών εκφράζονται σε νόμισμα άλλου κράτους, για τον προσδιορισμό της αξίας αυτής λαμβάνεται υπόψη η ισοτιμία του νομίσματος αυτού προς τη δραχμή, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 168 μέχρι και 172 του κανονισμού (Ε.Ο.Κ.) 2454/1993.

2. Οι διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 28 του ν. 1165/1918 (ΦΕΚ 73 Α'), που αφορούν τη συναλλαγματική ισοτιμία για τη διαμόρφωση της φορολογητέας αξίας επιβολής των φορολογικών επιβαρύνσεων της προηγούμενης παραγράφου, καθώς και οι διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 78 του ν. 2127/1993 (ΦΕΚ 48 Α') καταργούνται.

3. Η ισχύς των διατάξεων του παρόντος άρθρου αρχίζει από 16 Μαρτίου 1998.

Άρθρο 19

Στο τέλος του άρθρου 24 του ν. 2523/1997 (ΦΕΚ 179 Α'/11.9.1997) προστίθεται παράγραφος με αριθμό 6, που έχει ως εξής:

"6. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου έχουν εφαρμογή και επί των Ποδοσφαιρικών Ανωνύμων Εταιριών (Π.Α.Ε.), καθώς και των ερασιτεχνικών αθλητικών σωματείων, με τη μόνη διαφορά ότι η οφειλή που θα προκύψει από την ολική διοικητική περάτωση θα καταβληθεί σε σαράντα οκτώ (48) ίσες μηνιαίες δόσεις, σύμφωνα με όσα ορίζονται από τη διάταξη της παραγράφου 4 του άρθρου 21 του ν. 2443/1996 (ΦΕΚ 265 Α/3.12.1996). Προϋποθέσεις εφαρμογής της διάταξης αυτής αποτελούν: α) η, εντός ανατρεπτικής προθεσμίας τριάντα (30) ημερών από τη δημοσίευση στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως του παρόντος νόμου, υποβολή σχετικής αίτησης προς την αρμόδια Δ.Ο.Υ. και β) η κατάρτιση του οικείου πρακτικού της διοικητικής επίλυσης της διαφοράς."

Άρθρο 20

Έναρξη ισχύος

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν διαφορετικά ορίζεται στις επί μέρους διατάξεις του.

.....
.....
.....

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3°

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ 2601/98

ΝΟΜΟΣ 2638/2-9-1998 ΦΕΚ/204/Α'/1998.

Καθορισμός Γ' Περιοχής Ν.2601/98

Άρθρο 35

Στο τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του ν.2601/1998 (ΦΕΚ 81 Α) προστίθεται το εδάφιο , το οποίο έχει ως εξής :

Για το διάστημα από το διάστημα από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου και μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 2000 περιλαμβάνονται στην περιοχή Γ πέραν της ζώνης Λαυρεωτικής του Νομού Αττικής και οι Περιφέρειες ,οι νομοί και τα τμήματα νομών που δεν εντάσσονται, κατά τα ανωτέρω, στην Α,Β και Δ περιοχές, ανεξάρτητα από τη συνδρομή των προϋποθέσεων για την ένταξή τους στην περιοχή Γ.

Ν.2819/2000 (ΦΕΚ 84/Α/15-3-00)

Επιχειρήσεις αποκλειστικής εκμετάλλευσης δημοσίας χρήσεως, υπέργειων ή και υπόγειων, σταθμών αυτοκινήτων.

**« Ίδρυση Εταιρείας Ολυμπιακό Χωριό 2004 Α.Ε. » προστασία Ολυμπιακών
Συμβόλων και Σημάτων και άλλες διατάξεις.**

Άρθρο 15

1. Η περίπτωση μ της παρ. 1 του άρθρου 3 του Ν. 2601/98 τροποποιείται ως εξής :

μ. Επιχειρήσεις αποκλειστικής εκμετάλλευσης δημοσίας χρήσεως, υπέργειων ή και υπόγειων, σταθμών αυτοκινήτων, μόνο για την ίδρυση σταθμών χωρητικότητας τουλάχιστον σαράντα (40) θέσεων, πέραν αυτών που υποχρεώνει ο Γενικός Οικοδομικός Οργανισμός (Γ.Ο.Κ) για την κάλυψη των μόνιμων αναγκών που προκύπτουν από τις χρήσεις του κτιρίου.

Ενισχυμένες δαπάνες :

- (i) Η κατασκευή κτιριακών, ειδικών και βοηθητικών εγκαταστάσεων, καθώς και οι δαπάνες διαμόρφωσης περιβάλλοντος χώρου.
- (ii) Η αγορά και η εγκατάσταση καινούργιων σύγχρονων μηχανημάτων και λοιπού εξοπλισμού και η χρηματοδοτική μίσθωση αυτών.
- (iii) Η αγορά και η εγκατάσταση καινούργιων σύγχρονων συστημάτων αυτοματοποίησης διαδικασιών και μηχανοργάνωσης, συμπεριλαμβανομένων των δαπανών αγοράς του αναγκαίου λογισμικού.

2. Η περίπτωση η' της παραγράφου 3 του άρθρου 5 του Ν. 2601/98 αντικαθίσταται ως εξής :

η. - Για τις επενδύσεις των δημόσιας χρήσης σταθμών αυτοκινήτων της περίπτωσης (μ) της παρ. 1 του άρθρου 3, παρέχονται για όλες τις περιοχές της χώρας, τα παρακάτω κίνητρα :

- (i) Επιχορήγηση οκτακοσίων χιλιάδων (800.000) δρχ. ανά θέση στάθμευσης στην περίπτωση που δημιουργούνται υπέργειες θέσεις στάθμευσης και ένα εκατομμύριο, τετρακόσιες χιλιάδες (1.400.000) δρχ. ανά θέση στάθμευσης στην περίπτωση που δημιουργούνται υπόγειες θέσεις στάθμευσης.
- (ii) Επιδότηση τόκων μεσομακροπρόθεσμου επενδυτικού δανείου κατά 40%
- (iii) Επιδότηση χρηματοδοτικής μίσθωσης καινούριων σύγχρονων μηχανημάτων και λοιπού εξοπλισμού κατά 40%.

Το ποσό της επιδότησης της χρηματοδοτικής μίσθωσης εξοπλισμού θα αφαιρείται από το συνολικό ποσό της επιχορήγησης που προκύπτει με βάση τις δημιουργούμενες θέσεις στάθμευσης .

Το συνολικό ποσό της επιχορήγησης και της χρηματοδοτικής μίσθωσης εξοπλισμού δεν μπορεί να υπερβαίνει το 50% του κόστους ολοκλήρωσης της επένδυσης ”.

3. Η περίπτωση ιν της παραγράφου 3 του άρθρου 2 τροποποιείται ως εξής :

“ιν. Για επενδύσεις ίδρυσης δημοσίας χρήσεως σταθμών αυτοκινήτων, που γίνονται είτε από νέους είτε από παλαιούς φορείς ”.

N.2873/2000 ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΗΚΕ: ΦΕΚ 285/Α/28-12-2000

Καθορισμός Γ΄ Περιοχής +5% επιχορήγηση για μεταποιητικές επιχειρήσεις Αν.

Μακεδονίας & Θράκης.

“Φορολογικές ελαφρύνσεις και απλουστεύσεις και άλλες διατάξεις”

Άρθρο 41

1. Η προθεσμία που προβλέπεται στη διάταξη του τελευταίου εδαφίου της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του ν.2601/1998 όπως αυτό προστέθηκε στον εν λόγω νόμο με το άρθρο 35 του ν.2638/1998 (ΦΕΚ 204 Α'), παρατείνεται μέχρι την 31η Δεκεμβρίου του έτους 2001.

2. Η προθεσμία που προβλέπεται στο δεύτερο εδάφιο της περίπτωσης (υ) της παραγράφου 3 του άρθρου 5 του ν.2601/1998, η οποία παρατάθηκε με την παράγραφο 2 του άρθρου 41 του ν.2778/1999 (ΦΕΚ 295/Α'), παρατείνεται αφότου έληξε μέχρι την 31η Δεκεμβρίου του έτους 2001.-

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4^ο

4.1 Καθορισμός των Γεωργικών, Κτηνοτροφικών και Αλιευτικών Επιχειρήσεων σύγχρονης τεχνολογίας, που υπάγονται στις ενισχύσεις του Ν. 2601/98.

Οι Γεωργικές, Κτηνοτροφικές και Αλιευτικές επιχειρήσεις σύγχρονης τεχνολογίας που υπάγονται στις ενισχύσεις του Ν.2601/98 καθορίζονται ως εξής:

1. Γεωργικές Επιχειρήσεις θερμοκηπιακού τύπου.

Επιχειρήσεις παραγωγής κηπευτικών ειδών, ανθοκομικών ειδών, φυτών εσωτερικού χώρου, δενδροκομικών ειδών, αναπαραγωγικού υλικού (φυτώρια), φυτών κηποτεχνίας, με την προϋπόθεση δημιουργίας Τυποποιημένου θερμοκηπίου με σκελετό εκ σιδήρου ή ξύλου και κάλυψη από γυαλί ή πλαστικό (σκληρό ή μαλακό) και διαθέτουν εφ' όσον υπάρχει αναγκαιότητα, συστήματα αερισμού, θέρμανσης, άρδευσης, υδρολίπανσης, θερμοκουρτίνας, ψεκασμού, ψυχοσυντήρησης κ.λ.π.

Μέγεθος : για τα κηπευτικά μέχρι 15 στρέμματα θερμοκηπίου,
για τα ανθοκομικά μέχρι 10 στρέμματα θερμοκηπίου.

2. Κτηνοτροφικές Επιχειρήσεις.

- . Βοοτροφικές μονάδες κρεατοπαραγωγής
- . Βοοτροφικές μονάδες γαλακτοπαραγωγής (εφόσον διαθέτουν ποσόστωση γάλακτος).

- . Αιγοπροβατοτροφικές μονάδες
- . Χοιροτροφικές μονάδες
- . Πτηνοτροφικές μονάδες μόνο για επέκταση ή/και εκσυγχρονισμό λειτουργουσών υφισταμένων μονάδων
- . Μελισσοκομικές μονάδες
- . Σηροτροφικές μονάδες
- . Κονικλοτροφικές μονάδες
- . Μονάδες εκτροφής στρουθοκαμήλου
- . Μονάδες μονόπλων
- . Μονάδες νηκτικών πτηνών
- . Μετεγκατάσταση όλων των παραπάνω λειτουργουσών μονάδων με σκοπό την προστασία του περιβάλλοντος, τον εκσυγχρονισμό τους και την καλή διαβίωση των ζώων.

3. Επιχειρήσεις επεξεργασίας αναποφλοιώτου ρυζιού

4. Γεωργικές Επιχειρήσεις νέων καλλιεργειών σε αντικατάσταση παλαιών.

Υπάγονται επιχειρηματικές δραστηριότητες που πραγματοποιούν επενδύσεις αντικατάστασης παλαιών καλλιεργειών με νέες, όπως αυτές καθορίζονται με την υπ' αριθμ. 369242/4.3.98 απόφαση του Υπουργείου Γεωργίας "Καθορισμός Προωθούμενων ειδών, ποικιλιών και λοιπών δραστηριοτήτων δενδροκτηπευτικών καλλιεργειών για το έτος 1998".

5. Γεωργικές Επιχειρήσεις βιολογικής γεωργίας.

Υπάρχουν οι επιχειρηματικές δραστηριότητες παραγωγής φυτικών ή ζωικών προϊόντων με βιολογικό τρόπο.

6. Αλιευτικές Επιχειρήσεις.

- μονάδες εκτροφής των ιχθύων πέστροφας, σολομού, στουργιονιού, χελιού, γουλιανού, κεφαλοειδών και κυπρίνου σε γλυκιά ύδατα καθώς και οι ιχθυογεννητικοί σταθμοί των,
- μονάδες εκτροφής ιχθύων σε θαλάσσια ύδατα καθώς και οι ιχθυογεννητικοί σταθμοί των και
- μονάδες εκτροφής οστρακοειδών και σταθμοί αναπαραγωγής τους.

Στην παράγραφο 2 του άρθρου 1 “ Κτηνοτροφικές Επιχειρήσεις ” της 58606/3-8-98 κοινής υπουργικής απόφασης, προστίθεται και η περίπτωση :

- Μονάδες εκτροφής Γουνοφόρων ζώων.

4.2 “Καθορισμός των χωρών εφαρμογής των κινήτρων και των περιοχών τους καθώς και των κατά περίπτωση ανώτατου και κατώτατου επιχορηγούμενου ύψους παραγωγικών επενδύσεων της παρ. 2 του άρθρου 3 του Ν.2601/98.”

1. Για την εφαρμογή της περίπτωσης (τ) της παραγράφου 1 του άρθρου 6 ,του Ν. 2601/98 το ελάχιστο και το μέγιστο ύψος της επιχορηγούμενης επένδυσης της καθορίζεται , σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 3 του ίδιου νόμου, ως εξής :

α) Τριάντα (30) έως διακόσια (200) εκατομμύρια δραχμές για επενδύσεις που πραγματοποιούνται στην μεταποίηση μόνο για ίδρυση παραγωγικών μονάδων .

β) Είκοσι (20) έως εκατό (100) εκατομμύρια δραχμές για επενδύσεις σε γεωργικές επιχειρήσεις θερμοκηπιακού τύπου , σε κτηνοτροφικές επιχειρήσεις (ημι) σταβλισμένου τύπου και σε αλιευτικές επιχειρήσεις (υδατοκαλλιέργειες) σύγχρονης τεχνολογίας, μόνο για την ίδρυση παραγωγικών μονάδων.

2. Το συνολικό ύψος της παραγωγικής επένδυσης μπορεί να υπερβαίνει τα καθοριζόμενα στην προηγούμενη παράγραφο κατά περίπτωση ποσά, πλην όμως για το πέραν των παραπάνω καθοριζομένων ανωτάτων ορίων τμήμα της επένδυσης, δεν παρέχεται επιχορήγηση.

4.3 Υπαγωγή επιχειρήσεων στον αναπτυξιακό νόμο

Την ώρα, που η χώρα μας όπως αποδεικνύεται είναι τελευταία στην Ε.Ε. όσον αφορά τις επενδύσεις, η κυβέρνηση φαίνεται να αρέσκεται στο να αιφνιδιάζει τον επιχειρηματικό κόσμο. Αυτό προκύπτει σχετικά με τις υπαγόμενες στα άρθρα 23α και 23β του αναπτυξιακού νόμου 2601/98 επιχειρήσεις.

Πρόκειται δηλαδή για τις επιχειρήσεις της Α' Περιοχής (Αττική και Θεσσαλονίκη), οι οποίες από το 1999 περίμεναν τις προκηρύξεις για τα προγράμματα ενίσχυσης των ειδικών επενδύσεων και Επιχειρηματικών Σχεδίων, των εν λόγω άρθρων του αναπτυξιακού νόμου.

Η κυβέρνηση αποφάσισε «να μην υπάρξει συνέχεια των δράσεων 23α και 23β στο καινούριο Πρόγραμμα, αλλά νέες δράσεις πρωτοποριακού χαρακτήρα μέσω του νέου αναπτυξιακού νόμου».

Όμως όλες οι παλαιές επιχειρήσεις στερούνται κάθε ενίσχυσης, όπως επίσης και οι επιχειρήσεις της Αττικής και της Θεσσαλονίκης, που αποτελούν το 70% της Ελληνικής Βιομηχανίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5^ο

ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΑ ΚΙΝΗΤΡΑ

ΚΙΝΗΤΡΟ ΑΦΟΡΟΛΟΓΗΤΩΝ ΕΚΠΤΩΣΕΩΝ Ν. 2601/98

1. Προϋποθέσεις πραγματοποίησης αφορολόγητων εκπτώσεων Ν. 2601/98

1.1 Υπολογισμός αφορολόγητου αποθεματικού

Με τις διατάξεις της περ. α' της παρ. 27 του άρθρου 6 του Ν. 2601/98 ορίζονται τα εξής:

«Το αφορολόγητο αποθεματικό της απαλλαγής υπολογίζεται με βάση τα καθαρά κέρδη, που δηλώνονται με βάση την εμπρόθεσμη δήλωση φορολογίας εισοδήματος, προκύπτουν από τα τηρούμενα βιβλία και εμφανίζονται στον ισολογισμό και τα οποία προέρχονται από το σύνολο των δραστηριοτήτων του φορέα, είτε αυτές περιλαμβάνονται στις υπαγόμενες στον παρόντα νόμο δραστηριότητες είτε όχι και ανεξάρτητα από την περιοχή στην οποία αυτές ασκούνται, μετά την αφαίρεση των κρατήσεων για το σχηματισμό τακτικού αποθεματικού και των κερδών της χρήσης που διανέμονται πραγματικά ή αναλαμβάνονται από τους εταίρους ή τον επιχειρηματία. Για τις επιχειρήσεις που τηρούν βιβλία Β' κατηγορίας του Κ.Β.Σ. η φορολογική απαλλαγή πραγματοποιείται από τα καθαρά κέρδη που δηλώνονται με την αρχική δήλωση, αφού αφαιρεθούν οι απολήψεις».

Σύμφωνα με τα ανωτέρω, η αφορολόγητη έκπτωση του Ν. 2601/98 υπολογίζεται επί των καθαρών κερδών του ισολογισμού χωρίς να λαμβάνονται υπόψη οι τυχόν δηλούμενες λογιστικές διαφορές σε αντίθεση με τους προηγούμενους αναπτυξιακούς νόμους 1892/90 και 1262/82 κ. λ. π., όπου οι αφορολόγητες εκπτώσεις σχηματίζονται επί των φορολογητέων κερδών της επιχείρησης.

Επίσης, η αφορολόγητη έκπτωση του Ν. 2601/98 υπολογίζεται επί των κερδών των επιχειρήσεων που τηρούν βιβλία Β' και Γ' κατηγορίας του Κ.Β.Σ. σε αντίθεση με τους προηγούμενους αναπτυξιακούς νόμους 1892/90 και 1262/82, όπου οι αφορολόγητες εκπτώσεις υπολογίζονται επί των φορολογητέων κερδών των επιχειρήσεων που τηρούν βιβλία Α' Β' και Γ' κατηγορίας του Κ.Β.Σ.

Τέλος, ως προς το κατώτατο όριο της επένδυσης ισχύουν οι περιορισμοί του άρθρου 6 του Ν. 2601/98, ενώ ο Ν. 1892/90 δεν απαιτεί κατώτατο όριο της επένδυσης.

Παράδειγμα: Ανώνυμη βιομηχανική επιχείρηση εγκαταστημένη στη Β' περιοχή το έτος 1999 εμφάνισε λογιστικό αποτέλεσμα ζημία δρχ. 300.000.000, το οποίο δήλωσε εμπρόθεσμα με τη δήλωση φορολογίας εισοδήματος οικονομικού έτους 2000 και επί πλέον, λόγω λογιστικών διαφορών δρχ. 500.000.000, προέκυψε φορολογητέο κέρδος δρχ. 200.000.000. Εάν η άνω εταιρία έχει από τα προηγούμενα έτη ακάλυπτη αξία επενδύσεων του Ν. 1892/90 δρχ. 80.000.000 μπορεί να μειώσει τα προς φορολογία κέρδη δρχ. 200.000.000 με τις άνω επενδύσεις του Ν. 1892/90 δρχ. 80.000.000. Αντιθέτως με την αξία των επενδύσεων του Ν. 2601/98 δρχ. 100.000.000, που η εταιρία πραγματοποίησε το έτος 1999, δεν μπορεί να μειώσει τα προς φορολογία κέρδη δρχ. 200.000.000, επειδή η αφορολόγητη έκπτωση του Ν.

2601/98 υπολογίζεται επί των κερδών του ισολογισμού και η εταιρία το έτος 1999 εμφάνισε λογιστικό αποτέλεσμα ζημιά.

Πλεονεκτήματα της αφορολόγητης έκπτωσης του Ν. 2601/98 από την αντίστοιχη των νόμων 1892/90 και 1262/82.

α) Η αφορολόγητη έκπτωση του Ν. 2601/98 σχηματίζεται επί του συνόλου των κερδών της επιχείρησης, δηλαδή επί των κερδών όλων των κλάδων υπαγόμενων και μη στο Ν. 2601/98, σε αντίθεση:

αα) με την αφορολόγητη έκπτωση του Ν. 1892/90, που σχηματίζεται μόνο επί του συνόλου των κερδών των κλάδων που υπάγονται στο Ν. 1892/90 και

αβ) με την αφορολόγητη έκπτωση του Ν. 1892/90, που σχηματίζεται μόνο στα κέρδη του κλάδου που προέρχονται από την περιοχή που έγινε η επένδυση.

β) Η αφορολόγητη έκπτωση του Ν. 2601/98 σχηματίζεται επί του συνόλου των ετήσιων αδιανέμητων κερδών της επιχείρησης σε αντίθεση με την αφορολόγητη έκπτωση των νόμων 1892/90 και 1262/82 που σχηματίζεται σε ποσοστό επί των ετήσιων αδιανέμητων κερδών (Β' περιοχή 60 %, Γ' περιοχή 75 %, Δ' περιοχή 90 %, Θράκη 100 %).

1.2 Σχηματισμός αφορολόγητου αποθεματικού

Με τις διατάξεις των περ. β' και γ' της παρ. 27 του άρθρου 6 του Ν. 2601/98 ορίζονται τα εξής:

«(β) Το αφορολόγητο αποθεματικό σχηματίζεται από τα κέρδη της διαχειριστικής χρήσης που έγινε η επένδυση ή η χρηματοδοτική μίσθωση εξοπλισμού. Σε περίπτωση που έχει υποβληθεί αίτηση για ένταξη της επένδυσης στο

καθεστώς ενισχύσεων της φορολογικής απαλλαγής και επιδότησης τόκων σύμφωνα με την παρ. 24 του άρθρου 8, το αφορολόγητο αποθεματικό σχηματίζεται επίσης από τα κέρδη της διαχειριστικής χρήσης που έγινε η επένδυση, υπό την προϋπόθεση ότι έχει εκδοθεί η σχετική διαπιστωτική πράξη ένταξης που προβλέπεται στην περίπτωση (β) της παρ. 24 του άρθρου 8. Αν δεν πραγματοποιηθούν κέρδη κατά τη διαχειριστική αυτή χρήση ή αν αυτά που πραγματοποιούνται δεν επαρκούν, το αφορολόγητο αποθεματικό σχηματίζεται από τα κέρδη των αμέσως επόμενων διαχειριστικών χρήσεων μέχρι να καλυφθούν τα ποσοστά της αξίας της ενισχυόμενης επένδυσης ή και της αξίας του εξοπλισμού, που η χρήση του αποκτάται με χρηματοδοτική μίσθωση, οι οποίες δεν μπορούν να υπερβούν τις δέκα διαχειριστικές χρήσεις.

(γ) Ειδικά προκειμένου για επενδύσεις ή και προγράμματα χρηματοδοτικής μίσθωσης εξοπλισμού που η υλοποίησή τους διαρκεί πέραν της μίας διαχειριστικής χρήσης, παρέχεται η δυνατότητα σχηματισμού αφορολόγητου αποθεματικού της απαλλαγής από τα κέρδη κάθε διαχειριστικής χρήσης, για τις δαπάνες των επενδύσεων που γίνονται σταδιακά κάθε χρόνο ή και για τα μισθώματα του εξοπλισμού που η χρήση του αποκτάται με χρηματοδοτική μίσθωση κάθε χρόνο, με την προϋπόθεση ότι η επένδυση ή και το πρόγραμμα θα ολοκληρωθεί εντός πενταετίας από το χρόνο έναρξής τους».

Από τις ανωτέρω διατάξεις προκύπτει ότι αν η επιχείρηση είχε καθαρά κέρδη κατά τη χρήση που ολοκληρώθηκε η επένδυση και δεν σχημάτισε αφορολόγητο αποθεματικό ή σχημάτισε για ένα μέρος των κερδών αυτών, τότε χάνει το δικαίωμα να σχηματίσει αφορολόγητο αποθεματικό στις επόμενες χρήσεις. Τις ίδιες συνέπειες είχαν οι επιχειρήσεις και με τους προηγούμενους αναπτυξιακούς νόμους 1892/90 και 1262/82. Αντίθετα, αν δεν πραγματοποιηθούν κέρδη κατά τη χρήση αυτή ή αν αυτά

που πραγματοποιούνται δεν επαρκούν, το αφορολόγητο αποθεματικό σχηματίζεται από τα κέρδη των αμέσως επόμενων χρήσεων μέχρι να καλυφθούν τα ποσοστά της αξίας της επένδυσης ή της αξίας του εξοπλισμού που η χρήση του αποκτάται με χρηματοδοτική μίσθωση, οι οποίες δεν μπορούν να υπερβούν τις δέκα χρήσεις. Σημειώνεται ότι με τους προηγούμενους αναπτυξιακούς νόμους 1892/90 και 1262/82 δεν ετίθετο χρονικός περιορισμός.

Με τις ανωτέρω διατάξεις ορίζεται ρητώς ότι εάν η υλοποίηση της επενδύσεως διαρκεί πέραν της μίας διαχειριστικής χρήσης, παρέχεται η δυνατότητα σχηματισμού του αφορολόγητου αποθεματικού από τα κέρδη κάθε διαχειριστικής χρήσης για τις δαπάνες των επενδύσεων που γίνονται σταδιακά κάθε χρόνο, με την προϋπόθεση ότι η επένδυση θα ολοκληρωθεί μέσα σε μια πενταετία από το χρόνο έναρξής της. Η δυνατότητα αυτή παρέχονταν και με τον προηγούμενο αναπτυξιακό νόμο 1892/90, αλλά μόνο για ανεγειρόμενα βιομηχανοστάσια και κτίρια.

Παράδειγμα: Ανώνυμη βιομηχανική εταιρία με έδρα και εργοστάσιο στη Γ' περιοχή πραγματοποίησε στη χρήση του 1999 που φορολογείται με συντελεστή 40 % επενδύσεις του Ν. 2601/98 δρχ. 500.000.000. τα προκύψαντα βάσει ισολογισμού κέρδη χρήσεως 1999 δρχ. 400.000.000 (προέρχονται από το βιομηχανικό κλάδο, τον εμπορικό κλάδο, από απαλλασσόμενα της φορολογίας έσοδα δρχ. 79.800.000) αναμορφώθηκαν με την προσθήκη λογιστικών διαφορών δρχ. 75.000.000, ενώ το καταβλημένο μετοχικό κεφάλαιο την 31/12/99 είναι δρχ. 200.000.000. Η άνω εταιρία τα κέρδη της χρήσεως 1999 δρχ. 400.000.000 τα διένειμε ως εξής:

Καθαρά κέρδη χρήσεως (προ φόρου)	δρχ.	400.000.000
μείον: Φόρος εισοδήματος	δρχ.	95.546.421
Κέρδη προς διάθεση	δρχ.	303.453.579
Η διάθεση των κερδών γίνεται ως εξής:		
--Τακτικό αποθεματικό (303.453.579 x 5%)	δρχ.	15.172.678
--Πρώτο μέρισμα (303.453.579 - 15.172.678) x 35%	δρχ.	100.898.314
--Αφορολόγητη έκπτωση Ν. 2601/98	δρχ.	<u>187.382.587</u>
Σύνολο	δρχ.	<u>303.453.579</u>

Εάν παραστήσουμε:

A = Κέρδη ισολογισμού (δρχ. 400.000.000)

B = Λογιστικές διαφορές (δρχ. 75.000.000)

KI = Απαλλασσόμενα της φορολογίας έσοδα (δρχ. 79.800.000)

Φ = Φόρος εισοδήματος κύριος

T = Τακτικό αποθεματικό (A - Φ) x 5%

M = Πρώτο μέρισμα (A - Φ - T) x 5% = (A - Φ) x 33,25%

Π = Αφορολόγητη έκπτωση Ν. 2601/98

έχουμε ένα σύστημα εξισώσεων με δύο αγνώστους (Φ και P)

$$\Phi = (A - B + KI + M / A \times KI / 0,60 - P) \times 40\%$$

(1)

$$P = A - \Phi - T - M = (A - \Phi) - (A - \Phi) \times 5\% - (A - \Phi) \times 32,25\% =$$

$$P = (A - \Phi) \times 0,6175$$

(2)

Από τη λύση των δύο άνω εξισώσεων προκύπτει:

$$\Phi = 96.546.421, \quad P = 187.383.587, \quad T = 15.172.678, \quad M = 100.898.314$$

α) Υπολογισμός αφορολόγητης έκπτωσης Ν. 2601/98:

Αξία επένδυσης που αναγνωρίζεται για έκπτωση

$$(500.000.000 \times 70\% =) \quad \text{δρχ.} \quad 350.000.000$$

Αφορολόγητη έκπτωση Ν. 2601/98:

$$\text{Καθαρά κέρδη χρήσεως 1999 (προ φόρου)} \quad \text{δρχ.} \quad 400.000.000$$

$$\text{μείον: Φόρος εισοδήματος} \quad \text{δρχ.} \quad 96.546.421$$

$$\text{Τακτικό αποθεματικό} \quad \text{δρχ.} \quad 15.172.678$$

$$\text{Πρώτο μέρος} \quad \text{δρχ.} \quad 100.898.314 \quad \text{δρχ.} \quad (212.617.413)$$

$$\text{Υπόλοιπο κερδών για σχηματισμό αφορολόγητης έκπτωσης} \quad \text{δρχ.} \quad \underline{187.382.587}$$

$$\text{Αφορολόγητη έκπτωση Ν. 2601/98} \quad \text{δρχ.} \quad \underline{187.382.587}$$

β) Υπολογισμός φόρου εισοδήματος:

$$\text{Καθαρά κέρδη χρήσεως 1999 (προ φόρου)} \quad \text{δρχ.} \quad 400.000.000$$

$$\text{πλέον: Λογιστικές διαφορές} \quad \text{δρχ.} \quad \underline{75.000.000}$$

	δρχ. 475.000.000
μείον: Απαλλασσόμενα έσοδα του φόρου	δρχ. <u>(79.800.000)</u>
	δρχ. 395.200.000
πλέον: Απαλλασσόμενα έσοδα που αναλογούν στα διανεμόμενα δρχ. 100.898.314	
$[(100.898.314 / 400.000.000) \times 79.800.000] =$ δρχ. 20.129.214	
πλέον: Φόρος εισοδήματος	
$[20.129.214 \times (40 / 60)] =$	δρχ. <u>13.419.476</u> δρχ. <u>33.548.690</u>
	δρχ. 428.748.690
μείον: Αφορολόγητη έκπτωση Ν. 2601/98	δρχ. <u>(187.382.587)</u>
Κέρδη για φορολογία	δρχ. <u>241.366.103</u>
Αναλογούν φόρος εισοδήματος	
$(241.366.103 \times 40\%) =$	δρχ. 96.546.421

Σημείωση: Η επιχείρηση όφειλε τα μη διανεμόμενα απαλλασσόμενα έσοδα δρχ. (79.800.000 - 33.548.690 =) 46.251.310 να τα εμφανίσει σε λογαριασμό αφορολόγητου αποθεματικού. Η εμφάνιση γίνεται με την αφαίρεση από τα κέρδη του ισολογισμού, του φόρου εισοδήματος, των κρατήσεων για σχηματισμό αποθεματικού (τακτικού, αναπτυξιακών νόμων, έκτακτων κ. λ. π), των διανεμόμενων κερδών (Απόφαση Υπ. Οικονομικών 1044770/Πολ. 1117/1993 Λογιστής 1993 σελ. 823 και εγκύκλιος Υπ. Οικονομικών 1135901/Πολ. 1341/1993 Λογιστής 1994 σελ. 122). Στο άνω παράδειγμα, επειδή μετά την αφαίρεση από τα κέρδη της χρήσεως του φόρου εισοδήματος, των αποθεματικών και του μερίσματος, δεν υπάρχει υπόλοιπο κερδών δεν εμφανίζεται το αφορολόγητο αποθεματικό στα απαλλασσόμενα έσοδα.

γ) Λογιστικές εγγραφές διαθέσεως κερδών

<u>Κωδικός</u>	<u>Λογαριασμός</u>	<u>Χρέωση</u>	<u>Πίστωση</u>
88	Αποτελέσματα προς διάθεση		
88.99	Κέρδη προς διάθεση		
88.99.00	Χρήσεως 1999	303.453.579	
41	Αποθεματικά - Διαφορές αναπροσαρμογής - Επιχορηγήσεις επενδύσεων		
41.02	Τακτικό αποθεματικό		
41.02.00	Χρήσεως 1999		15.172.678
41.08	Αφορολόγητα αποθεματικά ειδικών διατάξεων νόμων		
41.08.00	N. 2601/98 (χρήσεως 1999)		187.382.587
53	Πιστωτές διάφοροι		
53.01	Μερίσματα πληρωτέα		<u>100.898.314</u>
53.01.00	Χρήσεως 1999	<u>303.453.579</u>	<u>303.453.579</u>

Αιτιολογία : Διάθεση κερδών χρήσεως 1999

δ) Ενημέρωση θεωρημένου βιβλίου επενδύσεων.

δα) Αναλυτικοί λογαριασμοί επενδύσεων (ή θεωρημένου «Μητρώου Παγίων», εφόσον έχει θεωρηθεί και ως «Βιβλίο Επενδύσεων»):

Παραστατικό	Αιτιολογία	Αξία κτήσεως	Αποσβέσεις	Αφορολόγητο Δικαίωμα σηματισμού (70%)	αποθεματικό Σχηματισθέν επί λογιστικών κερδών	N. 2601/98 Υπόλοιπο
Ημ/νία						
2/4/99	Αγορά	500.000.000		350.000.000		350.000.000
31/12/99	διαθέσιμη κερδών '99				187.382.587	162.617.413
31/12/99	Αποσβέσεις '99		_____			

δβ) Συγκεντρωτικοί λογαριασμοί επενδύσεων

Χρέωση

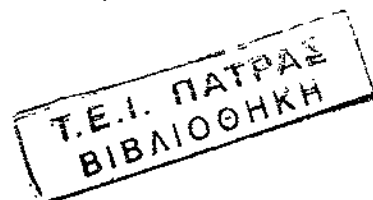
Επενδύσεις N. 2601/98

Πίστωση

Αναγνωριζόμενη για έκπτωση αξία επένδυσης:	Αφορολόγητη έκπτωση που σχηματίστηκε:
Χρήσεως 1999 (Σύνολο επενδύσεων:	Σύνολο χρήσης 1998
500.000.000 X 70%) = 350.000.000	δρχ. 187.382.587

ε) Καταχώρηση στο βιβλίο απογραφών αναλυτικά και χωριστά κατά αναπτυξιακό νόμο τις επενδύσεις, τις εκπτώσεις και τα αποθεματικά:

◆ Επενδύσεις N. 2601/98:

Περιγραφή επένδυσης	Αξία επένδυσης	Αφορολόγητη έκπτωση
Ανάλυση των επενδύσεων (ή ως θεωρημένο «Μητρώο παγίων περιουσιακών στοι- χείων - Βιβλίο επενδύσεων αναπτυξιακών νόμων» από σελ. έως σελ.)	<u>500.000.000</u>	<u>187.382.587</u>
Σύνολο	<u>500.000.000</u>	<u>187.382.587</u>

στ) Υποβολή δηλώσεων και αιτήσεων στη Δ. Ο. Υ.

Η επιχείρηση έχει υποχρέωση για να της αναγνωρισθεί ο σχηματισμός της αφορολόγητης έκπτωσης του Ν. 2601/98 να υποβάλλει για την άνω επένδυση στην αρμόδια Δ.Ο.Υ. αναλυτική δήλωση μέχρι 10/5/2000.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6^ο

ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

1998

Η επιτάχυνση των επενδύσεων παγίου κεφαλαίου συνεχίστηκε και το 1998. Εκτιμάτε ότι η άνοδος των δημοσίων της Γενικής Κυβέρνησης και των δημοσίων επιχειρήσεων ήταν 13,7 % και των Ιδιωτικών 8,4 % (τόσο των επενδύσεων σε κατοικίες όσο και των επιχειρηματικών). Ο ρυθμός αύξησης του όγκου των συνολικών επενδύσεων εκτιμάται το 1998 σε 9,8 % έναντι 9,6 % το 1997, ρυθμός που είναι απ' τους υψηλότερους στις χώρες της Ε.Ε. Στις θετικές αυτές εξελίξεις συνέβαλλαν η μείωση στο πραγματικό κατά μονάδα κόστους εργασίας (-1,7 % το 1998 έναντι 1 % το 1997), η βελτίωση στο ρυθμό απορρόφησης κοινοτικών πόρων, η αύξηση της αποδοτικότητας των επιχειρήσεων και το σταθερό βελτιούμενο επιχειρηματικό κλίμα από τη βελτίωση των μακροοικονομικών δεικτών και προοπτικών της ελληνικής οικονομίας.

Θετική συμβολή στην αύξηση του ΑΕΠ αναμένεται να έχουν οι επενδύσεις παγίου κεφαλαίου που προβλέπεται να αυξηθούν σε σταθερές τιμές κατά 11 % το 1999 και 12 % το 2000. Αντίθετα η δημόσια κατανάλωση προβλέπεται να μειωθεί κατά 0,8 % το 1999 και 0,9 % το 2000.

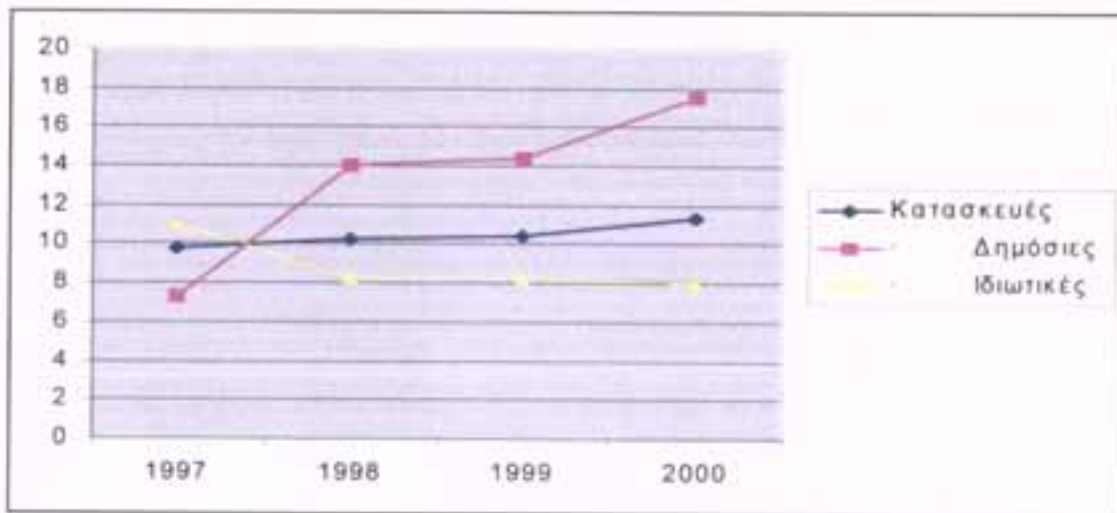
Αρνητική προβλέπεται να είναι η συμβολή του εξωτερικού τομέα τα προσεχή χρόνια, λόγω της επιτάχυνσης των εισαγωγών που συνδέονται κυρίως με τις αυξημένες επενδύσεις σε εξοπλισμό. Η επιτάχυνση του ρυθμού ανόδου της εγχώριας ζήτησης στο 3,8 % το 2000 από 3,3 % το 1998 εκτιμήθηκε ότι θα επιτάχυνε ανάλογα και περισσότερο τις εισαγωγές αγαθών από 5,2 % το 1998 στο 6,5 % το 2000. Οι εξελίξεις αυτές θα διευρύνουν το εμπορικό έλλειμμα στο 13,1 % του ΑΕΠ το 2000, ενώ αντίθετα η βελτίωση κυρίως των εσόδων από τουριστική κίνηση και των καθαρών επιδοτήσεων από την Ε.Ε. θα περιορίσουν το έλλειμμα του ισοζυγίου τρεχουσών συναλλαγών στο 2,7 % του ΑΕΠ.

Ακαθάριστες επενδύσεις Παγίων Κεφαλαίων

Πίνακας ετήσιας πραγματικής μεταβολής έναντι του έτους 1997 & των μελλοντικών 1999 & 2000

	1997	1998	1999	2000
Κατασκευές	9,8	10,2	10,4	11,3
• Δημόσιες	7,3	14,0	14,4	17,5
• Ιδιωτικές	11,1	8,3	8,5	8,0
Εξοπλισμός	9,9	9,1	12,0	16,7
• Δημόσιες	5,8	2,5	13,0	16,5
• Ιδιωτικές	9,0	9,0	9,0	9,0
Σύνολο	9,6	9,3	11,0	12,0
• Δημόσιες	7,0	13,7	14,1	17,3
• Ιδιωτικές	10,5	8,4	9,9	10,0
• Κατοικίες	10,9	8,5	8,0	7,5
• Άλλες	10,3	18,4	11,2	11,5

5.1 Συγκριτικός πίνακας μεταβολής επενδύσεων στις κατασκευές.

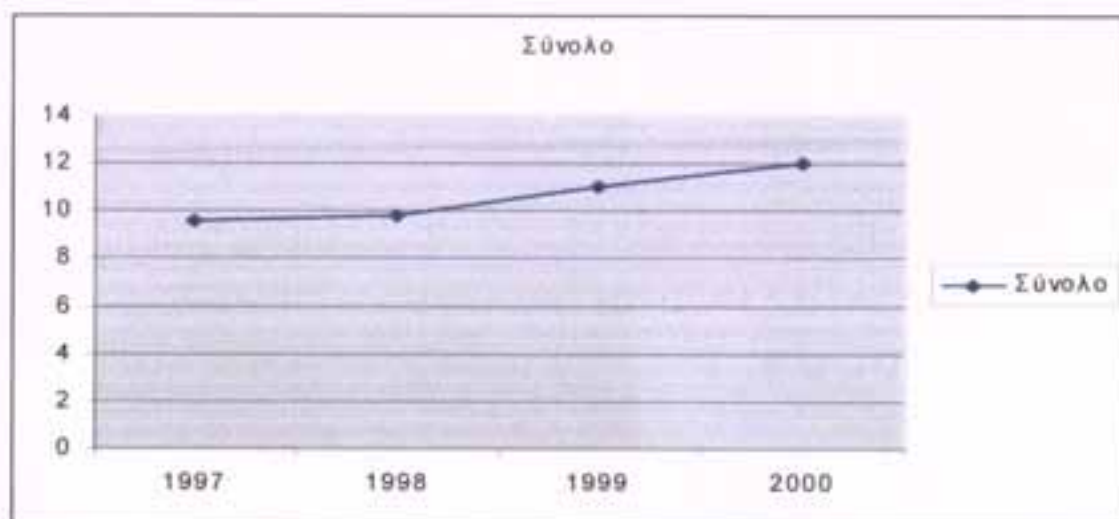
Στον πίνακα 5.1 παρατηρούμε ότι στις ακαθάριστες επενδύσεις στον τομέα των κατασκευών είχαμε πρόβλεψη για μικρή άνοδο την διετία 1999-00. Συγκεκριμένα, παρατηρούμε μια πολύ μικρή μείωση των επενδύσεων των ιδιωτικών κατασκευών και μια αυξητική τάση στις επενδύσεις των δημοσίων κατασκευών.

5.2 Συγκριτικός πίνακας μεταβολής επενδύσεων στον εξοπλισμό.

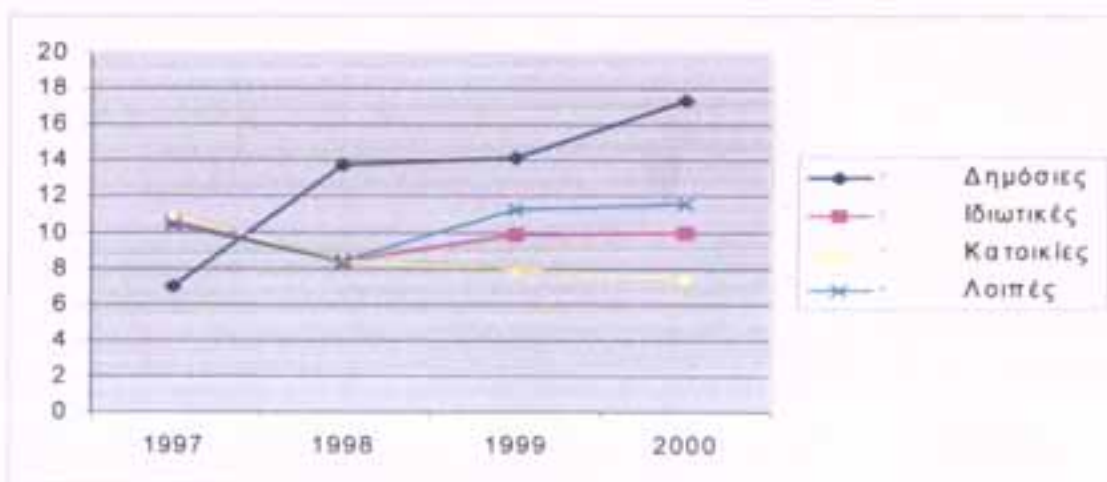
Παρατηρούμε στον πίνακα 5.2 πρόβλεψη αρκετά μεγάλης αυξητικής τάσης στον εξοπλισμό και στους δύο τομείς (δημόσιο και ιδιωτικό) κατά την διετία 1999-2000.

5.3 Συνολικός πίνακας μεταβολής επενδύσεων.

Στον πίνακα 5.3 βλέπουμε μια μικρή άνοδο στις ακαθάριστες επενδύσεις στους κλάδους των κατασκευών και των εξοπλισμών (δημοσίων και ιδιωτικών).

5.4 Συνολικός συγκριτικός πίνακας μεταβολής επενδύσεων.

Εν κατακλείδι, από τον πίνακα 5.4 συμπεραίνουμε ότι τη διετία 1999-2000, ο τομέας των δημοσίων επενδύσεων παρουσιάζει μεγάλη ανοδική πορεία και οι ιδιωτικές παραμένουν σταθερές. Οι επενδύσεις των κατοικιών μειώνονται, ενώ όλες οι υπόλοιπες ακολουθούν μικρή ανοδική πορεία.

Η ανά διετία αυξομείωση της γεωργικής παραγωγής είχε σαν αποτέλεσμα την αύξηση, κατά 1,7 % του Α.Ε.Π. του *πρωτογενούς τομέα* το 1997, έπειτα από μείωση κατά 8 % το 1996, ενώ είχε εκτιμηθεί αύξηση της τάξεως του 1,5 % και για το έτος 1998.

Στον *δευτερογενή τομέα* η μετά το 1995 ανάκαμψη του προϊόντος συνεχίζεται με ολοένα αυξανόμενους ρυθμούς (3,4 % το 1997 και 6,2 % το 1998 έναντι 4 % το 1966 και 0,3 % το 1995). Σημαντική συμβολή στην εξέλιξη αυτή είχε η αύξηση του προϊόντος των κατασκευών, το οποίο από 4 % το 1996 ανήλθε σε 10,3 % το 1997 και αναμενόταν να συνεχιστεί με τον ίδιο ρυθμό (10,5 %) το 1998, συμβαδίζοντας με την πορεία των επενδύσεων για κατασκευές, κυρίως του δημοσίου τομέα.

1999

Η οικονομική δραστηριότητα συνεχίζει να είναι έντονη στην Ελληνική οικονομία και το 1999 το Α.Ε.Π. αυξάνεται κατά 3,5 %. Στην αύξηση αυτή του Α.Ε.Π. η συμβολή της εγχώριας ζήτησης ήταν 3,9 εκατοστιαίες μονάδες ενώ ο εξωτερικός τομέας είχε αρνητική συμβολή 0,4 εκατοστιαίων μονάδων. Κύριος προωθητικός παράγοντας της ανάπτυξης παρέμειναν οι επενδύσεις παγίου

κεφαλαίου, που εκτιμήθηκε στην αύξηση του 8,3 %, ενώ σημαντική αύξηση σημείωσε και η ιδιωτική κατανάλωση κατά 2,6 %.

Οι αναπτυξιακοί ρυθμοί της ελληνικής οικονομίας αναμένονταν να επιταχυνθούν τα προσεχή χρόνια. Η εκτίμηση αυτή στηριζόταν στα εξής:

- Στην αύξηση της παραγωγικότητας της οικονομίας από τις πραγματοποιηθείσες επενδύσεις των τελευταίων ετών.
- Στην αναμενόμενη σημαντική μείωση των επιτοκίων, που θα συγκλίνουν με τα μέσα κοινοτικά. Η μείωση αυτή θα ενισχύσει την εγχώρια ζήτηση και θα αυξήσει σημαντικά τις ελαστικές ως προς το κόστος δανεισμού επενδύσεις.
- Στα έργα που θα γίνουν για την τέλεση των Ολυμπιακών αγώνων του 2004, καθώς και από την συμβολή των Κοινοτικών πόρων. Το 2000 είναι το πρώτο έτος του 3^{ου} ΚΠΣ 2000-2006, το οποίο καθορίστηκε στη σύνοδο κορυφής του Βερολίνου τον Μάρτιο του 1999. Οι πόροι των διαρθρωτικών ταμείων για τη χώρα μας αναμένονταν να ανέλθουν στα 25.53 δισ. ευρώ, έναντι 21.88 δισ. της περιόδου 1993-99.
- Στις διαρθρωτικές αλλαγές που γίνονταν στην οικονομία και ιδίως στην αγορά εργασίας.
- Στη σημαντική βελτίωση της κερδοφορίας των επιχειρήσεων, που εκτιμούταν ότι θα συνεχιζόταν και τα επόμενα τρία χρόνια.

Με βάση τα δεδομένα αυτά και έχοντας υπόψη τις παραδοχές για το παγκόσμιο Α.Ε.Π. και τις εξαγωγές, προβλεπόταν ότι το Α.Ε.Π. θα είχε αύξηση της τάξεως του 3,8 % το 2000 και 4,1 % το 2001.

Όσον αφορά τον ρυθμό οικονομικής ανάπτυξης όλες οι προβλέψεις στο ότι η Ελληνική οικονομία θα συνέχιζε να αναπτύσσεται τα επόμενα τρία χρόνια με ρυθμούς πάνω από το 3,5 %, ρυθμοί που ήταν από τους υψηλότερους στην Ε.Ε. Κύριος προωθητικός παράγοντας της ανάπτυξης, σε όλες τις προβλέψεις, ήταν οι ακαθάριστες επενδύσεις παγίου κεφαλαίου.

Πίνακας ετήσιας μεταβολής του Α.Ε.Π. και των ακαθάριστων επενδύσεων

	1995	1996	1997	1998
Α.Ε.Π. τιμές αγοράς	1,27	0,86	0,92	0,91
Ακαθάριστες επενδύσεις	2,48	0,53	1,91	1,83

Θετικές ήταν οι προβλέψεις σύμφωνα με του ΙΟΒΕ για της επενδύσεις των βιομηχανικών επιχειρήσεων κατά 49 % σε σχέση με το 1998. Τέλος, σύμφωνα με τις εκτιμήσεις πραγματοποιήσεων του Υπουργείου Οικονομικών οι δαπάνες του ΠΔΕ ήταν αυξημένες κατά 19,1 %, οι δε επενδύσεις των Δημοσίων επιχειρήσεων κατά 9,1 % . Στο σημείο αυτό τονίζεται η συμβολή των επενδύσεων του ευρύτερου δημοσίου τομέα την περίοδο του Προγράμματος Σύγκλισης 1994-99 ήταν ιδιαίτερα σημαντική. Συγκεκριμένα το ποσοστό επενδύσεων του ΠΔΕ προ τις τελευταίες, ως προς το Α.Ε.Π. από 5,4 % το 1994 ανήρθε στο 9,1 % το 1999 συμβάλλοντας έτσι κατά 0,8 % στη μέση ετήσια άνοδο του Α.Ε.Π (2,8 %) την ίδια περίοδο.

Οι Επενδύσεις της Γενικής κυβέρνησης αυξήθηκαν κατά 13,6 % σε σταθερές τιμές ενώ σημαντική επιβράδυνση εμφάνισαν οι επενδύσεις σε κατοικίες από 7,6 % το '98 στο 3 % το '99. Αντίθετα οι παραγωγικές επενδύσεις ιδιωτικών και δημοσίων επιχειρήσεων αυξήθηκαν ταχύτερα από το 1998 κατά 10 % (έναντι 8,2 %)

Το 1999 η συνολική *δαπάνη της οικονομίας* αυξήθηκε ταχύτερα από το 1998 κατά 0,4 εκατοστιαίες μονάδες δηλ. 3,6 %. Η άνοδος αυτή της συνολικής δαπάνης της οικονομίας και ιδιαίτερα των επενδύσεων σε εξοπλισμό, οδήγησε σε σημαντική αύξηση των εισαγωγών αγαθών κατά 5 % των δε συνολικών εισαγωγών αγαθών και υπηρεσιών κατά 5,1 % και αύξηση της εισαγωγικής διείσδυσης.

Από την πλευρά της *προσφοράς* οι εξελίξεις στους επί μέρους κλάδους οικονομικής δραστηριότητας έχουν ως εξής:

Το προϊόν του πρωτογενούς τομέα σημείωσε μικρή άνοδο 1,0 % ύστερα από αύξηση 2,2 % το 1998, επηρεαζόμενο κυρίως από αύξηση της φυσικής παραγωγής ενώ αντίθετα μειωμένη εκτιμάται η κτηνοτροφική παραγωγή.

Ο δευτερογενής τομέας αυξάνεται με υψηλό ρυθμό (4,4 % έναντι 6,5 % το 1998) προερχόμενος από τη σημαντική άνοδο του προϊόντος του Ηλεκτρισμού-Φωταερίου (6,0 %) κατά των κατασκευών (9,5 %). Ο ρυθμός αύξησης του όγκου του προϊόντος των τελευταίων επιβραδύνθηκε σε σχέση με το 1998 ακολουθώντας την επιβράδυνση των επενδύσεων σε κατασκευές και ιδιαίτερα των επενδύσεων σε κατοικίες.

Το προϊόν της μεταποίησης σημείωσε άνοδο 1,5 % έναντι 4,7 % το 1998. Εν τούτοις σύμφωνα με την τότε έρευνα οικονομικής συγκυρίας του IOBE (Οκτώβριος '99) ο δείκτης των επιχειρηματικών προσδοκιών ύστερα από μια περίοδο

επιφυλάξεων σημείωσε ανάκαμψη και έφτασε στις 110,3 μονάδες στο υψηλότερο επίπεδο από τον Μάιο του 1998.

Στη ζώνη του ΕΥΡΩ την 5ετία του 1994-98 η αύξηση του Α.Ε.Π. με ρυθμό 2,3 % ετησίως προκάλεσε μικρά αύξηση στην απασχόληση 0,4 % ετησίως. Αντίθετα στη χώρα μας η ταχύτερη ανάκαμψη (2,7 % ετησίως) και η σημαντική βελτίωση της παραγωγικότητας (από 0,7 % μέση ετήσια άνοδο τη 10ετία 1984-93 στο 1,6 % την 5ετία 1994-98) δημιούργησε περισσότερες θέσεις εργασίας και η απασχόληση αυξήθηκε ταχύτερα 1,1 % ετησίως έναντι 0,6 % την 10ετία 1984-93. (Πίνακας 5.α).

Πίνακας 5.α

Α.Ε.Π, Παραγωγικότητα, Επενδύσεις και Απασχόληση

% ετήσιες μεταβολές.

	1994-1998		1999		2000		2001	
	Ελλάδα	Ε.Ε	Ελλάδα	Ε.Ε	Ελλάδα	Ε.Ε	Ελλάδα	Ε.Ε
Α.Ε.Π.	2,7	2,3	3,5	2,1	3,8	2,9	4,1	2,9
Παραγωγικότητα	1,6	1,9	2,3	1,0	2,5	1,7	2,7	1,8
Επενδύσεις	6,1	2,1	8,3	4,9	8,6	5,2	9,2	4,8
Απασχόληση	1,1	0,4	1,2	1,2	1,3	0,9	1,4	1,1

Το 1999 ο ρυθμός ανάπτυξης ήταν, για μια ακόμα χρονιά, υψηλότερος από το μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ). Η μικρή απόκλιση από τον αρχικό στόχο για την ανάπτυξη, που είχε τεθεί στο επικαιροποιημένο πρόγραμμα σύγκλισης του 1998, οφείλεται εν μέρει στις δυσμενείς συνέπειες του πολέμου στο Κόσοβο.

(Πίνακας 5.β) Η δημοσιονομική εξυγίανση, που είχε αρχίσει μερικά χρόνια νωρίτερα, συνεχίστηκε με την ίδια ένταση το 1999, και είχε ως συνέπεια το δημοσιονομικό αποτέλεσμα της γενικής κυβέρνησης να είναι καλύτερο από ό,τι αναμενόταν. Το έλλειμμα της γενικής κυβέρνησης ως ποσοστό του ΑΕΠ υποχώρησε το 1999 στο 1,8%, από 2,5% το 1998.

Πίνακας 5.β
Βασικοί οικονομικοί δείκτες: στόχοι και αποτελέσματα για το 1999

Δείκτης	1999	
	Στόχος	Αποτέλεσμα
1. Αύξηση του ΑΕΠ (%)	3,7	3,4
2. Ακαθάριστες επενδύσεις πάγιου κεφαλαίου (ποσοστιαία μεταβολή)	12,2	7,3
3. Κόστος εργασίας ανά μονάδα προϊόντος (ποσοστιαία μεταβολή)	1,5	0,6

2000

Το 2000, για πέμπτο συνεχόμενο έτος, η ανάπτυξη αναμενόταν να ήταν υψηλότερη από το μέσο όρο της Ε.Ε. και να υπερβαίνει το στόχο που είχε τεθεί στο επικαιροποιημένο πρόγραμμα σύγκλισης του 1999 (ΠΣ99). Αυτό οφείλεται κυρίως στο ότι η ιδιωτική κατανάλωση και οι επενδύσεις είναι υψηλότερες από ό,τι αναμενόταν. (Πίνακας 5.γ). Οι επενδύσεις, δημόσιες και ιδιωτικές, αντιστοιχούν σε ποσοστό υψηλότερο του 24% του ΑΕΠ το 2000 και εξακολουθούν να αποτελούν την κινητήρια δύναμη της ανάπτυξης.

Πίνακας 5.γ

Βασικοί οικονομικοί δείκτες: στόχοι και εκτιμήσεις για το 2000

Δείκτης	2000	
	Στόχος	Αποτέλεσμα
1. Αύξηση του ΑΕΠ (%)	3,8	4,1
2. Ακαθάριστες επενδύσεις πάγιου κεφαλαίου (μεταβολή %)	8,6	9,3
3. Κόστος εργασίας ανά μονάδα προϊόντος (μεταβολή %)	2,0	1,5

Οι μεσοπρόθεσμες προοπτικές των επενδύσεων της Ελληνική οικονομίας είναι πολύ ευνοϊκές. Για την τετραετία 2001-2004, η Ελλάδα θα σημειώσει ρυθμούς ανάπτυξης που θα υπερβούν το 5%, κι αυτό σε συνδυασμό με χαμηλό πληθωρισμό και δημοσιονομική πολιτική συμβατή με το Σύμφωνο Σταθερότητας και Ανάπτυξης. Οι φθινοπωρινές προβλέψεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και του ΟΟΣΑ, οι οποίες δημοσιεύθηκαν πρόσφατα, συμφωνούν, σε γενικές γραμμές, με αυτές τις εκτιμήσεις.

Το αναμενόμενο σενάριο για το χρονικό διάστημα 2001-2004 παρουσιάζεται στον Πίνακα 5.δ. Οι προβλέψεις λαμβάνουν υπόψη τις εξελίξεις στο διεθνές περιβάλλον σύμφωνα με τις εκτιμήσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, του ΔΝΤ και του ΟΟΣΑ. Οι προβλέψεις αυτές, αντανακλούν την ύπαρξη υγιούς εξωτερικού περιβάλλοντος, με ρυθμούς ανάπτυξης γύρω στο 3% για τον ΟΟΣΑ και τις χώρες της ζώνης του ευρώ.

Πίνακας 5.δ

Βασικοί οικονομικοί δείκτες για την περίοδο 2001-2004

ΔΕΙΚΤΗΣ	2001		2002		2003	2004
	ΠΣ99	ΠΣΑ00	ΠΣ99	ΠΣΑ00	ΠΣΑ00	ΠΣΑ00
Αύξηση του Α.Ε.Π. %	4,1	5,0	4,3	5,2	5,5	5,5
Ακαθάριστες επενδύσεις παγίου κεφαλαίου %	9,2	11,7	9,8	12,6	12,0	10,0
Μοναδιαίο κόστος εργασίας % μ	1,5	1,5	1,4	1,4	1,8	2,2

Οι επενδύσεις παρέμειναν ως η σημαντικότερη συνιστώσα της εγχώριας ζήτησης. Το μερίδιο των ακαθάριστων επενδύσεων στο ΑΕΠ θα αυξηθεί από περίπου 24% το 2000 στο 30% το 2004. Μια τέτοια αύξηση των επενδύσεων είναι εφικτή λόγω της μείωσης των επιτοκίων και της χρηματοδότησης μέσω του 3ου Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης (3ο ΚΠΣ). Η συνολική χρηματοδότηση μέσω του 3ου Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, λαμβάνοντας υπόψη τη συμμετοχή τόσο του δημόσιου όσο και του ιδιωτικού τομέα, ανέρχεται σε 51,3 δισεκατομμύρια ευρώ για το χρονικό διάστημα 2000-2006. Ανάγκες για έργα υποδομής υπάρχουν και λόγω της προετοιμασίας για τους Ολυμπιακούς αγώνες του 2004.

Στον παρακάτω πίνακα παραθέτουμε για τα έτη 2001-2004 την πορεία των κεφαλαιακών δαπανών πάνω στις ακαθάριστες επενδύσεις του παγίου κεφαλαίου, παρατηρώντας μια μικρή αύξηση αυτών των δαπανών από 6,7 % το 2001 να ανέρθει σ' αυτήν της τάξεως του 7,1 %.

Δημοσιονομικό αποτέλεσμα της γενικής κυβέρνησης:

Ανάλυση των μεταβολών κατά το 2001-2004

	2001		2002		2003		2004	
	% ΑΕΠ	Μεταβολή σε εκ. μον	% ΑΕΠ	Μεταβολή σε εκ. μον	% ΑΕΠ	Μεταβολή σε εκ. μον	% ΑΕΠ	Μεταβολή σε εκ. μον
4. Κεφαλαιακές δαπάνες	6,7	-0,1	6,9	0,2	6,9	-0,0	7,1	0,2
(ακαθάριστες επενδύσεις παγίου κεφαλαίου)	(4,5)	(0,0)	(4,5)	(0,0)	(4,6)	(0,1)	(4,7)	(0,1)

Σημείωση: εκ. μον.= εκατοστιαίες μονάδες. Οι διαφορές μεταξύ των ποσοστών ενδέχεται να αποκλίνουν από τα μεγέθη τα οποία αναγράφονται στη στήλη με τίτλο Μεταβολή σε εκατοστιαίες μονάδες λόγω στρογγυλοποίησης.

Ο ρυθμός ανάπτυξης της οικονομίας επιταχύνεται. Προβλέπεται μια αύξηση του πραγματικού Α.Ε.Π. κατά 5 % το 2001 και 5,2 % το 2002. Κύριοι προωθητικοί παράγοντες της αύξησης αυτής είναι η ιδιωτική κατανάλωση και οι ακαθάριστες επενδύσεις παγίου κεφαλαίου. Οι επενδύσεις αυξάνουν τη συμμετοχή τους στο Α.Ε.Π. σταδιακά, από το 22,5 % το 1999 στο 26,8 % το 2002, η δε συμβολή τους στην αύξηση του Α.Ε.Π. προβλέπεται να είναι 2.83 εκατοστιαίες μονάδες το 2001 και 3.24 μονάδες το 2002. Η αύξηση των επενδύσεων οφείλεται στη σημαντική μείωση των επιτοκίων, στη μείωση του πραγματικού κόστους εργασίας, στις επενδύσεις υποδομής για την φιλοξενία των Ολυμπιακών αγώνων του 2004 και τη συμβολή των κοινοτικών πόρων από τα διαρθρωτικά ταμεία.

Οι επενδύσεις εξακολουθούν να αποτελούν τον κύριο προωθητικό παράγοντα της ανάπτυξης και προβλέπεται να αυξηθούν με ετήσιο ρυθμό 11.6% και να φθάνουν, ως ποσοστό του ΑΕΠ, το 30% το 2004. Μεταξύ των παραγόντων που δικαιολογούν τις προβλέψεις για τους υψηλότερους αυτούς ρυθμούς ανάπτυξης και επενδύσεων είναι το γεγονός ότι το 3^ο ΚΠΣ για την περίοδο 2000-2006 είναι αυξημένο σε σταθερές τιμές σε σχέση με το 2^ο ΚΠΣ (σε ετήσια βάση) κατά 10%, καθώς και η επικείμενη φιλοξενία των Ολυμπιακών αγώνων του 2004 στην Αθήνα. Η εμπειρία των χωρών που φιλοξένησαν Ολυμπιακούς αγώνες τα τελευταία χρόνια, δείχνει, κατά μέσο όρο, μια επιτάχυνση του ρυθμού οικονομικής ανάπτυξης τους την τριετία πριν από την τέλεση των αγώνων, κατά 1.5% πάνω από την μακροχρόνια τάση τους. Η εκτίμηση αυτή είναι συμβατή και με τα στοιχεία που αφορούν την Αυστραλία που φιλοξένησε τους Ολυμπιακούς αγώνες του 2000. Ο μέσος ετήσιος ρυθμός αύξησης του πραγματικού της ΑΕΠ ήταν την τελευταία πενταετία 4.35%, μία μονάδα υψηλότερος από τον μέσο ετήσιο ρυθμό της των τριάντα τελευταίων ετών.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. Στοιχεία Πολεοδομίας, Γεώργιος Σ. Παπαγεωργίου
(Εκδόσεις: Ίδρυμα Ευγενίδου-Αθήνα)
2. ΥΠΕΘΟ. Νόμος 2601/98 (Εφημερίδα της Κυβερνήσεως)
3. ΥΠΕΘΟ. Τροποποιήσεις του Νόμου 2601/98 (Εφημερίδα της Κυβερνήσεως).
4. ΥΠΕΘΟ (1998 α). Η Ελληνική Οικονομία 1960-1997 Αθήνα.
5. ΥΠΕΘΟ (1998 β). Εξαμηνιαία Έκθεση, Τεύχος 30, Αθήνα.
6. ΥΠΕΘΟ (1999). Εξαμηνιαία Έκθεση.
7. ΥΠΕΘΟ (2000). Εξαμηνιαία Έκθεση.
8. Εφημερίδα « Το ΒΗΜΑ » 12/4/1999.
9. Περιοδικό «Λογιστής», Τεύχος Φεβρουάριος 2001.

Η βιβλιογραφία αυτής της διπλωματικής εργασίας στηρίχτηκε κυρίως στην
διεύθυνση του ΥΠΕΘΟ στο Internet, την οποία παραθέτουμε. www.ypeho.gr

